

8° 141

Geſchēdženak.

Brotyna ja Serbow

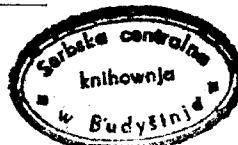
na leto

1885.

Z nakładem Maćicy Serbskeje.

W komisiji M. Smolerja.

Ciſteč Šmolerjez knihicjihčeſenje w macieju domje w Budyschinje.

W tutym 1885. lěcže po Chrystuszu, kotrež 365 dnjow wopschija, liczi ſo lět:

wot ſtworjenja ſweta	5834,	wot ſaloženja Budyskſkeho tachantſta	665,
wot wuſtajenia julianskeje protyki	1930,	wot ſpocžatka reformažije	368,
wot čerpjenja a horjeſtacža Chrystuſkoweho	1852,	wot naroda krala Alberta	57,
wot ſpocžatka kſcheczijanstwa w Šerbach	865,	wot ſaloženja Macžizy Šerbskeje	38.

Zyrkwiſke lětne ſnamjenja.

W porjedženej Hrjehorjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
5 . . . ſłota licžba	5
18 . . . wobwód ſlónza	18
13 . . . romſke daňſte cžižko	13
D . . . piſmnik njedželſti	F
XIV . . . epaſty	XXV
5. haprleje . . . jutrownicžka	24. měrza
29. novembra . . . 1. njedžela adventa	1. dezbr.

Sacžničje ſlónzo a měžacžka.

W lěcže 1885 ſo ſlónzo a tež měžacžk dwojžy ſacžmitaj; pola naš paſ budže jeno přenje ſacžničje měžacžka ſi džela widzeč. — Přenje ſacžničje ſlónzo ſměje ſo 16. měrza popołdnju 4 hodž. 15 min. hacž wjecžor do 9 hodž. 12 min.; druhe 8. ſeptembra wjecžor 7 hodž. 34 min. hacž do 12 hodž. 6 min. — Přenje ſacžničje měžacžka stanje ſo 30. měrza pop. 3 hodž. 56 min. hacž do 7 hodž. 8 min.; druhe 24. ſeptembra dop. 7 hodž. 12 min. hacž do 10 hodž. 20 min.

W lěcže 1885 knieži Venus. ♀

Stoletna protyka praji, ſo ſu te ſeta, w kotrychž Venus knieži, bóle mokre dyžli ſuche a druhdy thetro cžople.

Naleto poſdže pſchiūdže, ale je jara rjane a hoji wſchitkum plodam.

Hdyž mokrota w nalečžu dolož trała njeje, dha budže w lěcže cžoplota ſlédowacž; jeli ſo paſ budže w nalečžu dolož deſhczíkote wjedro, dha w lěcže ſuchota naſtanje, ſo bur mało kop naujafa.

Nashyna budže ſi wjetſcha cžopla a rjana, ale předž novembra ſemja ſamjerſnje a do hōd wjazy njerostaje.

Šyma je pſchi ſpocžatku ſrénjo ſucha, pſchi ſlónzu paſ mokra, ſo wulke deſhczík cžlowiekam a ſkotu jara ſchodzi.

Naletni ſyw dyřbi ſo ſ cžažom wobſtaracž, dokelž móže jemu ſuchota ſchodzić, ale kóždy hladaſi ſo, ſo ſwoje žně mokroty dla bjes ſchody domoj woſmje.

Kož a pſcheniza ſo jara derje njeradžitej, budžetej paſ rjanej w ſlomje.

Wot ſadu wjele njenaroſeže, tola paſ to wot toho wotwiſuje, kajkež budže naſeto, hacž je ſuche abo mokre.

Tuto lěto ma wjele hrimanjow a ſyliných deſhczíkow, a po taſkim wjele rybow, ale mało ſornow.

Schthri lětne ežažy.

Sapocžatki naſečja: 20. měrza	dopołdnja 11 hodž.
= lěcža: 21. junija	dopołdnja 8 hodž.
= naſymy: 22. ſeptembra	wjecžor 10 hodž.
= ſymy: 21. dezembra	popołdnju 4 hodž.

Schthri kwatembr.

W porjedženej Hrjehorjowej protyki:	W starej julianskej protyki:
25. mał. róžka	{ Reminiſcere }
27. meje	{ ſwj. Trojizy }
16. ſeptembra	{ ſchvíža }
16. dezembra	{ Luzije }

Jutrowna tabella.

1886: 25. haprleje.	1890: 6. haprleje.
1887: 10. haprleje.	1891: 29. měrza.
1888: 1. haprl. (pſch. I.)	1892: 17. haprl. (pſch. I.)
1889: 21. haprleje.	1893: 2. haprleje.

12 njebiſtich ſnamjenjow.

boran,	law,	tselnik,
býk,	kniežna,	koſoróžk,
dwójnikaj,	waha,	wódny muž,
rak,	ſchkorpion,	rhybe.

Abbreviatury abo pſchitrótſhenja ſłowow.

○ ſlónzo, ♂ měžacžk, ☽ połny měžacžk, ☺ poſledni bertlik, ☻ mlody měžacžk, ☼ pření bertlik, ſch. p. ſhadženje popołdnju, ſch. d. ſhadženje dopołdnju, ſch. p. khowanje popołdnju, ſch. d. khowanje dopołdnju, h. hodžina, m. minuta.

1885. Januar,

wulki róž,

ma 31 dnjow.

Thyđenje a dny.	Porędzena protyka.		Stara julianfa protyka.	•	Thadž. h. m.	Thow. h. m.	Niebjetne h. m.	Th. a Th. h. m.
	Evangeliska.	Katholska.	December.					
1. thyđenj. Text dop.: Mat. 16, 24–26; Ps. 102, 26–29; Hebr. 10, 35–36; pop.: Jan. 4, 34–36.								
1 s̄chtwórtk Nowe I. ☺ Nowe lèto	20 Ignacija	8 5 4	3	1	1			
2 pjatk Małcharja	21 Juliany	8 5 4	4	6	14			
3 ſobota Kacchpra	22 Anastazije	8 5 4	5	7	31			
2. thyđenj. Text dop.: 1 Mójs. 17, 1–4; Jes. 45, 5–7; Romf. 14, 7–8; pop.: Lut. 12, 16–18.								
4 njedžela N. po n. I. N. po n. I.	23 4. n. adv.	8 4 4	6	8	47			
5 pónđela Simeona	24 Post. kónc	8 4 4	7	10	1			
6 wutora 3 kralow Swj. 3 kral.	25 Boži dž.	8 4 4	8	11	11			
7 ſrjeda Lúziana	26 Mać.Bož.	8 4 4	9	1	19			
8 s̄chtwórtk Erharda ☺	27 Ščepana	8 4 4	10	0				
9 pjatk Čeſcziméra	28 2000 mrt.	8 4 4	12	1	24			
10 ſobota Zachariaža	29 Njew. dž.	8 3 4	13	2	27			
3. thyđenj. Text dop.: 1 Mójs. 28, 10–17; Ps. 139, 7–12; Kołož. 2, 18; pop.: Mat. 3, 13–17.								
11 njedžela 1. n. po 3 kr. 1. n. po 3 kr.	30 N.p.hodž.	8 2 4	15	3	29			
12 pónđela Reinholda	31 Melanije	8 2 4	16	4	26			
13 wutora Hilarija	1 jan. 1885	8 1 4	18	5	19			
14 ſrjeda Bohuwéra	2 Sylvestra	8 0 4	20	6	8			
15 s̄chtwórtk Felixa	3 Malachije	7 5 9 4	21	6	52			
16 pjatk Erdmuthy ☺	4 70 japošt.	7 5 8 4	23	th. p.				
17 ſobota Antonija	5 Theofanta	7 5 7 4	24	5	59			
4. thyđenj. Text dop.: 1 Mójs. 50, 15–21; Pschiſt. Gal. 3, 5–7; Jaf. 3, 17–18; pop.: Mat. 4, 1–12.								
18 njedžela 2. n. po 3 kr. 2. n. po 3 kr.	6 3 kralow	7 5 7 4	25	7	3			
19 pónđela Briski	7 Jan. křć.	7 5 6 4	27	8	8			
20 wutora Fab. a Boſcz.	8 Dominije	7 5 5 4	28	9	15			
21 ſrjeda Hatze	9 Polymuth.	7 5 4 4	30	10	25			
22 s̄chtwórtk Vinzenzija	10 Hrjeh. N.	7 5 3 4	32	11	34			
23 pjatk Kharity	11 Theodozij.	7 5 2 4	34	th. d.				
24 ſobota Timotheja ☺	12 Taciany	7 5 0 4	36	0	46			
5. thyđenj. Text dop.: 1 Kron. 18, 15–20; Jer. 9, 23–24; 1 Pětra 5, 6–7; pop.: Jan. 2, 23–25.								
25 njedžela 3. n. po 3 kr. 3. n. po 3 kr.	13 Triod.	7 4 9 4	38	1	58			
26 pónđela Polikarpa	14 Zacheja	7 4 8 4	40	3	10			
27 wutora Jana Khrýs.	15 Pawoł. Th.	7 4 7 4	41	4	19			
28 ſrjeda Karolini	16 Pětra w rj.	7 4 6 4	43	5	20			
29 s̄chtwórtk Theobalda	17 Antonija	7 4 5 4	44	6	14			
30 pjatk Adelgundy ☺	18 Athanazij.	7 4 3 4	46	th. p.				
31 ſobota Virgilija	19 Makarija	7 4 1 4	47	6	18			

Hermanki a skótne wiki.

Snamjelskho * rěka skótne wiki, snami. † pak hermank a skótne wiki; hdz̄c̄ niežo staſene njeje, tam je jeno hermank.

NB. Dokž ſo hermanki druhdy pſchepoloža, dha ſu ſmyſti možne.

2. Lipſk. Ruhland.*

7. Niehwacžidlo* a lane witti.

15. Kamjeníz.*

19. Kinsbork.*

Měchacžkowe pſchéménjenje a wjedro.

☺ Polný měš. 1. wulf. róžfa rano 6 hodž. 24 min. pomrčené mile wjedro pſchinješe.

☺ Počledni wěrlif 8. wulf. róžfa rano 4 hodž. 34 min. ſo ſ větrom a hněhom počinje.

☺ Młody měš. 16. wulf. róžfa dopoldnu 9 hodž. 34 min. tače wočko-wac̄ dawa.

☺ Prěni wěrlif 24. wulf. róžfa rano 2 hodž. 24 min. na ſymne wjedro a mjer-ſnjenje počinje.

☺ Polný měš. 30. wulf. róžfa popoldnu 5 hodž. 17 min. deſčez a wětr pſchinješe.

Stoletna protyka.

Wulki róž ſo ſ po-mrčenym njebjom a ſe ſymu ſapocžine; 4. hac̄ do 6. ſylne ſlivi; wot 7. do 9. jara ſyma; 11. do 15. deſčez; wot 23. hac̄ do ſonza njeſtajne wjedro ſ wětſtom, hněhom a mhlu.

Wot 2. do 10. wulkeho róžta: Vízomne pſchéménjenje pſhom. — Wot 10. do 31. wulkeho róžta: Vízomne dawſ.

Bjes Boha ſo cžežzy hoipodari. — Boh je naj-starší hoipodař, a to, čzoho je fomu trjeba.

1885. Februar,

mały róžt,
na 28 dnjow.

Tydżenie a dny.	Borjedżena protyka. Evangeliska.	Borjedżena protyka. Katholska.	Stara justianfa protyka. Januar.	○ Ishadž. h. m.	khow. h. m.	Riebjeten h. m.	○ Ish. a kh. h. m.
-----------------	-------------------------------------	-----------------------------------	--	-----------------------	----------------	--------------------	--------------------------

6. tydżenj. Text dop.: 2 Sam. 12, 1—7; Ezech. 18, 20; 1 Kor. 6, 19—20; pop.: Jan. 4, 5—15.

1 njedżela	Septuages.	Septuages.	20 Septuag.	7 40	4 49		7 34
2 pónđzela	Mar. wucz.	Sw. Marije	21 Triodina	7 38	4 51		8 48
3 wutora	Anscharija	Błazija	22 Timotheja	7 36	4 53		10 0
4 śrjeda	Veroniti	Zidora	23 Klemensa	7 35	4 55		11 8
5 schtwórtk	Agathy	Agathy	24 Ksenije	7 34	4 57		Ish. d.
6 pjatki	Dorotheje	Dorotheje	25 Hrjeh. th.	7 33	4 58		0 14
7 żobota	Richarda	Romualda	26 Ksenofona	7 31	5 0		1 17

7. tydżenj. Text dop.: 1 Kral. 2, 1—4; Pręb. Sal. 7, 3—5; Hebr. 13, 7; pop.: Jan. 4, 19—30.

8 njedżela	Seragessim.	Seragessim.	27 Mjasopóst	7 29	5 2		2 16
9 pónđzela	Haple	Haple	28 Eufronija	7 27	5 4		3 12
10 wutora	Scholaſtiki	Scholaſtiki	29 Ignacija	7 25	5 6		4 2
11 śrjeda	Eufrosiny	Benedikta	30 Kreofona	7 23	5 8		4 49
12 schtwórtk	Jordana	Eulalije	31 Cyriaka	7 21	5 10		5 29
13 pjatki	Eulalije	Benigna	1 februara	7 19	5 11		6 5
14 żobota	Valentina	Valentina	2 Mar.wuč.	7 17	5 13		6 37

8. tydżenj. Text dop.: 1 Kral. 3, 5—15; Ps. 85, 8—14; Romst. 12, 7—8; pop.: Jan. 5, 5—18.

15 njedżela	Eſtonihi	Quinquag.	3 Syropóst	7 15	5 15		kh. p.
16 pónđzela	Oneſima	Ziniana	4 Post. spoč.	7 14	5 16		7 6
17 wutora	Poſtnizh	Poſtnich	5 Agathy	7 12	5 18		8 15
18 śrjeda	Popj. śrjeda	Popj. śrjeda	6 Popj. srj.	7 10	5 20		9 27
19 schtwórtk	Suzann	Manhueta	7 Parthenija	7 8	5 22		10 41
20 pjatki	Leberechta	5 ranow Rhr.	8 Theofila	7 6	5 23		11 55
21 żobota	Eleonorij	Eleonorij	9 Nikefora	7 4	5 25		kh. d.

9. tydżenj. Text dop.: Ezech. 33, 7—9; Jeſ. 58, 6—9; 2 Pětr. 1, 19—21; pop.: Luf. 9, 51—56.

22 njedżela	Invol.	1. n. poſta	10 1.n. poſta	7 2	5 27		1 8
23 pónđzela	Lazara	Severa	11 Metecija	7 0	5 29		2 16
24 wutora	Mathiaſa	Matijsa	12 Marcína	6 58	5 31		3 20
25 śrjeda	Kwatember	Suche dnj	13 Kwatbr.	6 57	5 32		4 14
26 schtwórtk	Zonaſa	Alexandra	14 Aurencija	6 55	5 34		5 1
27 pjatki	Vollbrechta	Nestora	15 Valentina	6 53	5 36		5 39
28 żobota	Makarija	Leandra	16 Pamfila	6 51	5 37		6 12

Germanki a skótne
wiki.

2. Luban.†
3. Barow.†
4. Nieſhwacziđlo* a lane
wiki. Radeburg.*
5. Wojerzy.†
6. Ruhland.*
7. Budyschin.*
9. Šchorzel.† Gashn.†
14. Kalawa.*
16. Kalawa. Damna.*
- Brody.†
21. Drjov.† Trébule
hermank a lane wiki.
23. Biſkopizh.* Hrodk.†
Luboraz.† Groži-
ſchezo.*
24. Barschcz. Grožiſchezo.
26. Kamienj.*
28. Drtrand. Wetojchow.*

Měšaczkowe psche-
menjenje a wjedro.

¶ Poſzledni běrlif 6.
maleho róžka wjedro 11
hodž. 35 min. ma wjedlak
wjedro.

¶ Młody měř. 15. mal.
róžka rano 3 hodž. 20 min.
budźe jaſne a hymne.

¶ Wěreni běrlif 22.
mal. róžka dop. 11 hodž.
29 min. ho na mjerſnjeni
a hymu hotuje.

Stosētna protyka.

Mały róžt ma woſ ſvo-
częſtka kłymurne, deſhečeſte,
mhlowoſte a wěſiſtoſte
wjedro; 8. jaſne a khěr
hyma; 9. do 12. mróćzni
a deſhečeſtem a khěhom; 13.
do 16. jaſne a hymne
18. deſhečeſte a khěh; 19
do 22. hymn wetr; 23.
do 26. jaſne njebio, hyma
a woſhukrot, doſek je ſe
w noži deſhečeſte ſhlo;
28. ſhurowe a hymne.

1. maleho róžka: 1. ter-
mija gruntskeho dawka.

Shtoz czeſce roſdawa,
jaſho czeſce doſtawa. —
Woſ dobreho ſłowa jaſyl
njejaboli. — Sawisč je
stará tñjeni. — Wóh ſebi
twari zyktwicžku, djabol
staja kořzmieſčku.

1885. Měrc,

naletník,

ma 31 dnjow.

Tydženje a dnj.	Porjedžena protýka.		Stará julianika protýka. Februar.	Schadz. h. m.	Thow. h. m.	Schiefe h. m.	D h. m.
	Evangelska.	Katholska.					
10. tydženj.	Text dop.: Neh. 9, 30—34; Ps. 77, 8—14; 1 Petr. 1, 18—16; pop.: Jan. 11, 1—16.						
1. njedžela	Nemin. ☺	2. n. posta	17 2.n.posta	6 48 5 39	7	7h. p.	
2. pónđzela	Amalije	Simplicija	18 Orthodok.	6 46 5 41	7	37	
3. wutora	Kunigundý	Kunigundý	19 Archippa	6 44 5 43	8	48	
4. žrjeda	Adriana	Kazimira	20 Leona	6 42 5 45	9	55	
5. schtvrť	Bjedricha	Bjedricha	21 Timotheja	6 39 5 47	11	1	
6. pjatň	Poč. pjatň	Fridolina	22 Eugena	6 37 5 48	7	7h. d.	
7. žobota	Perpetuň	Dom. Altv.	23 Klemensa	6 35 5 50	7	0	5
11. tydženj.	Text dop.: Job. 20, 22—30; Ps. 23; 2 Kor. 5, 19—21; pop.: Jan. 11, 32—46.						
8. njedžela	Okuli ☺	3. n. posta	24 3.n.posta	6 33 5 51	7	1	1
9. pónđzela	Rebecki	Cyr. a Meth.	25 Tarazija	6 30 5 53	7	55	
10. wutora	Alexandra	Francisfi	26 Porfira	6 28 5 55	2	43	
11. žrjeda	Rosiný	Sofronije	27 Prokopa	6 26 5 57	3	25	
12. schtvrť	Hrjehorja	Hrjeh. wulf.	28 Wasilija	6 24 5 58	4	2	
13. pjatň	Salomona	Nikefora	1 měrcia	6 21 6 0	4	35	
14. žobota	Abigaila	Mathildý	2 Theodata	6 19 6 2	5	5	
12. tydženj.	Text dop.: Jes. 53, 4—5; Ps. 73, 23—26; 1 Jan. 3, 5—6; pop.: Jan. 11, 47—57.						
15. njedžela	Lätare	4. n. posta	3 4.n.posta	6 17 6 3	5	33	
16. pónđzela	Henrietty ☺	Heriberta	4 Gervaza	6 15 6 4	7h. p.		
17. wutora	Herty	Patricija	5 Konona	6 13 6 6	7	12	
18. žrjeda	Anselma	Cyrilla	6 42 martr.	6 11 6 8	8	24	
19. schtvrť	Josefa	Jozefa	7 Kapitona	6 8 6 10	9	37	
20. pjatň	Joachima	Joachima	8 Theofila	6 6 6 11	10	49	
21. žobota	Benedikta	Benedikta	9 40 martr.	6 3 6 13	11	56	
13. tydženj.	Text dop.: Jes. 53, 11—12; Ps. 118, 16—22; Hebr. 5, 7—9; pop.: Jan. 12, 1—13.						
22. njedžela	Juditka ☺	5. n. posta	10 5.n.posta	6 1 6 15	7h. d.		
23. pónđzela	Eberharda ☺	Viktorianá	11 Sofrona	5 59 6 16	1	3	
24. wutora	Gabriela	Gabriela	12 Theofana	5 57 6 18	2	0	
25. žrjeda	Mar. pschip.	Mar. psch.	13 Nikefora	5 55 6 20	2	48	
26. schtvrť	Kastula	Olympije	14 Benedikta	5 53 6 21	3	30	
27. pjatň	Ruperta	Bol. macž.	15 Agapita	5 50 6 22	4	6	
28. žobota	Angeliki	Hanžé z B.	16 Sabina	5 48 6 24	4	37	
14. tydženj.	Text dop.: Luk. 24, 1—9; 2 Tim. 1, 9—10; Jan. 11, 25—26; pop.: Mat. 28, 1—8.						
29. njedžela	Palmar.	Bowonežka	17 6.n.posta	5 45 6 26	5	5	
30. pónđzela	Guida ☺	Kwirina	18 Cyrilla	5 43 6 28	7h. p.		
1. wutora	Detlawa	Guida	19 Jozefa	5 41 6 29	7	37	

Hermanki a skótné
wiki.

2. Novosalg. Stolynjo.† Róšborf.† Žahaň.† Dobrolug. * Wetoſchow.
 3. Bart. * Dobrolug.
 4. Mežwarzidlo * a lane wiki. Nadeburg. * Luban. * Pschibus.†
 7. Žitava. Lubin. *
 9. Halschtrow.† Žitava. * Hachwald.† Lubin. Šlanknow.† Rukow.
 10. Kas.† Rukland.
 11. Wólpork. * Draždžany (R. m.) * Rukland.
 12. Šamieritz. * Witow. *
 14. Sch Komorow. *
 16. Biskopiz. * Draždžany. Dubz.† Grabin. * Gubin. * Rybach.† Sch Komorow.
 17. Bjernaciz. * Rybach. Grabin.
 20. Mužákov.† Čerčovena Woda.† Külów.†
 21. Lubnijom. *
 23. Bjernaciz. Lubij. * Polčeniza. * Lubnijow. Pižn.† Kostkow.
 24. Gabyn.† Kostkow.
 25. Žafonza. * Górow.†
 26. Šhorjelz. * Beskow.†
 28. Budyschin.† Kalawa. * Ottstrand. * Trébule † a lane wiki.
 30. Kalawa. Luboras.† Ottstrand.
 31. Varschejz. †
- Měcháckowe psche-měnjenje a wjedro.**
- ☺ Polny měš. 1. měrza rano 4 hodž. 58 min. žurowe wjedro pščinjeſe.
- ☺ Posledni běrlík 8. měrza wjeczor 7 h. 52 m. na descež počasuje.
- ☺ Młody měš. 16. měrza wjeczor 6 h. 35 m. wětroje a wězne wjedro.
- ☺ Prěni běrl. 23. měrza wjeczor 6 hodž. 21 min. čzicke a jaſne.
- ☺ Polny měš. 30. měrza pop. 5 hodž. 38 min. ma pschemenjate wjedro.
31. měrza: 1. termija traſnejne renty.

1885. Haprtleja, jutrownik, ma 30 dnjow.

Tydzenje a dnj.	Porjedzona protyka. Evangeliska. Katholska.	Stara julianska protyka. Mere.	schadz. h. m.	khow. h. m.	Wieschle hunien. sch. a kh. h. m.	D
1 śrijeda	Theodora	Huga	20 Sabby	5 39	6 31	X 8 44
2 schtwórtk	Selenh scht.	Zelenh scht.	21 Jakuba	5 36	6 33	z 9 48
3 piatk	Czichi piatk	Wulki piatk	22 Wasilija	5 34	6 35	z 10 49
4 żobota	Ambroſija	Izidora	23 Nikomeda	5 32	6 36	z 11 45
15. tydzenj.	Text dop.: Jan. 14, 1—6; Romſt. 1, 4; Kol. 3, 1—4; pop.: Jan. 20, 19—23.					
5 njedzela	1. h. jutrow	1. s. dż. jutre.	24 1. s. jutr.	5 30	6 37	sch. d.
6 póndzela	2. h. jutrow	2. s. dż. jutre.	25 2. s. jutr.	5 27	6 39	0 34
7 wutora	Luisz	G Hermana	26 Gabriela	5 25	6 41	1 20
8 śrijeda	Coleſtina	Perpetua	27 Matrony	5 23	6 43	1 59
9 schtwórtk	Theofila	Waltruda	28 Hilarija	5 20	6 44	2 34
10 piatk	Daniela	Ezechielka	29 Marka	5 18	6 46	3 5
11 żobota	Julija	Leona	30 Jana Kl.	5 14	6 48	3 33
16. tydzenj.	Text dop.: Mat. 18, 10—14; Pschiſt. Gal. 22, 17—19; Eph. 6, 1—4; pop.: Mat. 18, 1—7.					
12 njedzela	Quasimod.	1. n. p. jutre.	31 Quasim.	5 13	6 50	sch. p.
13 póndzela	Justina	Idy	1 haprtleje	5 11	6 51	4 26
14 wutora	Tiburzija	Justina	2 Tita	5 10	6 52	4 53
15 śrijeda	Paterna	Rafaela	3 Nikety	5 8	6 54	sch. p.
16 schtwórtk	Ariona	Gerolda	4 Jozefa	5 6	6 56	8 34
17 piatk	Rudolfa	Rudolfa	5 Theodula	5 3	6 57	9 47
18 żobota	Valerija	Elenthera	6 Eutichija	5 1	6 59	10 55
17. tydzenj.	Text dop.: Jan. 12, 24—26; 2 Kor. 4, 7—11; 1 Kor. 15, 19; pop.: Jan. 21, 20—22.					
19 njedzela	Mis. Dom.	2. n. p. jutre.	7 Mis. Dom.	4 59	7 1	sch. p.
20 póndzela	Sulpizija	Viktora	8 Domaſa	4 57	7 3	sch. d.
21 wutora	Adolara	Anſelma	9 Eusichija	4 55	7 4	0 47
22 śrijeda	Sothera	Kaja	10 Terencija	4 53	7 6	1 30
23 schtwórtk	Alberta	Adalberta	11 Antipasa	4 51	7 8	2 8
24 piatk	Jurja	Jurja	12 Artemona	4 50	7 9	2 40
25 żobota	Marka	Marka	13 Marćina	4 48	7 10	3 9
18. tydzenj.	Text dop.: Jan. 5, 28—29; 1 Kor. 15, 40—44; Sjew. Jan. 21, 4; pop.: Mat. 18, 18—20.					
26 njedzela	Jubilate	3. n. p. jutre.	14 Jubilate	4 45	7 12	sch. p.
27 póndzela	Tertulliana	Zittu	15 Agapije	4 43	7 14	4 1
28 wutora	Vitala	Vitala	16 Simeona	4 41	7 15	4 28
29 śrijeda	Sibylle	Antonije	17 Wody sw.	4 39	7 17	sch. p.
30 schtwórtk	Eutropija	Marianna	18 Jana Dec.	4 37	7 18	8 37

Hermanki a skótne
wiki.

1. Niedzwacžidlo.*
7. Scherachow.†
8. Dężeje.†
10. Ruhland.*
13. Wölpork.* Kinsbort.
Woſtronz. Poſłowny.
Khoczebns.†
15. Radeberg.*
16. Kamienz.* Radeberg.
18. Drjotk.*
20. Drjotk. Miłorad.†
Brody.†
21. Damna.* Krakow.†
23. Wojerazy.† Žarow.†
25. Sth Komorow.* We-
toſchow.*
27. Rakezj. Ramnjo.†
Sth Komorow. We-
toſchow.
28. Žarow wólm. wiki.
29. Radeburg.*
30. Radeburg. Dobrolug.*

Mehaczkowe psche-
měnjenje a wjedro.

¶ Poſledni běrlit 7.
haprtleje popoſlđnu 3 hodž.
40 min. rjane naletne
wjedro pschinjeſe.

○ Młody měš. 15.
havr. rano 6 hodž. 49 min.
ſe deſčezon nastupi.

○ Prěni běrlit 22.
hapr. rano 0 hodž. 18 min.
na more wjedro poſaſuje.

○ Polny měš. 29. havr.
rano 7 hodž. 12 min. rjane
a čzople wjedro ſcieža.

Stoſetna protyka.

Wszci spocžatku psche-
měnjenje a njeſpodobne
wjedro; 5. kněh; potom
šo wujazni a je hacž do
15. rjenje; na to hacž do
22. deſčez ſe ſymnym
porvětom, miersmjenje a
mrós; hiſčeze dale psche-
měnjenje wjedro a na konžu
čzoplo.

1. haprtleje: 1. termija
wopalensleje tažn. —
30. haprtleje: 1. termija
doſhodneho dawka.

S wjele rukow wjeticha
pomož. — Radžicž drje-
wě kóždy, ale niz pomhacž.

1885. Meja, róžownit, ma 31 dnjow.

Ljubzenje a
dnj.

Vorjedžena protyka.
Evangelika.
Katholska.

Stara
julianſta protyka.
Haprljeja.

ſtħadž.
h. m.

thow.
h. m.

ſteče
ſnamen.

ſth. a th.
h. m.

1 pjatf žobota	Walcory Sigismunda	Fil. a Žaf. Athanaſija	19 Hermog. 20 Theodota	4 35 7 20 4 33 7 21	20 20	9 36 10 28
19. thđenj.	Text dop.: Mat. 7, 7–11; Jev. 5, 24; Žaf. 5, 7–8; pop.: Luf. 11, 1–4.					

3 njedžela	Kantate	4. n. p. jutr.	21 Kantate	4 32 7 22	20	11 15
4 pónđzela	Moniki	Floriana	22 Paraklita	4 30 7 24	20	11 57
5 wutora	Gotharda	Pija V.	23 Jurja	4 28 7 26	20	ſth. d.
6 ſrjeda	Jana jap.	Jana ſežen.	24 Sabby	4 26 7 28	20	0 33
7 ſchtrwórtf	Bohuměra	Stanislawa	25 Marka	4 24 7 29	20	1 5
8 pjatf	Dietricha	Mich. zjew.	26 Wasilija	4 23 7 31	20	1 38
9 žobota	Hioba	Hrjehorj. Naz.	27 Simeona	4 21 7 33	20	2 1

20. thđenj. Text dop.: Jan. 14, 12–17; 2 Pětr. 1, 2–4; ſebr. 8, 1–2; pop.: Zap. ſt. 1, 15–26.

0 njedžela	Rogate	5. n. p. jutr.	28 Rogate	4 19 7 34	20	2 27
1 pónđzela	Adolfa	1. próſtn. dženj.	29 9 martr.	4 17 7 36	20	2 52
2 wutora	Panfraza	Panfraca	30 Jakuba	4 16 7 37	20	3 20
3 ſrjeda	Servaza	Servaca	1 meje	4 15 7 38	20	3 51
4 ſchtrwórtf	Bože ſtp. (2)	Bože ſtpicje	2 Bože ſtp.	4 13 7 40	20	ſth. p.
5 pjatf	Sofije	Sofije	3 Timotheja	4 12 7 41	20	8 38
6 žobota	Sary	Jana ſep.	4 Pelagije	4 10 7 43	20	9 44

21. thđenj. Text dop.: Jan. 14, 23–27; 1 Kor. 12, 3–7; ſebr. 2, 2–4; pop.: Zap. ſt. 2, 1–13.

7 njedžela	Exaudi	6. n. p. jutr.	5 Exaudi	4 9 7 45	20	10 43
8 pónđzela	Benanzija	Ericha	6 Hioba	4 7 7 46	20	11 30
9 wutora	Potenziany	Coleſtina	7 Křiž. nam.	4 6 7 48	20	ſth. d.
0 ſrjeda	Theresije	Bernardina	8 Jana Th.	4 4 7 49	20	0 10
1 ſchtrwórtf	Hawſchtyn. (3)	Konſtantina	9 Jezaije	4 3 7 50	20	0 44
2 pjatf	Helenu	Aemiliana	10 Symana	4 2 7 51	20	1 15
3 žobota	Deſiderija	Deſiderija	11 Mocija	4 1 7 52	20	1 41

22. thđenj. Text dop.: 1 Jan. 4, 12–16; 1 Kor. 2, 10–11; 2 Kor. 13, 13; pop.: Zap. ſt. 2, 38–39.

4 njedžela	1. ſ. ſwjatk.	1. ſ. ſwjatk.	12 1. ſwjatk.	4 0 7 53	20	2 5
5 pónđzela	2. ſ. ſwjatk.	2. ſ. ſwjatk.	13 2. ſwjatk.	3 59 7 55	20	2 33
6 wutora	Bedy	Filipa	14 Izidora	3 58 7 56	20	3 0
7 ſrjeda	Swatember	Suche dñj	15 Kwatbr.	3 57 7 58	20	3 29
8 ſchtrwórtf	Wylema (2)	Germana	16 Theodora	3 56 7 59	20	ſth. p.
9 pjatf	Khryſtiany	Maxima	17 Andronik.	3 55 8 0	20	8 23
0 žobota	Wiganda	Ferdinanda	18 Theodata	3 54 8 1	20	9 12

23. thđenj. Text dop.: Luf. 17, 20–21; Ps. 78, 1–7; ſebr. 10, 23–25; pop.: Zap. ſt. 2, 42–47.

1 njedžela	Ss. trojizh	1. n. p. ſwj.	19 Wš. Swj.	3 53 8 3	20	9 56
------------	-------------	---------------	-------------	------------	----	------

Hermanki a ſkótne
wiki.

1. Bart.†
2. Budhſchin.*
4. Biſkopizh. Luboraz.†
5. Radmérizh.† Baħan.†
5. Ruhland.*
6. Rjeħvacżidlo.* Nove
Město pola Stolpnja.
Počiniza.* Ruhland.
Zemr.†
7. Beſlow.†
8. Čerwjenja Woda.†
9. Kalawa.*

11. Kamieniż.† Lubij.†
12. Kalawa. Gubin.†
13. Khoczebus wóſkowe
wiki. Rukow.*
15. Rukow. Pschibus.†
16. Wifow.* Trébule.*
18. Biſkopizh. Wóſport.*
19. Kinsbör. Hrodi.†
20. Wadburg.*
21. Khoczebus.*
26. Kultov† Wolbramezg†
- Wojerezy wóſk. wiki.
Zybaln.†

Měhačkowe pſche-
mjenjenje a wjedro.

(1) Poſledni běrlif 7.
meje dop. 9 hodž. 41 min.
rjane a plodne wjedro
wobkhova.

(2) Modrý měs. 14. meje
pop. 4 hodž. 15 min. ſo
deſčez a ſtōnežne wjedro
wotmenja.

(3) Prěni běrlif 21. meje
rano 6 hodž. 43 min. budže
kłobne a mokre.

(4) Bolný měs. 28. meje
wječzor 9 hodž. 29 min.
na čzople wjedro potaſuje.

Stosētna protyka.

Prěnje dny rjane a
čzople wjedro; 7. hrimo-
tanje; potom deſčez, doniž
wěſif 17. jaſne wjedro
njeſčinjeſe; 24. do 29.
klurowy powětr; 30. rjenje.

Schtóž ſo wjele kħwali,
radž wjelle nje može.
— kħwal, ale nje pſchekħwal.

1885. Junij,

žmajnik,

ma 30 dnjow.

Germanki a skótne
wiki.

1. Bigr.†
3. Nježwacžidlo.* Lubin
wolm. wiki.
4. Kalawa wolm. wiki.
Khočebus.*
5. Ruhland.*
6. Lubiniow.*

8. Shorjelz.† Lubiniow.
9. Khočebus wolm. w.

11. Kalawa wolm. wiki.
Khočebus.* Ortrand*

12. Ortrand. Hrđek wolm.

wiki. Górow.*

13. Lubin.*

15. Mužakow.† Grabin.*
Luban.†

16. Damna.* Grabin.

17. Radeberg.* Damna.
Grabin wolm. wiki.

18. Kamienz.* Kalawa
wolm. w. Khočebus.*

22. Huczinat Halschtrow.*
Rychvald.† Gubin.*
Košlów.*

23. Koškow.

24. Wielecian.† Brody.†

25. Khočebus.*

29. Držborki Dražborki.
Drjovit.* Rychbach.

30. Bart.* Drjovit. Ba-
row.† Rychbach.

Tydženie a dnj.	Borjedžena protýka. Evangeliska.	Borjedžena protýka. Katholska.	Stará julianika protýka. Meja.	skladž. h. m.	show. h. m.	Rebjeſte smameſi.	D ſkh. a ſkh. h. m.
1 pónđzela	Nikodema	Nikodema	20 Sp. Pětr. p.	3 52	8 4	K	10 34
2 wutora	Marzellina	Eraſma	21 Konstant.	3 51	8 5	K	11 8
3 ſrijeda	Eraſma	Aloſildy	22 Basiliska	3 50	8 6	C	11 36
4 ſchťwórtk	Karpasija	Bož. cžéla	23 Michała	3 49	8 7	C	ſkh. d.
5 pjatk	Bomifaza	Bomifaca	24 Simeona	3 49	8 8	K	0 4
6 ſobota	Benigny	Norberta	25 Jana hł.	3 48	8 9	K	0 30

24. tydženj. Text dop.: Jan. 5, 23—25; Jer. 7, 25—28; 2 Kor. 13, 8; pop.: Zap. ſt. 3, 1—10.

7 njedžela	1. n. p. ſ. tr.	2. n. p. ſwj.	26 2.n.p.swj.	3 47	8 10	K	0 54
8 pónđzela	Medarda	Medarda	27 Helladija	3 47	8 10	K	1 20
9 wutora	Prima	Feliciana	28 Eutichija	3 47	8 10	K	1 48
10 ſrijeda	Getulija	Onofrija	29 Theodozij.	3 47	8 11	K	2 20
11 ſchťwórtk	Nikandra	Barnabasa	30 Izaaka	3 47	8 12	K	2 58
12 pjatk	Barnabasa	Jež. wutr.	31 Hermina	3 47	8 12	K	ſkh. p.
13 ſobota	Tobiaſha	Ant. z Pad.	1 junija	3 46	8 13	K	8 28

25. tydženj. Text dop.: Jan. 5, 39—44; Mat. 5, 13—16; 2 Tim. 3, 15—17; pop.: Zap. ſt. 4, 8—21.

14 njedžela	2. n. p. ſ. tr.	3. n. p. ſwj.	2 3.n.p.swj.	3 46	8 14	K	9 23
15 pónđzela	Vita	Vita	3 Luciliana	3 46	8 14	K	10 8
16 wutora	Engelberta	Marije z h. K.	4 Metrofana	3 46	8 15	K	10 46
17 ſrijeda	Laurij	Volkmaria	5 Dorotheja	3 46	8 15	K	11 18
18 ſchťwórtk	Armuſa	Marcella	6 Norberta	3 46	8 15	K	11 46
19 pjatk	Gervasija	Gervaza	7 Theodata	3 46	8 16	K	ſkh. d.
20 ſobota	Sylverija	Florencija	8 Theodora	3 46	8 16	K	0 12

26. tydženj. Text dop.: Jan. 6, 47—51; Mat. 7, 24—27; 1 Tim. 1, 18—19; pop.: Zap. ſt. 5, 16—21.

21 njedžela	3. n. p. ſ. tr.	4. n. p. ſwj.	9 4.n.p.swj.	3 46	8 17	K	0 38
22 pónđzela	Gotthelfa	Paulina	10 Timotheja	3 46	8 17	K	1 5
23 wutora	Basilija	Edelstrudy	11 Bartrromja	3 46	8 17	K	1 33
24 ſrijeda	Jana Khecz.	Jana Khecz.	12 Onofrija	3 47	8 17	K	2 4
25 ſchťwórtk	Eulogija	Proſpera	13 Aemiliány	3 48	8 17	K	2 40
26 pjatk	Jeremiaſha	Jana Paw.	14 Elizeja	3 48	8 17	K	3 20
27 ſobota	7 ſpanzow (ɔ)	Ladislawa	15 Amosa	3 49	8 17	K	ſkh. p.

27. tydženj. Text dop.: Jan. 8, 31—36; Mat. 6, 22—23; Hebr. 13, 9; pop.: Zap. ſt. 5, 34—42.

28 njedžela	4. n. p. ſ. tr.	5. n. p. ſwj.	16 5.n.p.swj.	3 49	8 16	K	8 36
29 pónđzela	Petr. Paw.	Petr. Paw.	17 Emanuela	3 50	8 16	K	9 11
30 wutora	Paw. wop.	Paw. wop.	18 Leoncija	3 50	8 16	K	9 41

Měħacžkowe pše-
ménjenje a wjedro.

¶ Poſledni bětlík 6.
junija rano 1 hodž. 3 min.
ma čjopele wjedro.

● Mlody měs. 12. jun.
wječor 11 hodž. 40 min.
horzotu a njevjedra pe-
tajuje.

♦ Prěni bětlík 19. jun.
pop. 2 hodž. 46 min. p.
žmurne a deſchęzjite.

● Polny měs. 27. jun.
pop. 0 hodž. 16 min. čjopele
a rjane lětnje wjedro vjeh-
nječe.

Stoletna protýka.

Wot započatka junija
hacž do 21. rjenje a
čjopele, druhdy njevjedro
s deſchęzjom; wot 22. hacž
do fónja njeļubosne a
deſchęzjite.

30. junija: 2. termija
trojneje renty.

1885. Julij,

prajnik,

ma 31 dnjow.

Tydženje a dny.	Porjedžena protyka.		Stara julianska protyka.	○	Wiedzieſte	○
	Evangelska.	Katholska.	Junijs.	ſħadž. h. m.	ſħow. h. m.	ſħ. a tħ. h. m.
1 ſrijeda	Theodoricha	Theobalda	19 Judy	3 51 8 15	2	10 9
2 ſchitwórtk	Mar. domp.	Mar. domp.	20 Methodija	3 52 8 15	3	10 35
3 piatk	Kornelija	Ulricha z A.	21 Juliana	3 52 8 15	3	11 0
4 ſzobota	Ulrika	Ulricha	22 Eusebija	3 53 8 15	3	11 23
28. tydženj.	Text dop.: Jan. 10, 23—30; Mat. 5, 44—48; 1 Jan. 8, 1—10; pop.: Jap. ſt. 6, 1—7.					
5 njedžela	5. p. ſ. tr. ☺	6. n. p. swj.	23 6.n.p.swj.	3 54 8 14	3	11 50
6 pónđzela	Ieſaiacha	Arnolda	24 Jana nar.	3 54 8 14	3	ſħ. d.
7 wutora	Wilibalda	Wilibalda	25 Febronije	3 54 8 14	3	0 19
8 ſrijeda	Kiliana	Kiliana	26 Dav. Thes.	3 55 8 13	3	0 52
9 ſchitwórtk	Cyrilla	Cyrilla	27 7 spancow	3 56 8 13	3	1 32
10 piatk	Bohuſhwala	Amal. Kun.	28 Cyrilla	3 57 8 12	3	2 20
11 ſzobota	Pija	Pija	29 Kónc P. p.	3 58 8 11	3	3 20
29. tydženj.	Text dop.: Mat. 16, 15—19; Mat. 6, 1—8; Hebr. 13, 8; pop.: Jap. ſt. 7, 55—59.					
12 njedžela	6. p. ſ. tr. ☺	7. n. p. swj.	30 7.n.p.swj.	4 0 8 10	1	ſħ. p.
13 pónđzela	Margarethy	Marhath	1 julija	4 1 8 9	3	8 41
14 wutora	Bonaventury	Bonaventury	2 Suk. Mar.	4 2 8 8	3	9 17
15 ſrijeda	Jap. džel.	Jap. džel.	3 Hiacintha	4 3 8 7	3	9 49
16 ſchitwórtk	Rafaela	Mar. z Karm.	4 Handrija	4 4 8 6	3	10 17
17 piatk	Alexija	Alexija	5 Athanazij.	4 6 8 5	3	10 43
18 ſzobota	Eugenija	Kamille	6 Sisoa	4 7 8 4	3	11 10
30. tydženj.	Text dop.: Mat. 9, 9—13; Mat. 6, 19—21; Romſt. 8, 8—9; pop.: Jap. ſt. 8, 14—25.					
19 njedžela	7. p. ſ. tr. ☺	8. n. p. swj.	7 8.n.p.swj.	4 8 8 3	2	11 38
20 pónđzela	Gliaša	Marſche	8 Prokopa	4 9 8 2	2	ſħ. d.
21 wutora	Braxedy	Julije	9 Pankraca	4 10 8 1	2	0 8
22 ſrijeda	Mar. Madl.	Mar. Madl.	10 45 martr.	4 11 8 0	2	0 42
23 ſchitwórtk	Apollinara	Apollinara	11 Eufemije	4 13 7 58	2	1 20
24 piatk	Khrystinj	Khrystinj	12 Prokla	4 14 7 57	2	2 6
25 ſzobota	Jakuba	Jakuba	13 Gabriela	4 16 7 56	2	2 52
31. tydženj.	Text dop.: Luk. 12, 42—48; 1 Mój. 37, 4—11; Romſt. 6, 16—18; pop.: Jap. ſt. 8, 26—36.					
26 njedžela	8. n. p. ſ. tr. ☺	9. n. p. swj.	14 9.n.p.swj.	4 17 7 54	2	3 46
27 pónđzela	Marthy	Eulaliye	15 Kwirina	4 19 7 53	2	ſħ. p.
28 wutora	Pantaleona	Innocenca	16 Athenoga	4 20 7 51	2	8 14
29 ſrijeda	Beatrizy	Beatričej	17 Marinj	4 22 7 50	2	8 40
30 ſchitwórtk	Ruthy	Abdona	18 Hiacintha	4 23 7 48	2	9 5
31 piatk	Florentinj	Ignaca z L.	19 Makara	4 24 7 47	2	9 30

Hermanki a skótne wiki.

- Njeſhwacziđo.* Šly Komorow.*
- Huſla. Khočebus.* Dubz. Šly Komorow.
- Mihland.*
- Kalawa.*
- Biskopizy.* Kalawa. Džejze. Grožiſčejo.* Třebule.†
- Varsčež.† Grožiſčejo.
- Khočebus.*
- Rukow.* Lubin.*
- Rukow.
- Lubij.* Polcžniža.*
- Polcžniža.
- Radeburg.*
- Widžibus.*
- Kratow.*
- Žarow.*
- Wōsport.* Nowy Gersdorſ.
- Gorow.†
- Kamieniž.*

Měchacžkowe pſche-měnjenje a wjedro.

☺ Poſledni běrlif 5. julija pop. 1 hodž. 23 min. na čzople a jaſne wjedro poſkuju.

☻ Młody měš. 12. jul. rano 6 hodž. 14 min. po-mróžene njebo a tužnotu pſchinješe.

♪ Prěni běrlif 19. jul. rano 1 hodž. 18 min. je wot njedžera a desheža pſchewožan.

☺ Połny měš. 27. jul. rano 3 hodž. 21 min. ma deshežoste wjedro.

Štolétna protyka.

Hač do 3. julija po-kmuřene; 4. rano mróz a popoldnju njemjero; potom rjenje hač do 10.; wot 11. hač do 13. deshež; wot 11. hač do 17. kražne wjedro ja ſhyновe žně; na to deshež; 29. a 30. njewjedra; 31. rjenje.

Shtož ho njedželu wo-pje, wože kebi ſapije. — Ste ho ſamo nawahlne, dobre dyrbisich wulnycz.

1885. August,

žnjeúz,

ma 31 dnjow.

Tydženje a dny.	Vorjedzena protyka. Evangeliska.	Vorjedzena protyka. Katholicka.	Stara julianska protyka. Julij.	○ sħadž. h. m.	◊ khow. h. m.	■ Mjeseč. h. m.	□ stħ. a tk. h. m.
1 žobota	Pětra w rjecž.	Pětra w rjecž.	20 Elije	4 25	7 46	11	9 55
32. tydženj.	Text dop.: Luf. 13, 31—40; 1 Sam. 19, 1—8; 1 Pětr. 3, 15—16; pop.: Zap. st. 9, 1—8.						
2 njedžela	9. n. p. ſ. tr.	10. n. p. ſwj.	21 10. p. swj.	4 27	7 44	12	10 22
3 pónđzela	Augusta	Schezepana	22 Mar. Madl.	4 29	7 42	13	10 52
4 wutora	Dominika	Domiñika	23 Trofima	4 30	7 41	14	11 28
5 žrjeda	Oswalda	Marj. ſn.	24 Khrystiny	4 32	7 39	15	sħ. d.
6 schtwórtk	Pſchechr. Khr.	Khr. pſchechr.	25 Hany	4 33	7 37	16	0 11
7 pjatř	Donata	Kajetana	26 Hermolaa	4 35	7 35	17	1 4
8 žobota	Severa	Chriatka	27 Pantaleon.	4 37	7 33	18	2 5
33. tydženj.	Text dop.: Luf. 13, 23—25; 1 Sam. 24, 17—29; Rom. 14, 17—18; pop.: Zap. st. 9, 19—28.						
9 njedžela	10. n. p. ſ. tr.	11. n. p. ſwj.	28 11. p. swj.	4 38	7 31	19	3 16
10 pónđzela	Zawrjenza	Zawrjenca	29 Kallinika	4 39	7 30	20	sħ. p.
11 wutora	Hermana	Susann	30 Sily	4 40	7 28	21	7 46
12 žrjeda	Elary	Elary	31 Eudokima	4 42	7 26	22	8 16
13 schtwórtk	Aurory	Hippolita	1 augusta	4 44	7 24	23	8 44
14 pjatř	Eusebija	Eusebija	2 Šćepana	4 45	7 22	24	9 12
15 žobota	Theobola	Mar. d.n.w.	3 Izaaka	4 47	7 20	25	9 40
34. tydženj.	Text dop.: Luf. 15, 11—32; 2 Sam. 18, 31—33; Zap. 2, 10; pop.: Zap. st. 10, 25—33.						
16 njedžela	11. n. p. ſ. tr.	12. n. p. ſwj.	4 12. p. swj.	4 49	7 18	26	10 10
17 pónđzela	Liberata	Liberata	5 Eusignija	4 50	7 16	27	10 42
18 wutora	Augustiny	Heleny	6 Khr. přek.	4 52	7 14	28	11 19
19 žrjeda	Sebalda	Magna	7 Donata	4 54	7 12	29	sħ. d.
20 schtwórtk	Bernharda	Bernarda	8 Emiliana	4 55	7 10	30	0 1
21 pjatř	Anastasija	Franciski	9 Matija	4 56	7 9	31	0 49
22 žobota	Alfonſa	Filiberta	10 Ławrjenca	4 58	7 7	32	1 40
35. tydženj.	Text dop.: Luf. 9, 59—62; 1 Mój. 43, 20—30; 1 Kor. 7, 24; pop.: Zap. st. 12, 1—11.						
23 njedžela	12. n. p. ſ. tr.	13. n. p. ſwj.	11 13. p. swj.	4 59	7 4	33	2 37
24 pónđzela	Bartromja	Bartromja	12 Focija	5 1	7 2	34	3 37
25 wutora	Ludwika	Ludwika	13 Maksima	5 3	7 0	35	sħ. p.
26 žrjeda	Samuela	Severina	14 Michi	5 4	6 58	36	7 11
27 schtwórtk	Gebharda	Zefirina	15 Mar. k.n.st.	5 6	6 55	37	7 36
28 pjatř	Pelagija	Hawschtyna	16 Mandelija	5 8	6 53	38	8 1
29 žobota	Jana ſm.	Jana ſm.	17 Flora	5 10	6 51	39	8 27
36. tydženj.	Text dop.: Mat. 11, 16—19; 1 Sam. 3, 11—13; Zap. 1, 5—6; pop.: Zap. st. 13, 42—49.						
30 njedžela	13. n. p. ſ. tr.	14. n. p. ſwj.	18 14. p. swj.	5 11	6 50	40	8 56
31 pónđzela	Josuy	Rajmund	19 Handrija	5 12	6 48	41	9 30

Hermanki a skótne wiki.

1. Budhjschin.† Lubin.*
 3. Külów.† Damna.*
 5. Rjeħwacżidlo.*
 7. Ģeřejwena Woda.*
 8. St. Komorow.*
 10. Qinsbórk.* Gubin.
 11. Bart.* Dobrolug.
 12. Žemr.*
 13. Kamjeńz.*
 15. Ruhland.* Wetošchow.*
 17. Połęzniiza.* Schorjelž Ruhland. Wetošchow.
 18. Łas.† Grabin.
 19. Radberg.*
 20. Beslow.†
 24. Wósporkt Halischtrow† Ramnijow.† Hrodt.
 25. Brody.†
 26. Faſonza.*
 29. Barſež.* Lubnijow.* Ortrand.* Rukow.*
 31. Luban.† Lubnijow.
 - Ortrand. Rukow.
 - Trébule.*
- Měhaczkowe pſe-měnjenje a wjedro.**
- 🕒 Poſledni běrlit 3. augusta wjedzor 10 hodž. 53 min. žhlym wěrt a deſčejz wějčiž.
- 🕒 Młody měs. 10. aug. pop. 1 hodž. 12 min. na rjane, čopie wjedro poſauje.
- 🕒 Preñi běrlit 17. aug. pop. 2 hodž. 45 min. budže žhuce a wetroje.
- 🕒 Polny měs. 25. aug. wjedzor 6 hodž. 23 min. žhuce na deſčejz hotuje.
- Stoſtna protyka.**
- Wat započiatka augusta hač do 9. deſčejz; 10. rjenje; wat 11. hač do 14. deſčejz; wat 15. hač do 25. rjenje a čoplo; wat 26. hač do konza deſčejz.
1. augusta: 2. termija gruntsleho dawka.

1885. September,

požnjenz, ma 30 dñjow.

Thđzenje a dñj.	Vorjedžena protýka. Evangelika.	Vorjedžena protýka. Katholika.	Stara julianšta protýka. August.	Thadž. h. m.	Thow. h. m.	Rejteč. h. m.	Th. a th. h. m.	D
1 wutora	Egidija	Egidija	20 Samuela	5 13	6 45	5	10 9	
2 þrjeda	Abjaloma	Schejepana ř.	21 Thaddeja	5 15	6 43	5	10 55	
3 schtwórtk	Mánsweta	Mánsweta	22 Agathy	5 17	6 41	5	11 52	
4 pjatk	Konstantina	Rozalije	23 Lupa	5 18	6 38	5	11 56	
5 þobota	Máthanaela	Zawr. Just.	24 Euzebija	5 20	6 36	5	0 56	
37. thđzenj. Text dop.: Mat. 11, 25—30; Dan. 5, 13—17; Luk. 17, 10; pop.: Zap. st. 14, 11—18.								
6 njedžela	14. n. p. þ. tr.	15. n. p. swj.	25 15. p. swj.	5 22	6 34	5	2 8	
7 pónđzela	Reginh	Reginh	26 Adriana	5 23	6 31	5	3 24	
8 wutora	Marje nar.	Mar. nar.	27 Boemona	5 25	6 29	5	th. p.	
9 þrjeda	Sidonije	Sidonije	28 Mójsaza	5 26	6 27	5	6 42	
10 schtwórtk	Bulcherije	Míkk. Tol.	29 Jana sm.	5 27	6 25	5	7 10	
11 pjatk	Abrahama	Hiacintha	30 Aleksand.	5 29	6 23	5	7 39	
12 þobota	Bohumila	Guida	31 Mar. pas.	5 31	6 21	5	8 9	
38. thđzenj. Text dop.: Jan. 9, 1—5; 2 Sam. 12, 18—23; Jof. 4, 7—10; pop.: Zap. st. 14, 19—23.								
13 njedžela	15. n. p. þ. tr.	16. n. p. swj.	1 septemb.	5 32	6 18	5	8 41	
14 pónđzela	Æschiza pow.	Æschiza pow.	2 Sym. Styl.	5 34	6 16	5	9 17	
15 wutora	Frideriki	Nikodema	3 Mamy	5 36	6 14	5	9 57	
16 þrjeda	Æwatbr.	Suche dñj	4 Babilia	5 38	6 11	5	10 43	
17 schtwórtk	Lamperta	Ran. swj. Fr.	5 Zacharije	5 39	6 9	5	11 33	
18 pjatk	Tita	Jozeфа Kup.	6 Michała	5 40	6 7	5	th. d.	
19 þobota	Renata	Januarija	7 Sozona	5 41	6 5	5	0 28	
39. thđzenj. Text dop.: Luk. 12, 54—57; 2 Mójj. 2, 16—20; 1 Þeß. 4, 11—12; pop.: Zap. st. 15, 6—12.								
20 njedžela	16. n. p. þ. tr.	17. n. p. swj.	8 17. p. swj.	5 43	6 3	5	1 26	
21 pónđzela	Mateja	Mateja	9 Joachima	5 45	6 0	5	2 27	
22 wutora	Maurizija	Mauricija	10 Mendory	5 46	5 58	5	3 31	
23 þrjeda	Þefke	Lina	11 Theodory	5 48	5 55	5	4 36	
24 schtwórtk	Jana podj.	Jana podj.	12 Antonija	5 50	5 53	5	5 31	
25 pjatk	Aleofaža	Firmina	13 Kornelija	5 51	5 51	5	6 31	
26 þobota	Cypriana	Justiniy	14 Křiž. pow.	5 53	5 48	5	7 0	
40. thđzenj. Text dop.: Mat. 10, 16—28; 1 Mójj. 18, 20—32; Mat. 5, 33—37; pop.: Zap. st. 17, 16—28.								
27 njedžela	17. n. p. þ. tr.	18. n. p. swj.	15 18. p. swj.	5 54	5 46	5	7 32	
28 pónđzela	Wjazþlawa	Wjacława	16 Eufemija	5 55	5 44	5	8 9	
29 wutora	Michala	Michala	17 Sofije	5 57	5 42	5	8 53	
30 þrjeda	Hieronyma	Ota	18 Kwatbr.	5 59	5 40	5	9 46	

Germanki a skótne wiski.

2. Nježiwažidlo.*
3. Æhocžebus wołm. w. Damna.
4. Kuhland.*
5. Kinsbórk.* Žitawa.
7. Biskopizb.* Žitawa.* Æhocžebus.† Kostkow.*
8. Wolbramezy.†
9. Draždžany (N. m.)* Radeberg.* Žemr.†
12. Mužakow.† Kalawa.*
14. Kalawa. Džere.†
15. Žarow.†
16. Radeberg.*
18. Lubin.*
21. Bart.† Kamjenz.† Woſtromz. Drjowk. Lubin. Miroras.† Ryhzbach.† Słanknow.† Lipff (21. sept. hacž 17. ott.).
22. Wojerzych wołm. wiski. Ryhzbach.
23. Połczniža.*
24. Wojerzych.† Połczniža.
28. Nowoſałz. Biskopizb. Gubin.† Grožižčežo.* Trébule.† a lane wiski.
29. Wjeležin.†
30. Hroði.*

Měžaczkowe psche-
menjenje a wjedro.

¶ Pošledni běrlif 2. septembra rano 6 h. 13 m. bo i rjanyh a czoplym wjedrom sapocžina.

¶ Młody měš. 8. sept. wjecžor 9 hodž. 41 min. na deſčech potaſuje.

¶ Brěni běrlif 16. sept. rano 7 hodž. 13 min. ma deſčejoste wjedro.

¶ Wotny měš. 24. sept. dop. 8 hodž. 52 min. rjane wjedro lubi.

Stoletna protýka.

Wot sapocžotta septembra hacž do 12. tráñe; wot 17. hacž do 25. khlodne a wiózne; potom hacž do tónza ſaſo rjane wjedro.

30. septembra: 3. termiža rjajneje renty. — 2. termiža doškodneho dawka.

1885. Oktober,

wiñowz,

ma 31 dnjow.

Tydżenie a dny.	Porjedżena protyka. Evangeliska.	Porjedżena protyka. Katholska.	Stara juliansta protyka. September.	○ sħadż. h. m.	thow. h. m.	Styczeń sħamien. h. m.	D sħ. a h. h. m.
1 sħtwarz	Remigija	Remigija	19 Trofina	6 05 38	10 46		
2 pjatk	Rahel	Leodegara	20 Eustachij.	6 25 35	11 54		
3 żobota	Maximiana	Kandida	21 Kodrata	6 45 33	sħ. d.		
41. tydżen. Text dop.: Matk. 5, 38—41; 1 Mójs. 33, 9—11; Jaz. 3, 5—10; pop.: Zap. st. 19, 1—11.							
4 njedżela	18. n. p. 3. tr.	19. n. p. swj.	22 19. p. swj.	6 6 5 31		1 6	
5 pónđzela	Plazida	Franca z Uff.	23 Jana podj.	6 85 28		2 22	
6 wutora	Fidj	Bruna	24 Thekle	6 95 26		3 27	
7 3rjeda	Ethery	Justinh	25 Eufroziny	6 115 24		4 52	
8 sħtwarz	Efraima	Brigith	26 Jana Th.	6 125 22	sħ. p.		
9 pjatk	Dionisija	Dionizija	27 Kalistrata	6 135 20		6 7	
10 żobota	Athanasija	Franca Borg.	28 Kharitana	6 155 18		6 38	
42. tydżen. Text dop.: Mat. 19, 3—8; 1 Mójs. 13, 8—9; Mat. 5, 27—30; pop.: Zap. st. 19, 23—40.							
11 njedżela	19. n. p. 3. tr.	20. n. p. swj.	29 20. p. swj.	6 175 15		7 13	
12 pónđzela	Maximiliana	Maximiliana	30 Hrjehorja	6 195 13		7 51	
13 wutora	Kolomana	Kolomana	1 oktobra	6 205 11		8 36	
14 3rjeda	Burkharda	Eduarda	2 Cypriana	6 225 9		9 23	
15 sħtwarz	Hedwigi	Therezy	3 Dionizija	6 245 7		10 16	
16 pjatk	Hawla	Hawla	4 Hierothej.	6 265 5		11 13	
17 żobota	Innozenza	Hedwig	5 Kharitiny	6 275 3	sħ. d.		
43. tydżen. Text dop.: Mat. 12, 46—50; Ruth. 1, 15—17; Eph. 5, 25; pop.: Zap. st. 20, 17—38.							
18 njedżela	20. n. p. 3. tr.	21. n. p. swj.	6 21. p. swj.	6 285 1		0 14	
19 pónđzela	Ferdinanda	Pētra z Alf.	7 Sergija	6 304 59		1 16	
20 wutora	Wendelina	Vitalija	8 Pelagija	6 324 57		2 20	
21 3rjeda	Wurschle	Wurschle	9 Jak. Alf.	6 344 54		3 26	
22 sħtwarz	Kordule	Kordule	10 Eulampija	6 364 52		4 35	
23 pjatk	Severina	Severina	11 Filipa	6 374 50		sħ. p.	
24 żobota	Salomy	Rafaela	12 Proba	6 394 48		5 30	
44. tydżen. Text dop.: Mat. 21, 28—31; 1 Mójs. 32, 2—5; Mat. 23, 27—28; pop.: Zap. st. 21, 8—14.							
25 njedżela	21. n. p. 3. tr.	22. n. p. swj.	13 22. p. swj.	6 414 46		6 7	
26 pónđzela	Anadeja	Bernwarda	14 Nazarija	6 424 45		6 50	
27 wutora	Sabiny	Frumenta	15 Luciana	6 444 43		7 41	
28 3rjeda	Schim. Jud.	Şim. Jud.	16 Longina.	6 454 41		8 39	
29 sħtwarz	Marziha	Euzebije	17 Hozeje	6 474 39		9 45	
30 pjatk	Klaudija	Klaudija	18 Lukaša	6 494 37		10 56	
31 żobota	Ss. reform.	Wolfganga	19 Joela	6 514 35	sħ. d.		

Germanki a skótne wisi.

1. Krakow.†
 3. Barow wotm. witi.
 5. Szczecina.† Rakez. Scheradow.† Dubz.† Grabin.* Luboras.† Gąszyń.†
 6. Grabin.
 7. Niebawacządlo* a lane wisi. Grabin wotm. w.
 8. Kołoczebus.*
 9. Czerwienja Woda.† Lubin.*
 12. Biskopizy.* Lubij. Kulow.† Kołtow.† Byhalu.† Rybawad.†
 13. Barczeż.† Kołtow.
 14. Słk Komorow.*
 15. Kołoczebus.* Wifow.* Wikow.
 18. Niebawacządlo desłowe, lučzlowe a kielowe w.
 19. Halšktraw.* Kinsbork.* Wołsport.* Draždany. Rademirzy. Baħanu.†
 20. Kinsbork.
 22. Kołoczebus* Ortrand*
 23. Ortrand.
 24. Wętroschow.*
 26. Bjernacjzy.† Biżn.† Brob.† Wętroschow.
 28. Nowe Miasto (p. St.). Radzeberg.*
 29. Kamienz.* Radzeberg. Kołoczebus.* Bestow.†
 31. Drjowk.* Ruhland.*
- Nieħażkowe psejmenje a wjedro.**
- (*) Poħledni bérktit 1. oktobra pop. 0 hodż. 27 m. rijanu ċejx p'sħinnejhe.
- (**) Miedu mēs. 8. ott. dop. 8 hodż. 29 min. ma poħmlurjeen nebja a mokre wjedro poħasju.
- (†) Primi bérktit 16. ott. rano 2 hodż. 18 min. ma deejx a wetr.
- (‡) Poħiġi mēs. 23. ott. wjedżor 6 hodż. 20 min. je hymne a fuorwe wjedro.
- (§) Poħledni bérktit 30. ott. wjedżor 6 hodż. 56 min. koo i mokrem a hymnū wjedrom pożejna.
1. oktobra: 2. termija wopalejni seje fash.

1885. November,

nashymnif,

ma 30 dnjow.

Tydženje a dny.	Porjedžena protyka. Evangelika.	Porjedžena protyka. Katholika.	Stara julianska protyka. Oktober.	•	sthadž. h. m.	sth. h. m.	sth. h. m.	sth. a sth. h. m.
45. tydženj.	Text dop.: Mat. 12, 41—44; 2 Mójs. 5, 1—4; Jaf. 4, 2—3; pop.: Zap. st. 24, 10—16.							
1 njedžela	22. n. p. s. tr.	Wsch. swiat.	20 23. p. swj.	6	53 4	33		0 9
2 póndzela	Zásarija	Rhud. dusch.	21 Hilariona	6	55 4	31		1 23
3 wutora	Huberta	Huberta	22 Alberta	6	57 4	29		2 37
4 śrijeda	Rhorle	Rhorle Borr.	23 Jakuba	6	58 4	28		3 50
5 schtwórtk	Blandiny	Zacharija	24 Arethy	6	59 4	27		5 1
6 pjatk	Leonharda	Leonharda	25 Marciana	7	1 4	25		sth. p.
7 szobota	Erdmanna	Willibrorda	26 Dimitrija	7	3 4	23		5 8
46. tydženj.	Text dop.: Mat. 20, 20—23; Jef. 55, 8—9; Fil. 1, 20—24; pop.: Zap. st. 24, 24—27.							
8 njedžela	23. n. p. s. tr.	24. n. p. swj.	27 24. p. swj.	7	5 4	22		5 45
9 póndzela	Theodora	Theodora	28 Terencija	7	7 4	20		6 27
10 wutora	M. Luthera	Handrija Ab.	29 Anastazije	7	8 4	18		7 16
11 śrijeda	Menaſza	Merczina bisk.	30 Zenobija	7	10 4	17		8 5
12 schtwórtk	Modeſta	Merczina	31 Stachisa	7	12 4	15		9 1
13 pjatk	Arkadija	Stanisława	1 novemb.	7	14 4	14		9 59
14 szobota	Levina	Venerandy	2 Acindina	7	15 4	13		11 0
47. tydženj.	Text dop.: Mat. 13, 47—50; Prób. Gal. 8, 11—13; Jaf. 1, 12; pop.: Zap. st. 25, 6—15.							
15 njedžela	24. n. p. s. tr.	25. n. p. swj.	3 25. p. swj.	7	16 4	12		sth. d.
16 póndzela	Edmunda	Othmara	4 Jana jap.	7	18 4	10		0 3
17 wutora	Huga	Huga	5 Galakta	7	20 4	9		1 7
18 śrijeda	Heshchija	Lukascha	6 Pawoła	7	22 4	8		2 14
19 schtwórtk	Hilze	Hilzbjety	7 Lazara	7	24 4	6		3 23
20 pjatk	Pok. pjatt	Felixa z B.	8 Michała	7	25 4	5		4 34
21 szobota	Mar. wopr.	Mar. wopr.	9 Onezifora	7	27 4	4		5 47
48. tydženj.	Text dop.: Sjew. Jan. 3, 15—17; Ps. 16, 8—11; 1 Kor. 15, 58; pop.: Zap. st. 26, 24—31.							
22 njedžela	Ss. semr. ☺	26. n. p. swj.	10 26. p. swj.	7	29 4	3		sth. p.
23 póndzela	Klimanta	Klimanta I.	11 Viktora	7	30 4	2		5 29
24 wutora	Rhrysogena	Jana Kr.	12 Nila	7	32 4	1		6 29
25 śrijeda	Rhatržiny	Rhatržiny	13 Jana Khr.	7	33 4	0		7 33
26 schtwórtk	Konrada	Konrada	14 Filipa	7	34 3	59		8 44
27 pjatk	Hunežerja	Birgiliſja	15 Zap. post.	7	36 3	58		9 58
28 szobota	Ruffa	Sosthena	16 Mateja	7	38 3	58		11 13
49. tydženj.	Text dop.: Jan. 15, 1—15; pop.: Jef. 31, 31—34; Ps. 100; Jan. 17, 3.							
29 njedžela	1. advent. ☺	1. n. advent.	17 27. p. swj.	7	39 3	57		sth. d.
30 póndzela	Handrija	Handrija	18 Platona	7	41 3	56		0 27

Hermanki a skótne wiki.

2. Gródf.† Ruhland.
3. Bart.* Damna.*
4. Něchwacžidlo* a lane wifi.
5. Rhočebus.*
6. Ruhland.*
7. Budychin.† Rukow.* Lubnjo.† Trébule† a lane wifi.

9. Ryhbach.† Gubin.† Lubnjo. Groži- schę.*

10. Baš.† Ryhbach. Grožiſče.Žožo.

11. Połczniča.* Luban.*

14. Źitava. Słk Komorow.*

16. Stolpnjo.† Źitava.* Rößborf.† Słk Ko- morow.

21. Lubin.*

23. Wöspork.† Dobroług.* Lubin. Mitoras.†

24. Dobroług. Radeburg.* Žemr.†

26. Kamienž.* Kalawa.*

28. Kalawa.*

Měšaczkowe psche- měnjenje a wjedro.

• Młody, měš. 6. no- vembra wjedzor 10 hodž. ma jaſne a mle wjedro.

• Brěni běrlik 14. nov. wjedzor 10 hodž. 57 min. ſhmu a kňeh pſchinjeſe.

• Polny měš. 22. nov. dop. 10 hodž. 37 min. na wetr a kňeh polaſuje.

• Poſledni běrlik 29. nov. rano 2 hodž. 55 min. ma mle wjedro.

Stoletna protyka.

Wat 1. hacž do 5. no- vembra kňmurne njebo a wetr; 6. a 7. rjenje; wat 9. ſhme deschcjoſte wjedro; 17., 18. a dale kňeh; po- ſlednje dny meſaža ſu jara ſhme.

Hođž ho najlepje hraje, pſcheinat. — Pſcheinat dyrbi na poſledku ſ hanbu do Rusowa a Rhudobiz czechu. — S zuſeho ho loždy dawa.

1885. December,

hodownik, ma 31 dnjow.

Thđzenje a dnj.	Borjedžena protýka. Evangelika.	Borjedžena protýka. Katholska.	Stara julianska protýka. November.	○ sthadž. h. m.	thov. h. m.	Ricbiele namien. sth. a kh. h. m.	○ D
1 wutora	Longina	Natalije	19 Abadije	7 42	3 55	2	1 39
2 þrjeda	Aurelije	Babianh	20 Hrjeh. D.	7 44	3 55	2	2 50
3 schtwórtk	Franza Xav.	Frances Xav.	21 Mar. wopr.	7 45	3 54	2	0
4 pjatk	Borbory	Borbory	22 Filemona	7 46	3 53	2	7
5 þobota	Amoþa	Sabbasa	23 Amfilocha	7 47	3 53	2	11

50. thđzen. Text dop.: Mat. 5, 17—19; pop.: Jes. 40, 1—5; Mat. 4, 1—2; 1 Tim. 1, 15.

6 njedžela	2.advent.	2. n. advent.	24 28. p. swj.	7 49	3 52	2	sth. p.
7 pónđela	Markwarda	Ambrozijsa	25 Ekateriny	7 50	3 52	2	8
8 wutora	Mar. podj.	Mar. podj.	26 Jurja	7 51	3 52	2	57
9 þrjeda	Agrippinh	Leokadije	27 Jakuba	7 52	3 52	2	6 50
10 schtwórtk	Judithy	Melchiada	28 Šćepana	7 53	3 52	2	7 47
11 pjatk	Damaþa	Damasa	29 Parama	7 54	3 52	2	8 48
12 þobota	Epimacha	Mazencija	30 Handrija	7 55	3 52	2	9 49

51. thđzen. Text dop.: Mat. 11, 2—10; pop.: Hagg. 2, 7—10; 1 Mójj. 49, 18; 1 Tim. 2, 4—5.

13 njedžela	3.n. advent.	3. n. advent.	1 dec. 1.ad.	7 56	3 52	2	10 52
14 pónđela	Ísidora	2 Spiridiona	2 Habakuka	7 57	3 52	2	11 55
15 wutora	Ignazija	Khrystinh	3 Zefanje	7 58	3 52	2	sth. d.
16 þrjeda	Kwatemala	Suche dny	4 Borbory	7 59	3 52	2	1 2
17 schtwórtk	Ananiaþa	Lazara	5 Sabby	8 0	3 53	2	2 10
18 pjatk	Wunibalda	Graciana	6 Miklawš	8 0	3 53	2	3 21
19 þobota	Reinharda	Nemezija	7 Ambrozija	8 1	3 53	2	4 33

52. thđzen. Text dop.: Jan. 1, 19—27; pop.: Jes. 12, 2—6; 5 Mójj. 18, 18—19; 1 Jan. 1, 15—17.

20 njedžela	4.n. advent.	4.n. advent.	8 2. n. adv.	8 2	3 54	2	5 46
21 pónđela	Domascha	Domascha	9 Mar. pod.	8 2	3 54	2	sth. p.
22 wutora	Beatty	Floriana	10 Meny	8 3	3 54	2	5 12
23 þrjeda	Had. Jevy	Vittorijsa	11 Daniela	8 4	3 55	2	6 23
24 schtwórtk	Patoržiza	Patoržica	12 Spiridiona	8 4	3 56	2	7 39
25 pjatk	Boji džen.	1. s. hodow	13 Eustrata	8 4	3 56	2	8 57
26 þobota	2. s. hodow	2. s. hodow	14 Thyrza	8 5	3 57	2	10 14

53. thđzen. Text dop.: Mat. 25, 14—30; pop.: Jes. 40, 27—31; Ps. 103, 8—18; Jan. 1, 9—14.

27 njedžela	N. po hodž.	N. po hodž.	15 3. n. adv.	8 5	3 58	2	11 28
28 pónđela	Njewin. dž.	Njewin. džecž.	16 Haggaja	8 5	3 59	2	sth. d.
29 wutora	Jonathana	Domascha	17 Swj. wótc.	8 5	4 0	2	0 40
30 þrjeda	Davita	Davita	18 Kwatbr.	8 5	4 0	2	1 50
31 schtwórtk	Sylvestra	Sylvestra	19 Bonifacija	8 5	4 1	2	2 59

Hermanki a skótne
wíki.

4. Ruhland.* Pschibus.
5. Budyschin.*
7. Nowofalz. Džez.
8. Gajzn.*
9. Nieszwaczidlo* a lan
wifli.
10. Groziszczejo.
14. Kalawa. Luboras.
15. Wojeraz. Barche.
16. Ruhland. Bizn.
17. Kamierz.* Mużakow.
19. Draždanz. Trébul
hermanek a lane wifli
21. Külów.

Węzławskowe psche-
mienjenje a wjedre

• Młody měs. 6. de-
zembra pop. 2 hodž. 14 n-
mote wjedro a pochw-
rjene njebjio pschinjeße.

• Prěni běrtlik 14. de-
wjezor 7 hodž. 20 mi-
jañne njebjio a mjerin-
wjezje.

• Połtny měs. 21. de-
wjezor 9 hodž. 56 mi-
jañ je kylnim wětrom
znechom sapocžina.

• Poſledni běrtlik 28
dez., pop. 1 hodž. 20 mi-
na kňadnu hymu počasju-

Stosētna protýka.

1. a 2. dezembra jar
hyma; potom kňeh hac
do 8.; wot 9. hacž do 14
hyma; 15. mile wjedro
hacž do 23. kňeh, džb
džb i deszczom njechaj
24. njeļubosne wjedro; n-
a hyma hacž do 29.;
a 31. kňadna hyma.

31. dezembra: 4. ter-
mija traſneje renty.

Božo, daj tomu cježi;
schtož ju wě ſinjeſež.
Schtož nježo nima, pitche
zebi njeſto; schtož ma
njeſto, zjada wſchito.
Schtož ſebi čzech, hdyž
Bóh nochze. — Njeſtaž do
měcha a njeſchindžesč na
mlyn. — Proſheri ſawidža
proſherjej. — Kožda rula
je rjana, hdyž jeno dawa.

Razlicjivanje danije.

Rapital.	3 percent.			3 1/2 percent.			4 percent.			4 1/2 percent.			5 percent.			Rapital.	
	R&tnje marf.	np.	Marf. npr.	R&tnje marf.	np.	Marf. npr.	R&tnje marf.	np.	Marf. npr.	R&tnje marf.	np.	Marf. npr.	R&tnje marf.	np.	Marf. npr.		
mf. 1	—	3	—	3/10	—	3/10	—	4	—	4/10	—	4/10	—	5	—	5/10	
5	—	15	—	1/3	—	1/3	—	20	—	22/5	—	19	—	25	—	21	
10	—	30	—	2/5	—	35	—	40	—	45	—	38	—	50	—	42	
15	—	45	—	3/8	—	52/5	—	5	—	67/5	—	57	—	75	—	63	
20	—	60	—	5	—	70	—	60	—	80	—	90	—	75	—	84	
25	—	75	—	6/3	—	87/5	—	7/5	—	84	—	1	—	25	—	105	
30	—	90	—	7/5	—	1	—	9	—	10	—	10	—	1	—	125	
35	—	1	5	—	8/8	1	22/5	—	10/2	1	40	—	11/7	1	75	—	146
40	—	1	20	—	10	1	40	—	11/7	1	60	—	13/4	1	80	—	167
45	—	1	35	—	11/3	1	57/5	—	13/2	1	80	—	15	2	25	—	188
50	—	1	50	—	12/5	1	75	—	14/6	2	—	—	16/7	2	50	—	209
60	—	1	80	—	15/2	2	10	—	17/5	2	40	—	20	2	70	—	225
70	2	10	—	17/5	2	45	—	20/5	2	80	—	23/4	3	15	—	263	
80	2	40	—	20	—	80	—	23/4	3	20	—	26/7	3	60	—	30	
90	2	70	—	22/5	3	15	—	26/3	3	60	—	30	4	—	—	338	
100	3	—	—	25	3	50	—	29/2	4	—	—	33/4	4	5	—	375	
200	6	—	—	50	7	—	—	58/4	8	—	—	66/8	9	—	—	375	
300	9	—	—	75	10	50	—	87/5	12	—	1	—	13	50	1	—	
400	12	—	—	14	—	1	16/7	16	—	1	33/4	18	—	1	125	—	
500	15	—	—	25	17	50	—	45/9	20	—	1	66/8	22	50	1	875	
1000	30	—	—	35	—	2	50	91/7	40	—	3	33/6	45	—	3	75	
5000	150	—	—	12	50	175	—	14	58/4	200	—	16	68	225	—	18	
10000	300	—	—	25	—	350	—	29	16/7	400	—	33	36	450	—	37	

Razlicjovanje, taj vijedo punt pichinde, hajdi centnar 1, 2, 3 atd. marion placit.

Punt pichego taj wjele np. placit, taj žentnar marion.
U na wopat:

Žentnar pichego taj wjele marion placit, taj žentnar marion.

Različkovanie placíšť metro, hōr starý ťaffi lohej 1 mپ. haciej 1 marr plací.

hōr starý ťaffi lohej plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lohej plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lohej plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lohej plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lohej plací:		hōr plací meter:	
marr	np.	marr	np.																
1	—	18	—	17	—	30	—	33	—	58 ₃	—	49	—	86 ₅	—	85	—	1	50 ₁
2	—	35	—	18	—	31 ₈	—	34	—	60	—	50	—	88 ₃	—	90	—	1	58 ₉
3	—	5 ₃	—	19	—	33 ₆	—	35	—	61 ₈	—	51	—	90	—	95	—	1	67 ₇
4	—	7 ₁	—	20	—	35 ₃	—	36	—	63 ₆	—	52	—	91 ₈	—	1	—	1	76 ₆
5	—	8 ₈	—	21	—	37 ₁	—	37	—	65 ₃	—	53	—	93 ₆	—	1	5	1	85 ₄
6	—	10 ₆	—	22	—	38 ₈	—	38	—	67 ₁	—	54	—	95 ₃	—	10	—	1	94 ₂
7	—	12 ₄	—	23	—	40 ₆	—	39	—	68 ₉	—	55	—	97 ₁	—	15	2	3	—
8	—	14 ₁	—	24	—	42 ₄	—	40	—	70 ₆	—	56	—	98 ₉	—	1	20	2	119
9	—	15 ₉	—	25	—	44 ₁	—	41	—	72 ₄	—	57	—	1	1	25	2	2	207
10	—	17 ₇	—	26	—	45 ₉	—	42	—	74 ₂	—	58	—	1	1	30	2	2	295
11	—	19 ₄	—	27	—	47 ₇	—	43	—	75 ₇	—	59	—	1	1	35	2	2	384
12	—	21 ₂	—	28	—	49 ₄	—	44	—	77 ₉	—	60	—	1	1	40	2	2	47 ₂
13	—	23	—	29	—	51 ₂	—	45	—	79 ₅	—	65	—	1	1	45	2	2	56
14	—	24 ₇	—	30	—	53	—	46	—	81 ₂	—	70	—	1	1	50	2	2	64 ₈
15	—	26 ₃	—	31	—	54 ₇	—	47	—	83	—	75	—	1	1	324	2	3	56 ₅
16	—	28 ₂	—	32	—	56 ₅	—	48	—	84 ₇	—	80	—	1	1	41 ₂	—	3	297

Različkovanie placíšť nového luta, hōr starý luta 1 mپ. haciej 1 marr plací.

hōr starý ťaffi lut plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lut plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lut plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lut plací:		hōr plací meter:		hōr starý ťaffi lut plací:		hōr plací meter:	
marr	np.	marr	np.																
1	—	0 ₆	—	11	—	6 ₆	—	21	—	12 ₆	—	35	—	21	—	85	—	51	—
2	—	1 ₂	—	12	—	7 ₂	—	22	—	13 ₂	—	40	—	24	—	90	—	54	—
3	—	1 ₈	—	13	—	7 ₈	—	23	—	13 ₈	—	45	—	27	—	95	—	57	—
4	—	2 ₄	—	14	—	8 ₄	—	24	—	14 ₄	—	50	—	30	—	1	—	60	—
5	—	3 ₆	—	15	—	25	—	15	—	55	—	33	—	36	—	—	—	—	—
6	—	4 ₂	—	16	—	26	—	15 ₆	—	60	—	39	—	42	—	—	—	—	—
7	—	4 ₈	—	17	—	27	—	16 ₂	—	65	—	45	—	45	—	—	—	—	—
8	—	18	—	28	—	16 ₈	—	28	—	70	—	50	—	42	—	—	—	—	—
9	—	19	—	29	—	17 ₄	—	29	—	75	—	55	—	45	—	—	—	—	—
10	—	20	—	30	—	18	—	30	—	80	—	60	—	48	—	—	—	—	—

S t a t i s t i c k e a g e n e a l o g i c k e p o w j e s c e .

S t a t i s t i c k e a g e n e a l o g i c k e p o w j e s c e .

Po počleneniu ludicženju w lècje 1880 ma:
Něm̄ski kraj: 539,816 □km. (t. r. kwadratných
kilometrow a 1 □mila ma 55,062 □km.) a 45,194,177
wobydlerjow; khézor Wylem, rodž. 22. mérza 1797,
ženjeny s Augustu, wajmarškej prynzešynu. Khézorski
krónprynz Vjedrich Wylem, rodž. 18. oktobra 1831.

Sakſka: 14,993 □km. a 2,972,805 wobyd.;
kral Vjedrich Albert, rodž. 23. haprleje 1828; že-
njeny s prynzešynu Karolu s Wasa, rodž. 5. au-
gusta 1833. Krónprynz Vjedrich August Jurij, rodž.
8. augusta 1832; ženjeny bě s portugalskej prynzešynu
Janu Marju, wudowz wot 5. februara 1884.

Pruſka: 347,509 □km. a 27,251,067 wobyd.;
kral Wylem I., rodž. 22. mérza 1797.

Bajerska: 75,863 □km. a 5,271,516 wobyd.;
kral Ludwif II., rodž. 25. augusta 1845.

Württembergſka: 19,503 □km. a 1,970,132
wobydlerjow; kral Khorsla I., rodž. 6. mérza 1823.

Badenska: 15,083 □km. a 1,570,189 wobyd.;
wulkowójwoda Vjedrich, rodž. 6. septembra 1826.

Awstrija: 622,837 □km. a 38,214,708 wo-
bydlerjow; khézor Franz Josef, rodž. 28. augusta 1830.

Italska: 296,323 □km. a 28,209,620 wo-
bydlerjow; kral Humbert I., rodž. 14. mérza 1844.

Franzowſka: 528,577 □km. a 36,905,788
wobydlerjow; präſident republiki Jules Grevy, rodž.
15. augusta 1813.

Jendželska: 314,961 □km. a 34,505,043
wobydlerjow; kralowa Viktorija, rodž. 24. meje 1819.

Španielska: 508,066 □km. a 16,623,400 wo-
bydlerjow; kral Alfons XII., rodž. 28. nov. 1857.

Portugalska: 89,685 □km. a 4,348,551
wobydlerjow; kral Ludwif I., rodž. 31. oktobra 1838.

Ruska: 5,036,510 □km. a 72,392,900 wobyd.;
khézor Alexander III., rodž. 10. mérza 1845.

Turkowſka: 179,475 □km. a 4,790,000 wo-
byd.; khézor Abdül Hamid II., rodž. 9. febr. 1830.

Gričiſka: 51,860 □km. a 1,679,775 wo-
bydlerjow; kral Jurij I., rodž. 24. dezembra 1845.

Rumunſka: 129,947 □km. a 5,376,000 wo-
bydlerjow; kral Khorsla I., rodž. 20. haprleje 1839.

S ſerbijska: 48,657 □km. a 1,589,650 wobyd.;
kral Milan I. Obrenovic, rodž. 18. septembra 1850.

Vólkarska: 63,856 □km. a 1,965,500 wobyd.;
wjerch Alexander I., rodž. 5. haprleje 1857.

Czornohórska: 9475 □km. a 268,000 wo-
bydlerjow; wjerch Nikita (Miklawſch) I., rodž. 25.
septembra 1841.

Połnočna Amerika: 9,272,442 □kilom. a
50,152,559 wobydlerjow; präſident republiki Arthur.

Braſilijſka: 8,337,218 □km. a 11,780,000
wobyd.; khézor Don Pedro II., rodž. 2. dez. 1825.

W l. 1830 bě na zykej ſemi 381 kilometrow
želesnízow, w l. 1883 paſ 450,000 kilometrow, ſa
torež ſu ſo wudale $91\frac{1}{2}$ miliardow hrinnow.

Europa je ſa želesníz wudala 52 miliardow hrin-
now, Amerika 33 miliardow hrinnow.

Na zykej ſemi je 83,800 lokomotivow, 144,000
woſow ſa wjelenje čłowjekow, 2,100,000 woſow ſa
wjelenje tworow.

S zyka je ſo wjello w l. 1882 2400 milionow
čłowjekow a bu wjelenych 1200 milionow woſow tworow.

W pscheréſku ſo wſchēdnie na želesnízach wjelu
7 milionow čłowjekow a $3\frac{1}{3}$ milionow woſow tworow.

Po ludicženju w l. 1880 mějſeche:

Awſtria	22,130,684	wobydlerjow,
Wuherska	15,610,739	=
město Win	1,083,420	=
město Braha	180,755	=
město Libeřz	27,746	=

Něm̄ski ſejm abo rajchſtag ma 397 wotpóſlanzow,
totſiž ſo ſ luda a wot luda wuſwoleju, a to

236 w Pruskej,	3 w Brunschwickskej,
48 w Bajerskej,	3 w Wajmarſkej,
23 w Sakſej,	3 w Hamburku,
14 w Badenskej,	2 w Meininkskej,
9 w Hesenskej,	2 w Coburgskim,
7 w Meklenburgſkej,	2 w Anhalcze,
3 w Oldenburkskej,	1 w Altenburkskej

a we wſchēdnych druhich mjeniſchich krajach.

Wudawki ſa rajchſtag ſo naſieža na 407,670
hrinnow.

Němške wójsko wobsteji w czaſu měra w lětomaj 1884/85 je 427,274 mužow, a ſa to ſame ſo wudawa 367,177,983 hrinow.

¶ tutym wudawkam pſchinoſchuje

Pruska	262,957,023	hrinow,
Sakſka	21,570,305	=
Württembergska	14,695,590	=
Bavierska	43,490,595	=
a t temu	20,454,470	= wurdadnje.

Sakſka ma 1137 wychlow,

27,606 mužow,

Pruska 14,008 wychlow a

330,629 mužow ſa wójsko ſtajicž.

Pomhař Boh!

Žadne a pſches woſebite podereňzenja poſnamjenjene ſu te ſchěćz lět, kotrejž ſcheste my lěžha naſtupimy, lěta 1880—1885. Astronomojo abo hwěſdarjo, to ſu wueženi mužojo, kotsiž ſo na hwěſdy wuſteja a jich khod wobkedažbuja, ſu hizom dawno wuſledžili, ſo w tutých ſchěćz lětach ſchthri wulke planety: Jupiter, Uranus, Saturnus a Neptun w ſwojim běhu do najwjetſcheje bliſkoſeže ſlónza a to wſchē ſchthri na dobo pſchinu a ſo wokoło njeho ſetupaju. Tute planety ſu wulke hwěſdy, wjelo krócz wjetſche dyžli naſcha ſemja; Jupiter 1414 krócz, Saturnus 773 krócz, Uranus 99 krócz, Neptun 85 krócz. Tuta naſcha ſuba ſemja, na kotrejž my bydlimy, kaž je wam wſchitkim derje wědomne, wot ſlónza wotwiſuje a wot njeho ſwětko a čzoplotu doſtava, ſchtož je woboje k živjenju jejnych roſilinow a wobydlerjow trěbne. Hdyž pak ſo tajke wulke planety, haj najwjetſche mjeſnimi, do bliſkoſeže ſlónza ſtaja a jemu wobaraju druhim planetam ſwětko a čzoplotu pſchipoſčekacž, dha ſo njemžem ſzimacž, hdyž ſo wſchelake poſdawa, ſchtož nam k ſchodzi ſluži. Hizom w ſchěćym lětſtoku, t. r. hdyž je ſo 500 po Chrystu ſu pižalo, a w tſinatym lětſtoku, t. r. hdyž ſu 1200 pižali, je ſo ſtało, ſo ſo eži tſjo, Jupiter, Saturnus a Uranus, do bliſkoſeže ſlónza čzishečzachu. Se ſtawisnow tamnych czaſow wěmy, ſo ſu tehdy wobydlerjo naſcheje ſemje pſches czežke domapytanja týſcheni byli. Staré ſtroniki pižaju, ſo je ſo w ſchěćym a tſinatym lětſtoku čzorný mór a wſchelaka druha czežka khorosz

na ludži dała, ſo ſu wulke ſemjerženja zyše krajiny wupuſčile, ſo je ſo woheň ſ horow a ſ morjow wupluwał a ſo buchu pſches to města a wſh požypane a wulke kupy do mórskeje hľubiny ponurjene. Pižaja, ſo ſu wulke wichory naſtavala a mózne ſliwki kraje powodžale, ſo je ſo pſches to wulka ſchoda wobydlerjam czinila, kotsiž ſu po tyſazach w městach a na wſhach jow a tam ſrudny kónz brali. Hdyž pak je ſo k předý pomjenovanym tſjom wulkim planetam w běhu lět 1880 hacž do 1885 Neptun pſchisankyl, dha ſuň ſo derje ſrudnych a czežkých czaſow bojecž mohli. Wo prawdže je něſchtø na tém, ſchtož ſu hwěſdarjo prajili, ſo ſu mjenujžy tute ſchtyri planety wina tých wſchelakich ſrudnych podereňzenjow byle, kotrejž ſu ſo tute léta měle. Dopomůny ſo jeno na to, ſchto je ſo podala! W l. 1880 běchu czežke njewjedra ſ wichoram i ſliwkam, pſches kotrej žalozne powodženja naſtachu, kajkež ſu porečko w předawſich czaſach hdy byle a pſches kotrej buchu rjane žně na polach a na ūlach ſtažene. W živym dopomijecžu hſchče je 14. junij 1880, na kotrejž dnju je naſcha Lužiza, najprjedy němška w horach a na to tež naſcha ſerbſka tu w nízini, pſches wulku wodu a mokrotu pſches měru wulku ſchodu czeřpila. Zyše lěto bě ſymne a mokre, plody na polach a na ſchtomach nam ſkupe žně wobradžichu. K temu mějachu ſo na wſchech ſtronach ſemjerženja a to w tajkých woklonosčzach, w kotrejž hacž dotal wo tym njevjedžachu. Hdyž dale na lěto 1881 ſpominamy, dha mějachu ſo tež w běhu teho ſameho wulke ſemjerženja, mózne wichory a ſrudne powodženja. Šlowne město Krowatskeje, Agram, ſo do hromadý ſyprny, na kupje Iſchija w Italskej ſo města a wſh poſwalichu a měrní wobydlerjo buchu w roſpadankach pohriebani. W Armeniskej bu na 40 wſhov do procha a popjela povalených a kupa Chios bu zyše ſapuſčena. Wjedro bě ſ wjetſha mokre a ſymne a žně běchu hubjene. — Lěto 1882 ma ſo jało jene ſ najmokrých tuteho lětſtoka do ſtroniki ſapižacž a wo jeho nusach budžecže wſchitzu něſchtø powjedacž wjedžecž. W Tirolskej, w Stalskej, pola Rheiua a w sakſkich ſrudnych horach, tajke wulke powodženja ſu ſo tam měle a wjelo tyſaz wobydlerjow wo ſamoženje a živjenje pſchinjeſhle! W Badenskej

w Würtembergskiej ſu kruph žita pobíle, ſo bu ſchkoda burow na 14 mil. hríwnow naſičená. My w naſej ſužijz paſ ſumy tajku mokrotu a tejko deſhcíkow měli, ſo plody pſches to ſchlodowacu, w czaſu žniov žita na polach muroſczechu a ſywy ſo jenož ſ nuſu wobſtarac žózachu. Teho runja mějeſche ſe 1883 lute hroſne a njewobſtajne wjedro, ſo běchu žně jenož ſchpatne. To wſchitko, ſo ſu tajſe hubjene ſe, praja wuſtojní hwěſdarjo, ſ teho pſchiidže, ſo tamne ſchtyri planetu ſkónzu bliže a bliže na ſchiju ſtupaju a je ſadžewaju, ſwoju poſnu móz naſej ſemi pſchiwobroczež. Schto dha ſo paſ nět k temu praji, kajke je ſo ſe 1884 počafalo? To bě ſe ſiane a kraſne, kajkež doſho měli njeiſhmy. Syma bě miła a lohka, naleto wuſnamjenjeſche ſo ſ najwoſebniſchim wjedrom; hdý tež bě druhdy ſuchota, dha ſo tola w prawym czaſu ranischi a wjeczorný deſhcíz w ſianej měrje ſeřdže. Žně běchu bohate a ſo nanajrjeniſcho domkhowacu. Hac̄ runje tute ſe ſwój běh hiſhcíze njeje dokonjało a je mózno, ſo naſyma hiſhcíze wichory a deſhcízki pſchinjeſe, dha ſu tola pola ſ wjetſcha derje wobſhyte a wobſtarane, ſo ſo wjele bojecz njeſtrebam. Schto paſ chzem ſ temu prajicž? Njeiſhu ſ tym wſchitko ſe wěſhcízenja ſahaňbjene, njeje wſcha hroſa wotſtronjenia? Jeno jenicžke móhlo ſo jačo ſle ſnamio poſtaſicž. Šla hroſna khorosz, kholera, ſ Afriki a to ſ Egyptowskej, hdžez wona loni hižom ſurowje ſakhadžesche, je do Evropy pſchiſhla a w Franzowskej, kaž woſebje w ſtaſtej wobhylterjow po thbzazach nadpanyla a morila. My ſumy pſched njej hac̄ doſal wobarnowaní wostaſi! Džak budž ſa to Bohu!

Nět dha je hiſhcíze ſe 1885 wysche wostaſo, w kotrymž ſu tamni ſchtyrjo hoſcež poſa ſkónza hiſhcíze na wophtanju, a to ſamo my ſetka naſtupimy. Chzem ſo boječ, ſo budž tole hubjensche a ſrudniſche dyžli wſchitko te prijedawſche? Chzly ſe ſtyskanjom a ſe ſtaroſežu do njeho hicž jako tajzy, kotsiž žaneje wětry a žaneho doverjenja do teho nimaju, kiz loft a wětry wodži a wſchitko mrózcele?

Poſlenje tych ſchěſcž ſe, wo kotrychž ſu hwěſdarjo lute ſe wěſhcízili, dyrbí ſe 1885 bycž. Ale hiſhcíze něſchtó hórsche ſo wěſhcízi, mjenujž ſo budž tuto ſe poſlenje tuteho ſwěta. Profeta je wuſtupil, kiz na to dopomina, ſo w I. 1886 zyly ſwěta ſahinje.

A to ſo njeje hakle wežera abo w najnowſchim czaſu ſtaſo, ſo je ſo tajſe wěſhcízenje w myſlach jeneho člowjeka porodjilo. Ne! wjazy hac̄ ſydom ſetſtokow je ſo mynylo, ſo je ſo tajſi profetiſki hlóp ſyſhcež dał. W Irlandskej bě arzbíſkop Malachias živý, wuczený muž, wuſtojný w prothęznych naležnoſczech, kiz je ſ wulkej wuſchiknoſcžu kalendariuſ ſa pſchichodne ſetſtoki wudžekal. Je to jara wostudle dželo, ale tola jara khwalobne. Pſchetož ſchtóž džeo to dokonječ, dyrbí ſo na hwěſdow běh wuſteječ a pſchede wſchitkimi wězami derje licžicž wjedzeč. Tajſe ſlicžbowanje paſ ſo jenož wuczenym mužom radži. Wy, lubi cžitarjo, kotsiž ſe jeno do wjeſneje ſchule ſhodžili a pola ſwojego wuczerja ſlicžbowacž naſukli, to nihdý a na nihdý njebyſhcíze wuſlédžili, ſchtóž tamny arzbíſkop. Ssam pſchedženaſ, kiz je hižom pſches tſizeči ſe doſho ſwoju protyku ſa ſerbſki lud ſeftajal, na žane waſchnje ſa tym pſchiſhlo njeby, ſo ſo w I. 1886 něſchtó ſtanje, ſchtóž hiſhcíze bylo njeje, tak doſho hac̄ ſwět ſteji. Tamny ſławny a wuczený Irlandske arzbíſkop Malachias je mjenujž hižom w I. 1143 wulicžil, ſo w I. 1886 jutry na Marka, ſwiatki na Antonia panu a ſo ſwiedzeń Žana hiſhcízenika na tón džen trjechi, na kotrymž je wot najstarschich czaſow ſem Bože cželo w protyzy poſtajene. A wopravdze, w I. 1886 je 25. ſoprleje ſwiateho Marka a jutrownicžka, 13. junija Antonia ſ Paduji a ſwiatkownicžka a 24. junija Bože cželo. To dyrbí tak bycž a w tym ſo nicžo njeſodži pſchéměnič. Nichtó do teho ryžecž njeiſože. Schto dha wot naſ by ſebi pſchi tym něſchtó ſleho myſilit? Schto dha móhlo ſo teho dla do hroſy podacž? Tamny kniž Malachias paſ je taſle wěſhcízil:

Cum Marcus paschabit,
Antonius penteconſtabit,
Joannes adorabit,
Totus mundus vae clamabit!

to rěka na ſerbſki:

Hdý na Marka jutrownicžka,

Na Antonia ſwiatkownicžka,

Na Bože cželo Žan tón hiſhcízenik panje,

W zylym ſwěcze bědawoļanje ſo ſtanje!

Někajka mudra hlojčka paſ je ſ teho wuſudała, ſo budž tehdý ſwěta kónz. Schto měniče, lubi

pscheżeljo? Dopyelnja ho tajke węschżenia? Je to, so tute świąte dny na pomienowane waschnie w hromadu trzechja, někaſta wina teho, so dyrbialojo njebojo a ſemja ſahiniež? Je tutón świątý Malachias tajki wulki profeta był, kajkiž żadyn druhi prjedy wuftupiš njeje? Je Bóh tón ſenjes runje tutemu arzhibiskopej, a žanemu druhemu, to ſjewiš, ſchtož ma ho w pschichodze podacę? Hdy by temu tak bylo, dha bychmy tola w l. 1885 bōle dyžli žane druhe lēto pokutu cžinię dyrbiali, dokelž dże by ſudny džen bliſko był. To pak my po prawym dyrbimy, hdyž tež pschichodne lēto 1886 poſhlenje njeje. Abo někotſi mohli rjeſnycę: Bóježe dha, jěſmę a piſmy, pschetož k lētu ſam morwi! Woni pak to bje-wſchego pschemyslenja hižom ſami wot ho cžinja, ho njeprachejo wo kónz. Abo chzyli wó ho teho dla ſa-đerzeč, kaž je ho tam a ſem ſtało, hdyž ludžo wſchelke tajke węschzenia w prjedawſchich cžaſbach ſa węſte a wérne džeržachu a ſwoje ležomnoſcze a ſwétne ſubla roſpſchedachu a ho do puſcziow a ſamotnoſcze podachu, ſ modlenjom woczaſkujo kónz ſwéta. Wſchak ho to hižom ſamo wot ho kózdemu pschi-ſluſha, kiž chze dobrý ſchęſcijan bycę, ſwétej dobru nőz prajicę a w ſwojej komorzy ho k ſwojemu knjeſej modlicę. Schtož chze tajkim węschzenjam wéricz, temu bých dobru radu dał, so by ſebi lětba dwé protyž ſupiš, dokelž ſebi tola na žane waschnie žadacę njeſože, so ho k lētu žana ſpiſhe a wuda.

Ně wſchak, to by tola luta pſchiwera a wulka njeſudroſcę była, hdy by ſchtož tajkim cžlowiecznym węschzenjam chzył wéricz a na Boże ſłowo ſabycę. Pschedzenak je teho dobreho dowérjenja, ſo budże, jeſli žiwý a ſtrówy a jeli Bóh ſchęze, ſwojej protyž kaž na lēto 1885 tak tež na lēto 1886 móz wuncę dacę. Wón wſchak derje doſcę wě, ſchto moju tajke węschzenja na ſebi. Hlej! kózde ſube lětka ho wón po waschniu wſchitlich protykarjow ſchróblí węſchęſcę a do prědka poſtajecę, tajke wjedro budże. Wón to cžini ludži, woſzebje burow dla, kotsiž hewaſ ſanu protyžu njebychu ſupili, a tola ani wón ani żadyn druhi cžlowiek a hdy by wón w tutych węzach najwſtojniſchi a najwažniſchi bycę chzył, ſ wěſtoſcę do prědka prajicę njeſože, kaf jutſje budże, hacę deſchęſ pónože abo hacę budże ſlónčko ſwęcęſcę. Tow

dyrbi ho ſ japoſchtołom Pawołom ſwědečię: ſchtož wěmy, je njezyle, a ſchtož węſchęſi, je njezyle. A tak praji tón ſenjes, kiž je tebe ſtworil w maczernym žiwoſče: Da ſhyt tón, kiž wſchitko cžinju, kiž njebieſ ſam pschestaju a ſemju ſcheročku cžinju bjes pomožniſta, kiž zeſki ſharjow k ničomu cžinju a węſchęſerjow njeſudrych ſeſinju, kiž mudrych k blaſnam a jich mudroſcę k hļoposče ſeſinju (Zef. 44, 24, 25.). Nje-poſołaj ho nictó na to, ſo wſchak ſu ho wſchelake węſchzenia dopjelnile a ſo móhlo po tajkim tež to wérne bycę, ſchtož je ho w naſtupanju lēta 1885 a 1886 węſchęſko! Dopominju ho na njeſto, ſchtož je ho w l. 1843 mělo. Tuto lēto w Kólnje nad Rheinom wulka hroſa a bojoſcę wobydlerjow tuteho města ſapſchija. Mudra hļoječka bě w nowinach woſjewila, ſo w starých ſtronikach ſteji, ſo budže tuto město ſe wſchěmi ſwojimi wobydlerjemi psches jedyn komet wupuſcěne a ſo wſchitzu ſrudny kónz woſmu. Ludžo w Kólnje do teho wérjachu, pschetož wulki komet ſe ſwojej dolhei blyſchęſatej wopuschiu pschęzo bliže a bliže cžerjeſche. Wulki džel Kólnſkich wobydlerjow ſ tſchepotanjom na tón džen cžakaſche, hdyž dyrbjehſche ho tuta hweſda ſ wřejſkotom ſ njebia na nich walicę a ſe ſwojim ſtrachnym plomjenjom zyckwie a kheze ſapalicę a mužow, žony a džeczi ſ džedami a ſ wowlami ſabieč. Někotſi ho w zyckwach a w ſwojich domach na kolenach klečzo modlachu, druhý wſchitke ſwoje ležomnoſcze pſchedachu a do pjenies ſtajichu, ſ kótrymiz ſebi dobre dny cžinjachu; někotſi wbohi lud hanjachu a ho jemu ſmějachu, a tola ho tež cži ſami węſteho ſtyſkanja njeſožachu ſminyč, dokelž kózdy wjecžor widžachu, ſo ho kometowa wopuschi dale a bōle wupſchestręwa a powjetſtha. Wſchitzu tam ſe ſtyſkom na tón džen cžakaſche, na kótrymz ta ho pschęzo bōle pſchiſližaza hweſda na to wbohe město ſ njebieſ dele panje a je powali. Najhórsche bě, ſo njeſyedžachu — a tón mudry profeta bě jím to ſamjelčaſ — hdy ho to ſtanje, wodnjo abo ſrježnozy. A hlej! to węſchzenie je ho dopjelniko. Kaf, teho ho džiwiſmę! Ma rěž Rheinje ſo wulka parołódž wjefesčhe, kotrejj běchu mjeno Kóln dali, a teho runja jena tajſa, kotrejj komet rělachu. Žedyn wjecžor, njeſe ſo, kaf je to pſchiſhlo, najeſterje wulkeje cžiny dla parołódž komet na parołódž Kóln

storejž a to ſ tajkej možu, ſo ſo požlenſcha w žołmach wody ponuri.

Duž ſo njeđajny pſches węſčenja hwěſdarjow a faſtchnych profetow naſcheho czaſha moliež. Njebudźny w hroſy a w bojoſči dla teho, ſchtož je ſo jím wudžało. Wſchitko, ſchtož ſo w potajnoſči pſchi- chodnych czaſow khowa, to ſo po hnadnej woli wschehomózneho Boha stanje, kiž je prajk: Njeſſym ja, kiž njebo a ſemju napjeſnju? Schtó je w radže teho knjegi ſedžał, kiž by wjedžiſ wſchitko, ſchtož je wobſanknył? My mamy węſčenje, kňeta kónz na- ſtupaze, ſi erta naſcheho ſbóžnika, kotrejuž to tón wótz je dowěrił, ſo praji a prěduje: Hnhydom po žakoſči teho ſameho czaſha klonzo ſo ſacžni a měžaz ſwoje ſwětko njeſa, a hwěſy budža ſi njebož padacž, a možy njebožow budža ſo hibacz; njebo a ſemja ſahinjetej. Wo tym dnu pał a wo tej ſchtundże njevě ničtó, tež jandželjo w njebožach niz, hacž jenož tón wótz. Dokelž pał wo tym, ſchto jutſje abo pſchi- chodne lěta budže, niz prósčk njevěm, dha wachujmy a modlm ſo, ſo bychmy kóždy džen dostojniſchi byli a wobſtaž móhli pſched čłowěkim ſynom. Małozmy czaſ teje hnady, kiž je nam ſpožčeny, a wukúpmj jón ſi mudroſču, ſo njeby naſcha duscha žaneje ſchody wſala. We wſchem pał, ſchtož ſo stanje, njech je ſik abo dobrý czaſ, ſpěvajmy ſi Davitom: Bóh je naſcha nadžija a ſylnoſč, pomoz we wulſich nufach, kotrež naſ ſu ſajale. My ſo njebojimy, hdy by runje ſemja ſo powróczila a hory ſo ſrjedža do morja ponurile; hacž runje morjo by ſaſhumilo a ſo ſmu- cílo a wot jeho nawalnoſče hory ſo pſchepadle.

Bělche junu duchowny, kiž ſo na hwěſy na njebo- ſach derje wuſtejſe a někotru nóz na to waži, ſo by ſi toczęne ſchležu na nje hlađał. K temu bě ſebi někajku ſubju na wěži zyrkwe wuſwolił a wuhotował, ſo móhli tam w nóznej cžiſchinje ſwojemu wjeſelu doſež cžinicž. Wón mějeſche cžrijódku džecži a te ſame wón poſledni wjecžor lěta, kotrež ſo ſi ſwojemu kónzej bližesche, ſobu na wěžu wſa. Tam ſo jím, hdyž bě ſo to wulſe wokno wotčiniło, roſħladowacž da. Nózna cžiſhota bě ſwoje miłe kſhidleshka koło wokoło wupscheſtrjeka. Ma jaſnym módrym njeboju ſo wójsko hwěſdow ſyboleſche, kaž wotcžicžki wokoło ſwojego paſtryja, wokoło měžacžka ſhromadžene.

Pſches toczęnu ſchležu ſebi džecži jene po druhim tutu kraſnoſči njebojeſku wobhladowachu, hacž ſo na- poſleđku ſi nutrnoſču wokoło nana ſeſtupacu. Tu- tón pał ſi hnuthmi ſłowami ſi nim ryczeſche wo wschehomózny a mudroſče ſubeho Boha w njebožach, kiž zky ſwět ſe wſhem ſtworjenjemi ſdžerži a cžo- wjeſek wodži wot kolebki hacž do rowa jene lěto po druhim, runje kaž je hwěſdam jich pucže wotměrit.

Wón ſwojemu młodemu poſluchařtu, kotrejuž bě ſo nózny ſtražnik pſchijanknył, roſestaja, ſo dyrbi tež w nowym ſeſce, kotrež ſo jutſje ſapocžnje, tutemu wótzej naſcheho knjega Jezom Chrysta dowěrič a ſwoje młodé dushe w poſluchnoſči ſwjecžicž. Po wobſanknenju ſwojeje rycče, poſkuſio ſe ſwojej ruku na miłe jaſne njebo ſi blyſtežathm wójskom hwěſdow, tutu ſwoju mału gmejnū napominaſche, ſi nim tón kħerluſch ſanjeſč: Ach, porucž Bohu ſwěru twój pucž a ſrudobu! To klinčeſche rjenje a kraſnje po zykej wſh, ſo to ludžo w ſwojich ložach ležo ſaſħlyſhachu a wotučiſhku a w ſwojej cžiſhej komorzy ſobu ſpě- wacu. Tutón kħerluſch je młodym a starym kſhesči- janam tak ſnath, ſo ſo wón tež w cžemnej noz̄y

ſ hłowj spěwa. Szym wěsty, ſo gmejna Boža, po zykiej ſemi roſſcherjenia, ſebi runje tak hłowa kaž hłob tuteho hherluschha Gerhardoweho wyžozh waži a jón spěwajo kaž cžitajo jako ſtudniczku hłódkeho troſčta w nusach žiwenja nałožuje. Wſchak ſhonjenje wueži, ſo naſch lud, woſebje naſch ſerbſki lud, w ſwojich ſpěwarskich bóle cžita, dyžli w biblij a ſo jemu te rjane ſerbſke hherluschhe wjazh moži k ſpokojenju duſche, hdyž ſo jej po troſčce ſtyscheze, poſticza, dyžli dolhe hłumſchtne ſestajane předowanja. Nan, kij na ſimjertnym kožu ležo widžesche, ſo jeho jenicžka džomka jeho dla a ſtwoje dla ſe ſzelnivoſežu ſrudnje placze, ju k ſebi kiwasche a ju potroſchtowa jenicžy ſ tej ſchtucžku: Ty dyrbischi Boža žadacž, ſo jemu dovericž, na jeho ſtukki hladacž, po jeho puczach hicž; ty nicž ſe ſtaroſežu wot Boža njewoſmiesch, wſcho ſ wulkej wjeſeloſežu pſches proſtwwu doſtanjeſch. Hdyž junu duchowny hudeho wotročka wérowaſche,

wo kotrymž wjedžesche, ſo bě mało cžaſha do ſchule hñodzik a ſo mało wo Boži wě, dha ſo wón wulzyſhne ſpodziwaſche, kaž tutón trochu hłupikoſtih cžlowieku tu ſchtucžku ſobu ſpěwaſche: O wótcze, twoja hnada wſchě węzy wobſtara, tež twoja dobra rada tu wodži cžlowieka; ſchtož ſa naſ dobre widžiſch, to ſ luboſežu nam dasch a ſkemu, kotrež hidžiſch, k nam ſwéru wobaraſch. Haj! tutón rjany hherlusch je ſo wěrny ludowy ſpěw ſežiniš a ſchtož je jón hdy wulkuył, jón ženje njeſabudže. Teho dla tež my, tón ſamý hchróble ſpěwajo, do noweho ſéta ſtupty, kotrež Boža hnada nam wobradži. Hdyž pak nam w běhu teho ſameho cžemine dry ſefkadžea, hdyž je nam pod ſtaroſežni wutroba cžegka a ſtyskna, dha ſanježmy ſebi ſ hchróblej wěru: Ty dobre pucze wſchudže a pomoz wudželiſch, ty poždnujiesch ludži, jim ſwětlo ſažwěcžiſch; cže nicžo njeſamoli, twój ſtuk ſo dyrbí ſtač, wſcho dže po twojej woli, ty móžesč ſvože dacž. — K temu pomhaj Boh!

Wſchelake

ſe žiwenja ſerbſkeho wótcinza njebo Jana Ernsta ſsmolerja, redaktora Serbskich Nowin,

Jan Ernst ſsmoler narodži ſo 3. měrza 1816 we Lyczu, malej zyrkwinej wſhy pruskeje Hornjeje Luzižy. Doho nan bě tam ſ wučerjom a ſtantorom; bu pak wot tam w ſeeže 1821 do Laza powołany a to pſchede wſchém teho dla, dokelž bě wo nim ſnate, ſo wón wubjernje roſhym ſerbſke džecži němſku rycž na wucžicž a jím nabozinſke hodžiny ſa žiwenje plódne ſežinicž. To wſchak nětko ſa teho ſwědomineho nicžo cžegle njebe. Wón njetrjebasche dale nicžo cžinicž, hacž ſo je nabozinu a němſku rycž na jenicžkim roſomnym, w druhich ſerbſkich ſchulach wſchak bohužel husto pſches njerosom abo ſenjoſcz wopuſteženym pucžu, mjenujy ſ pomozu macjerneje rycže wucžesche.

ſsmoler ſtuduje hłowjanske rycže.

Po jutrach 1830 pſchiidže ſsmoler na wulku ſchulu do Budyschina. Hdyž bě tu pilnje pſchi wuknjenju wſchěch druhich rycžow tež ſo dale a bóle w ſwojej macjernej ſerbſkej ryczi wudokonjał a maturitatne pruhowanje hñawobnje wobſtala, poda ſo w ſeeže 1836 do Wrótklawja, ſo by tam na duchown-

ſtwo ſtudował. Tu ſeſna ſo wón bliże ſ dwěmaj ſławnymaj wucžerjomaj, profesorom Stenzelom a ſ Fallerslebenom, kotraž jeho namołwieschtaj, ſo dyrbjal, dokelž móže ſerbſki, tola tež podobnej rycži, pôſtu a cžefku, naukuňycež. To wón cžinjeſche a bu potom wot njeju ſa dohľadovarja univerſitneje knihownje, w kotrejž bě wjele pôſlích a cžeflich knihi, poſtajeny. W ſamym cžaſhu ſeſna ſo wón bliże ſ wulzokim ſaſtojnifikom krala Friedricha Wilhelma IV. ſe ſwobodnym kniſom ſe Stillfried. Tón da jeho ras k ſebi pſchiidž a radžesche jemu, ſo by pſchi ſwojich darach ſa wuknjenje rycžow tola hłowjanske rycže ſtudował. ſsmoler wotmolkwi na to, ſo drje by to rad cžiniš, ſo pak k temu ſrědkow nima. „Schtož to naſtupa“, pſchiipomni tamny, „dha wobročeze ſo na Doho Královſku Majestosć a proſchče wo pſchiſwolenje ſtipendija.“ ſsmoler cžinjeſche hnydom po jeho radže. Dokelž je jeho hižom (taž pſchi ſo na krala) na Budyschskiej wulkej ſchuli jedyn wucžer na ſerbſku rycž połaſał a we Wrótklawju 2 profesoraj k wuknjenju pôſliskeje a cžefkeje rycže namolwiaſoſ,

dha smjeje wón to sa porst Boži, so ma netko tež druhe słowjanske rycze studowacž, hdźż jemu Zeho Kralowska Majestoscž předki k temu spožezi. Tola jeho wutrobie stajnie herbska rycz naj-drožsche kubko wostanje. Bórsy po tym dosta wón pižmo s tej powjesczu, so je jemu kral se swojeje kažy na 4 lěta dolho lětny stipendium wo 400 toler pschiswolit, a to s tym wuměnjenjom, so Ssmoler na konzu koz-deho lěta kralej rosprawu wo swojich studijach poda, so, je-li móžno, we wul-lich prösdninach kozdeho lěta do słowjanského kraja puczowa-nje czini a so žo na to swjasa, so wuczeriske město słowjanskich ryczow na prus-kej univerſicze pschiwomje, je-li so žo jemu tajke hdźy po-sticži. Ssmoler žlubi to wscho a studowasche netko pilnje na wulkim polu słowjanskich ryczow.

Ssmoler psched pruskim krasom Vilhelmom IV.

W lecze 1840 běsche so pruski kral do Shorjelza nodał, so by ſebi tam holdowacž dak wot Lužijskich

Jan Ernst Ssmoler.

krajnostawow. Ssmoler puczowasche tež tam, so by pschi teji ſkladnoſezi s kralowskim ſastojnikom, Zeho Erzellenzu fe Stillsfried w hromadu pschincz a jemu žo podžakowacž móhl. To žo jemu tež radži, hdźż so kralej nowe prome-nady wokoło města polaſo-wachu. Tam běsche mjenujzy tež Ssmoler mjes pschihla-do-warjemi. Dokelž bě wón wyšoko ſroſczeny mlo-dženz, dolho nje-trajesche, so jeho Zeho Erzellenza fe Stillsfried wuhlada a jeho k ſebi liwasche. Ssmoler k jemu pschistupi, po-džakowa so sa jeho tehdom-niſchu dobru radu, proſchesche jeho, so by jeho najponižniſchi džak tež kralej wuprajil a stupi nekotre kroczele do ſady. Tola na jene dobo stupi jeho Er-zellenza k Ssmo-lerjej, wsa jeho sa ruku a pschedstaji jeho Zeho Kralowskej Majestoscži, jako teho, kiz słowjanske rycze s kralowskimi předkami studuje. Zeho Majestoscž woprascha so jeho: „Nó, Ssmolerjo, kak dha khodži?“ Ssmoler wotmolwi na to zyle psche-klapnjeny: „Derje, Majestoscž“, na czož kral pschi-

staji, Ssmolerzej na ramjo pschezelnjuje klapajo a na jeho studentiški svjetšnik počasju: „Haj, studen-
tam wščak šo stajnje derje vjedže.“ S tym bě
pschedstojenje skončene, a kral wotendže jemu w Božem-
mje prajo. Na to pschitupischtaj knjes krajnostarschi
s Derzen a k. měschejanosta Demiani a pscheprózyschtaj
Ssmolerja na hoscžinu, kotrūž běchu krajnostawý kaž
tež město kralej wuhotowale. Wón to pschepröšenje
pschijia a je dželbraš na teji hoscžinje.

Saloženje Macžiz.

Hdyž běše Ssmoler šwoje studije dokonjal, psche-
bywaše wón dlejschi čaž w Lipsku kaž tež w Budys-
chinje. Do teho čažha padnje saloženje Macžiz
Sserbskeje, towarzstwa, kotrež mějeshe šo sa čiščezenje
a roščerjenje dobrých herbskich knihow staracž. Wone
bu 26. februara 1847 wot sakskeje a 30. aprileje teho
šameho lěta wot pruskeje wyschnosče wobkrucžene.
Ssmoler běše mjenujž na šwojich pucžowanjach
psches Lužizu nashonil, so šo Sserbam wschelake knihu
podawachu, w kotrýchž šo křesćijanstwo a wyschnosč
pschimacše. Wón běše teho dla wschelakich Sserbow,
kž ſebi myſlachu, so mózeja k čitanju a rošymjenju
němſkich knihow němſki doſč a je teho dla s hroma-
dami ſupowachu, psched tym warnowaš. Woni pak
jemu wotmolwicu, so herbske knihy do čiſta pobrachuja,
a so ſu Sserbia teho dla nusowaní němſke čitacž,
njech ſu nětko dobre abo hubjene. To džesche
Ssmolerjej k wutrobje a wón saloži teho dla horka
spomnjene towarzstwo Macžiz Sserbskeje, kotrež je hacž
dotal psches šwoje wudate pišma bohobojaſnosč a
luboſč k kralej a wyschnosći jara poſkylnjowanu.

Prěnje herbske kemšchenje w Dražđanach.

Bě to w lěcje 1846, jako Ssmolerja jedyn
Sserb wopyta, kž jemu powjedashe, so w bliskoſci
Dražđan ſa hetmana ſluži a ſo ſo jemu tam derje
spodoba. Ženož to je ſa njeho kaž tež ſa wšchech
Sserbow a Sserbowkow tam ſlužazých tak cježke,
so dyrbja herbskeje Boževe ſlužby parowacž. Wón
prajesche: „Naž je tam wulka licžba mužskich a žonskich
a na kralowym wulkim kuble ſamym ſluža hizom 70.
Wſchitz pak pocžinaju bóry po ſwojim pschitihadženju
tu do zufbý nimale pohanske živjenje wjescž. Ře mſchi

njejhodža, dokelž predowanje, kotrež je wějo němſke, njerohymja. Njeby dha móžno bylo, ſo by dyš a dyš herbski duchowny ſ Lužizy do Dražđan ſo podal a ſa tamnyh kaž tež wołolnyh Sserbow Božu ſlužbu džeržaš? Ře ſarunaju wuložkow k temu trěbnych chze kóždy stajnje 25 np. saplačicž. Lubh knježe, won ſkonči, wž ſeže hizom tak wſchelake dobre ſa Sserbow wudobyli, hladajcze tola ſa tym, ſo bychmy herbske Božu ſlužby w Dražđanach doftali.“
Ssmoler ſryča ſo na to hnydom ſe ſwojim psche-
czelom, tehdomniſchim cand. theol. H. Žmischom
kaž tež ſ Jakubom, fararjom pschi Michałskiej zyrkwi
w Budyschinje. Tucži ſestajachu proſtwu, kotrūž
Sserbo we wulkej licžbje podpiſachu a kotrāž bu
wot jeneho Sserba, mjenujž wot dr. Pſuhla, tehdom
wucžerja na gýmnasiju k ſwiatemu křižu w Dražđa-
nach, kralowſkemu ministerſtwu pschedopodata.

*Tuto myſtlyčha rad tu proſtwu, pschedewoſtají ſa tute, kóžde ſchwörtéto junkrōž ſo wotbywaze herbske Božu ſlužby, křižnu zyrkej, najrjenschi Boži dom w zylých Dražđanach, a wsa k temu trěbne wuložki tež na ſwoju polkladnizu. Wot teho čažha maja nětko kaž evangelsz tak tež katholickj Sserbia lětne 4 herbske kemšchenja w Dražđanach; pschedetž cji poſledni ſu ſebi je poſdžiſho tež wuprožyli. Sa nich ſo wone w kralowej dwórskiej zyrkwi wotbywaju. A kóždy króč, hdyž ſo w herbskich zyrkwiach Hornjeje Lužizy pschitipowjedži, kotrū njedželu ſo herbske kemšchenje w Dražđanach wotbjerži, dha ſtupaju drje tež stajnje ſ erta tych, kž maju tam wonkach tych ſwojich, k Bohu horze džakne modlitvh, kaž tež dobro-
prošenja ſa kralowſke ministerſtwo, kž je móžne ſčinilo, ſo tež mjes Němzami wonkach bydlazh ſserbske duchowny troſt ſ Božeho ſlawa doſtawaju a mózeja tak cžim ſkerje wostacž na dróſy bohobojaſnosče.*

Ssmoler w lěcje 1849.

Ssmoler pschedyhdli ſo po ſwiatkach lěta 1848
ſ Lipska do Budyschina a wsa tudy redažiju Serbskich
Nowin do ſwojeje rufi. Wón cžinjeſche to cžim
radſcho, dokelž běchu tute nowinu runje tehdy tež
dowolnoſč doftale, tež wo politiſkich wězach pižacž.
Pſchi tym wuži wón nětko kóždu ſkladnoſč, ſo by

pschi tehdomniščim směščku pschinarodženu luboſč Šſerbow ſt výſhnoſeži požylnjował a ſběhal. A jeho próza je dobre plody nježla; pschetož wſchelazy džakowachu ſo tehdy runje Šſmolerjej a jeho nowinam, ſo bjes ſaſkimi Šſerbami ani jedyn w ſwěrnoſeži k kralowſkemu domej khablał njeje, hdyž w ſécze 1849 w Draždjanach ſběžl pschezo bóle a bóle ſtaſaſche.

Tſchirner, hlowa ſaſkeje revoluziſkeje ſtrony, běſche předy w Budyschinje ſt rycznikom był a tam wě ſo luboſč Šſerbów k kralowſkemu domej, kaž tež Šſmolerjow wliw na nich, ſeſnał. Wón wjedžeſche taſ, ſo tuta ſwěrnoſež ani pola teho, ani pola tamnyh ſo podrycž njeſhodži, a běſche ſebi teho dla woſzbitu pucž wumyſlił, po kotrymž by jich k njeſwěrnoſeži ſawjedł. Wón běſche ſebi mjenuižy do hlowy ſtaſil, ſo ſu Němzy wot Šſerbów hidženi a ſo dyrbi teho dla Šſmolerj jako dobrý Šſerb wulki hidžer Němzow býč. Na to wón twarjeſche. Hdyž paſt budžiſche ſebi Šſmolerja a wſchěch Šſerbów runje w tym naſtupanju jenož trochu wobhlaſał, dha budžiſche namakał, ſo runje czi prawi, woprawdžicži Němzy pola Šſerbów we wulkej cjeſci ſteja, a ſo ſo jenož czi, kiz nicžo prawe nježlu, mjenje waža, ſo paſt wot hidženja zyle žaneje rycze býč njemóže. Tſchirner paſt cjiňeſche po ſwojich wopacžnych naſladaſach a poſbla jeneho Šſlowjana do Budyschini, ſo by tam revoluziju abo ſběžl do ſkutka ſtaſil.

W tych dnjach ſaſtupi mjenuižy k Šſmolerjej zuſobniſ, kiz ſo ſa Ruſu Dubrila pschedſtaji a pschiſpomni, ſo jeho ſlowjanske rycze a wědomnoſež ſajimuja, a ſo chze teho dla tež ſerbſki naukuňyč. Hdyž bě ſo taſ ſhwiku ryczało, mjenieſche wón, ſo ma nuſnje hýſheje liſt napřihačz a ſo ma ſo k temu do hoſceženiza „k bělemu konjej“ wróćicž; hdy by paſt jemu Šſmoler tu cjeſcz wopokaſačz chył, tam jeho hoſez býč, dha by ſo tam wo ſerbſkej ryczi dale ryczečz hodžilo. Šſmoler pschilubi. Hdyž bě w poſtajenym czaſu do jſtvy tutcho zuſobniſa, hdyž mjenieſche ſo wobjedowacž, ſaſtupił, podžkowa ſo tón jemu najprjódzy, ſo běſche pschiſtoli, pschistaji paſt tež ſ molom, ſo je ſebi předy psched nim wopacžne mjenio daſ. Wón proſchesche teho dla wo ſamoſwjenje. Teho woprawdžite mjenio je Bakunin, Ruſa paſt wón je. Pschi wobjedže ryczeſche ſo wo poſlanskich wězach.

Psched kónzom paſt da Bakunin někotre bleſche cjeſkeho wina pschinjeſež. S tym wſchaf někto pola Šſmolerja nicžo cjiňeſež njebe. Pschecživo wſchitli naſběhanjam bě wón psches ſwoju kraloſhvěrnu myſl wobróty, a ſylnych picžow běſche ſo wón hižom dawno wotrjeli. Hdyž Bakunin ſ nim klinkaſche, podotkn wón ſ hubomaj ſo ſchlenzy a na to ſo wón wobmjeſowa. Bakunin njeſeſche teho dale ſedžbu, ale pschińdže někto na to, cjehož dla běſche do Budyschini pschiſiel. Wón pocza mjenuižy, ſo drje je jemu Tſchirner praſit, ſo ſo wſchaf Šſerbów pschinarodžena a pschiwucžena ſwěrnoſež k kralowſkemu domej powaſicž njemóže, pschede wſchěm tež teho dla niž, dokelž ju Šſmoler w kóždym naſtupanju požylnejecž a wobkrucžecž wě, a k temu tež wón nicžo pschiſpomničz njecha. Ale teho měnjenja wón je, ſo je někto prawy czaſ pschiſchoł, ſo wjecžicž na tykaſlēnej njeprawdže, kotaž je ſo Šſerbam wot Němzow ſtała, ſo ſu woni wobžerjow ſerbſkeho naroda ſabiwali, jich wobſedzeñſtwo bjes ſobu roſdželiſli a lud k wotrocžkam ſeſiniſli. Šſmoler dyrbjal teho dla ſerbſkich burow naſabiciž, na ryczeſtublerjow, kotsiž ſu wſchitzu Němzy, cjahnycž a jím. kaž běchu to psched krotkim němzy burja we Wjaſonzy a Schönburklim cjiňili, jich dworh ſeſapalecž. Šſmoler ſnapſchecžiwi: „Ta njeprawda, kotaž je ſo Šſerbam ſtała, je psches kód ſtarviſnow načinjenia a hodži ſo najmjenje psches hrube wjecženje wurunacž. Jenož ſ němſkeje ſtrony móže ſo tute wurunanie ſtačz, hdyž Němzy dobrowolnje Šſerbam w zyrfwi, ſchuli a na ſudniſtwje te maſe a ſnadne žadanja dopjelnja, kiz woni w tym naſtupanju haja. A w tym je ſo hižom wſchelake ſtało. Wysche teho paſt ſu Šſerbja taſ ſwěrni a pobožni, ſo woni doſež- cjiňenje ſa jím wot někoho cjiňenu njeprawdu wot nikoho druhého njeſotčakujo, kiba wot Boha a wot wýſhnoſež, wot njeho poſtajeneje. A cjeho dla dyrbjeli, taſ ſkóncži Šſmoler, ſerbſzy burja na němſkich ryczeſtublerjow cjahnycž, hdyž tola ani najmjenieſcheje pschičinu nimaju, jich hidžicž? Wot ſéta 1835 ſem nimaju woni žaneje moži ani jako Němzy ani jako ryczeſtublerjo, jím na někajſke waschnje ſchko- džicž. Němſki ryczeſtubler wobſedži wjele ležom- noſežow, ſerbſki bur maſlo — hewaſ ſtaj wonaj ſebi runaj; pschetož wobaj mataj po tym, hacž wjele wob-

þedžitaj abo mało, wjazy abo mjenje dawków dawacż. To bym ja swojim czitarjam lęta wot lęta przedował, a ja dyrbjal jím nětko jako falschny profeta węschczic? A hdžekuliz němstí rycerktubler herbsku rycz tak daloko rošymi, so móže buram dobru radu dawacż, dha drje bo stanje, so jeho sa gmeinsleho prijödlstejerja wustwola."

"Om", ménjesche na to Bakunin, „dha tu nieżo czinicj njeje. Chzemoj wo drugich węzach ryczecj." A nětko powjedasche bjes drugim też, kaf je w Draždzańach kralowske khěze sesapalecž dał; tola je bo jenož mało wotpali. A hdž Ssmoler pschisponni, so je to tola njetrjebawsha węz była, napschecziwi wón: „Sa džeržu sa swoje powołanie, wschitko, schtož wobsteji a steji, sanicicj, njech je to Boże wustajenie abo wyschnoscj, njech je to kralowski hród abo dom bohatego. Ssmoler praschesche bo na to: „Schto dha chzecze na město podtorhaneho nowe natwaricž?" na czž Bakunin wotmolwi: „Torhacž, to je moje powołanie; nowotwar njech drusy wobstaraja." Ssmoler dowoli ſebi tu naspomnicj, so tola kóždy rogomny muž předy, abo s najmijenšcha hdž stary dom torha, ſebi na to myſli, kafki nowy lepschi dom chze na tamneho město stajicž. Wón pał jeho rycz pschetrohny: „Až, moja mudroſež wobsteji w torhanju. Wostajęce mi ju! Wascha mudroſež wobsteji, mam ſa to, w twarjenju. Sa wam ju wostaju. Bóryš bo połaje, schtó wot naju fwětej wjetſchi wuzitk pschinjeſe."

So by bo njetrjebawſcheho wuryczęowanja ſminhł, pocža Ssmoler wo drugich węzach ryczecj. Bakunin wotjedże bórsh po tym do Draždzań, a Ssmoler njeje jeho ženie wjazy wohladal.

Ssmoler wuczi Jeho Kralowsku Wyżkoſcž prynza Alberta herbski.

W lęcze 1850 da bo Jeho Kralowska Wyżkoſcž prynz Albert k swojemu do Budyschina pschepoloženemu regimentej pschepadžicž. Wón bě ſebi wotmyſlił, ſa čaž ſwojego tudomnischego pschebýwanja herbsku rycz tak daloko hacž móžno narułnycž. Teho dla da tehdomnischyi wokrjeſny direktor s Könneriz, kž běſche s Draždzań k temu porucžnoſež doſtał, Ssmolerja k ſebi pschinicž, woſſewi jemu wotmyſlenje Kralowskeje Wyżkoſcž a pschistaji, so je Ssmoler sa wuczerja

Jeho Wyżkoſcže pomjenowanym. Ssmoler pschija tuto poſticienje wě bo s radoſežu. Wón wuczesche jeho połdra lęta, kaž dołho prynz w Budyschinje pschebýwasche. Kaž bě ſe wschego widžecž, bě prynz Albert na wuknjenje ſwicženj a ſnajesche hžom wjele zuszych ryczow. Tak naukuły wón tón čaž ſherbsku rycz tak derje, ſo móžesche w njej w doſahazej mérje ryczecj. Sserbia pał, kótrymž bě bo ſe stroną Němzow lętſtoſki dołho przedowało, ſo bychu bo ſwojeje rycze, kž je tola jenož hubjena burska, czim ſkerje czim lepje wotrjekli, widžachu nětko na jene dobo, ſo prynz Albert, pschichodny ſakſki kral, prózy njeſluſuje ſherbski wuknycž. Dích džakownoſež pschecžiwo kralowskemu domej ſa tutu jich narodej wopokaſanu kędžbliwoſež njeſnajesche žaneje mjeſh a woni njedachu žanej ſkładnoſci nimu hčž, ſo bychu Jeho Kralowskej Wyżkoſcži njeholdowali.

Ssmoler psched russkim khěžoram.

W lęcze 1867 bu w Moskwje wulka ethnografiſka wustajenja wuhotowana. Tež wschitke ſklowjanske ludy buchu namolwiane, bo na njej wobdzeličz. Ssmoler psuczowasche tehdź tež do Moskwy. Tam ſeńdze bo wón ſe wschelakimi ſklowjanami a psuczowasche ſ nimi tež do Petrohroda. We wschěch ſkadhžowanjach tutych ſklowjanow wjedžesche wſcho Ssmoler, dokež wón wschitke ſklowjanske narycze, kaž pôlsku, częſku, ſlowawſku atd., derje ſnajesche.

Tucži ſklowjenjo mějachu tehdź tež audijenzu (pschitup) pola khěžora Alexandra II. Wón ryczesche ſe wschelakimi. Hdž psched Ssmolerja pschinidze, rječny Jeho Majestosć khěžor: „S wami móžemy russki ryczecj. Wy ſeże Russku hžom předy wopytali a ju wěſče hžom ſnajecže. Kažku ſeże ju nětko namakali?" Ssmoler wotmolwi, „ſo je Russku tak i lepschemu pschemienjenu namakał, kaž ſebi wón nadział njebe. A wón móže to ſ czim wjetſkim prawom prajicž, dokež je bjes tym jenicžny psches Jeho Majestosć njeſwolniſtwo bo ſběhnylo, nowinaſtwu bo ſwoboda dała kaž tež ſjawne a ertne ſudženje bo ſawiedlo". Khěžor ſdasche bo ſ tym wotmolwjenjom ſpołojenjy bycž.

Jeho Majestosć khěžorka pocžeszej ſ Ssmolerja ſ tym praschenjom, kaf dołho je hžom jako ſpišat dželawę.

Wón wotmolwi na to, a hnydom pschistupi k njemu Jejna Khézorska Wyżłokosz wulkowójwodowa Marja, wobhonijsche so sa jeho strowościu jemu pschi tym ruku skiczo, kotrež Ssmoler, hdz̄ běsche na wschitko poniznje wotmolwiał, koschesche. Wón bě tón jeniczki bjes wschitkimi słowianskimi hoscjemi, kotremuž so tajska wulka cęscz dosta.

Po audiencyz bě hoscjina, na kotrejž wjele móznych a wyżłokich s dwora dżel bjerjesche.

Ssmoler wostawa w Sserbach.

Ssmoler dżelaſche se swojimi hlubockimi duchownymi darami stajnje k lepschemu swojich Sserbow. Swonkownego wuzitka wón wjele njemějše, wón tež jeho njehladasche. Jemu budžische hízom dawno móžno bylo, bjes staroscze a derje žity bycz, hdz̄ budžische psches swoju wutrobu pschinjeſz móhł, swoj ſerbſti lud, kotremuž běsche wot swojeje mławodoscze ſiem wschě swoje dželo a prózu, wscho swoje samójenje woprował, wopuszczecz a w zusbje město pschijecz. Tak bu jemu hízom w lécze 1860 ſaſtoinſtwo gýmnasialnego wuczerja w Moskwoje s 2000 rublami dołhodow poſticipene. W lécze 1861 bu jemu profeſzura na univerſicze w Charkowje a w lécze 1868 we Warszawje — wobej s 3000 rublami lětnych dołhodow — poſticipena. Swojim Sserbam k luboſczi je so wón

sapowjedźil a je stajnje pschezwědčenjy był, so je taſ prawje cžinił. Jenož to wuſnamjenjenje, kotrež pat žaneho pjeniežneho wuzitka njemějſche, je pschijal, s kotrejž jeho Charkowska universita ſi ſwojego cžestneho ſobuſtawa pomjenowa, taž tež wyžłoki rjad, s kotrejž jeho russi khézor Alexander II. wuſnamjeni.

Ssmolerjowa ſmijercz.

Ssmoler bě wot młodych lét ſiem trochu khoroſath był. Sańdzene lěto bu wón ſlabſchi a ſlabſchi, tak so dyrbjesche ſpočiatk junija so lehnyež. Džen 13. junija rano $\frac{3}{4}$ 9 wuſny wón cžiſche we wérje do ſwojego ſeniſja, hdz̄ běsche ſwoje cžaſne žiwenje pschinjeſz na 68 lét. Džen 16. junija bu jeho ſmrète cželo na Hrodžiſhku pola Židowa ſi wulkej cęſcze a ſi wulkim pschewodom ſe wschětſh ſtron Sserbow kąż tež ſi wukraja khowane. Boh spožcz jemu wěczny mér. Wola Sserbow wostanje jeho dopomnjecze w żoñnowanju.

Sswjatok nětk je Tebi daty,
Pschejemny drje Tebi jón;
Sserbowſtu paſ ſy Ty wſath —
Zaruj, ludo ſerbſti wchón!
Ssyna ſwérneho ſy ſhubil
Spody hórkſi tamneje;
Khryſtuſ paſ je ſwojim ſhubil
Nowe ſbózne žiwenje.

Schto je so w ſwécze podalo?

Dobre taž ſte, wjeſele taž ſrudne, k temu pschědzenat rjeknje. Najslepſche paſ tola je, so je so mér ſdžeržał. Tutón mér žada ſebi kózdy lud a kózdy wjeſtch. Słoty mér wscho dobre płodzi, ſchłodna wójna wschemu ſchłodži! Schto mér dawa? wjeſeſloſcž! Schto da wójna? hubjenoscž! Bohu budž džak, so so mér ſkaſyl njeje! Nasch njeměrny ſuſzod, hordy Franzowſa, kíž tu hańbu ſapomnicz njemóže, so je ſebi w l. 1870 tež pukow krydnył, a kotremuž híſčeze dženſha w žiwocze reže, so je nuſowaný był Elsaſ a Lothringſku Němzam ſaſo naſad dacž. Tón je někotre rasy jaſyl na naſ wuthkał a wschelake hlupe rycze wjedł a wschelake njewužitne blady w ſwojich nowinach na naſ piſał, so by lohzy ſi teho někajka pschekora naſtačz móhła. Tu w němſkim khézorſtwie

paſ ſu jenož ſi ramjenjom tſchaſli a ſo taſkeho džecžazeho lóſyſtwa dla ſmjeli, derje wjedžo, ſo nicžo tak horze ſo njejē, taſkež je warjene. Němſki kanzler Bismarck je jim derje ſuby poſkaſał, jako bě ſa tej leſežu pschischol, ſi kotrejž lubi Franzowſojo ſpytachu, Ruzow na ſwój boſ cžahnyež. Wón ſo najprjedy ſi Awſtriju a na to ſi Italskej do wěſteho ſluba k ſdžerženju mera da, k kotremuž ſo Rumunſka a Sſerbia pschianſknyſchtaj. K temu je ſo w najnowſhim cžaſu ſama Ruska pschiwdała. Po tym ſamym chýchru wschitke tute wulke mózniarſtwa ſi tymi mjeňſhimi wjeſtowſtwami ſo taž wulke haczenje ſestajicž, kotrež wot atlantiskeho morja hacž do turkowſkeho by doſahnijo a wschej ſlej wodze, kotaž móhla mér taſyčz, wobarało. To je ſo woprawdze jara derje radžilo. ſama Schpaniſka je ſa tute wot-

pohladanja zyle dobyta. Franzowsojo ſu jeje krala Alfonſa, hdyž loni wot wophta pola nemiskeho khezora Wylema psches Paris puczowasche a tam někotre dny pschebywasche, na jara njepſchistojne waschnje hanili. To ſo jim wot ſchpaniſkeho luda jara ſa ſlo wſa a hdyž ſo na to nemski krón-prynz na pschilaſnju khezora do Schpaniſkeje poda, wot jeje krala a luda nanajrjetſcho pschijat, je ſo Franzowſam wſcha nadzija ſhubila, tuteho ſwojeho najblízſcheho kufzoda do někajkeho ſwiaſka psche-czivo Němzam ſapleſcz. W měſazu auguſce 1884 pak je ſo w Skernjewizach w Pólskej wulka konferenza tſjoch khezorow, ruskeho, awſtriskeho a nemiskeho, mela. Schto ſu tam tuczi najmōznischi wjerchojo Europy wuzchinili, a ſchto jich přeni ministrojo, kotsiž běchu tam pódla, Bismarck, Kalnohy a Giers, wuradzili, hiſcze na ſjarnoſej wustupilo njeje. Se wſchego pak, ſchtož je ſo wo tym piſalo, mōžemy to jene wuhudac̄, ſo ſu ſo tuczi tſjo wjedzerjo europiſkeje politiki na to ſjenoczili, ſwojim ludam tón wot nich pozadany mér ſdžerzeč. A najmjenſhemu russki minister Giers, kiz je na město njeboh Gorczakowa ſtupiš, žane po kihlenje nima russki lud do někajkeje wójny ſapleſcz, ale wjele bōle na to džela, měrný čaſk ſ temu nałożic̄, ſo by krajej ſ lepſchemu ſbožu popomhane bylo. A to je derje!

Lubi Franzowſojo ſu derje ſbože meli. Jich republika je twjerdscho džigli hdy ſa-kožena. Jedyn jeje najwjetschich psche-czivnikow, kiz mějesche w kraju wjele pschivizwarzow, hrabja Chambord, je wumrjeł. Tón bē po prawym herba franzowskeho kralowskeho tróna a teho dla ſ kraja wuhnath. Tola pak tutón trón zyle wuprōsnjeny njeje. Pschetož jedyn druhi by ſo najradſcho na njón ſhynł, mjenujzy wuj teho ſemrjeteho, hrabja ſ Pariza, kiz je ſwojimi pscheczelemi na tón džen ſaka, hdyž někajka revoluzija wudyri, ſo by ſo jako kral wuwolacz dał. Pódla tež prynz

Napoleon, wuj Napoleon III., ſebi někajku nadziju czini, ſo jeho ſa khezora poſtaja, hdyž tu prawy čaſk budže. Republikanjo pak ſwéru machuja, ſo ſo tutaj dwaj njebyschtaj knieſtwa mozovaloj! —

Hrabja Chambord.

Hrabja ſ Pariza.

Prynz Napoleon.

Mér a prawy poſoj pak pschi wſhem tym njewuziwanu. W ſnutſkownym kraju anar-chiſtojo a ſozialdemokratojo ſtajnje haru czerja a bychu najradſcho wſchu porjadnoſež powaliſili, hdy by jim móžno bylo. Pschi tym pak ſo ſwotlach kraja wot nich wójna wjedze. Někajto dyrbi tutón njemerný lud měcz, na czož ſo méri. Voní ſo Franzowſojo na Tunesow w Afrizi dachu a na to w Afiji Anamitow a Ton-kinjanow nadpadzechu. Tute ludy ſu po prawym chineskemu khezorej poſoddane. Ale Franzowſojo mějachu ſ jich wobydlerjemi někajke wiſkowanje a ſaſydlíchu ſo ſ džela jako pschekupzy pola nich. Na jene dobo ſo jim tuthych krajow ſamých jara chyzsche a póſlachu tam ſwojich wojaſow ſ tymi czerwjenymi kholowami na lódzach, ſo bychu wſcho do ſwojeho wobſedzenſtwa brali. Kąž kſcheczijenjo pak ſo tam njeſzu ſadzerzeli, ale ſu ſo kaž krejſacie ſzivje ſwérjata na tuthych zushych ludži dali a jich ſurowje czwilowali. Hiſcze něk woni tam wójnu wjedu, dokelž ſo Chinesojo, kotsiž ſebi předy wjele lubicz dachu, roſhněwachu a poczachu ſo ſylnischo wobaracz. Hac̄ runje ſebi tajke wójnuwjedzenje wjele pjenjes žada a jene dwazeczi millijonow hrinow po druhim ſ temu ſo pschetrjeba, hac̄ runje po morju kaž na kraju psches hroſne khe-roſze a w bitwach wjele tříhaz wojaſow ſhubja, dha ſo tola Franzowſojo njehadža ſpoloſic̄. Pschezo ſ nowa nadpanu ſ kanonami a tſelbam Chinesow.

Tuczi lubi Chinesojo ſu džiwny pohanskí lud, kiz někotre ſta millijonow dusichow wopſchija, ale na wójnske naležnoſež ſo mało wusteji, ſ najmjenſha napſcheczo Franzowſam. Wo Chinesach, jich ſiwijenju a jich ſtuſkowanju wjele njewemy, dokelž je jich kraj

daloko wot naš ſdalenj a woni rady s druhimi žane towarzſto měcz njechadža. Wěmy, so ſu wulku murju wokoło ſwojeho zykleho kraja natwarili, so nichó ani won ani nnts njeby móhl. Po ſwojim čłowſkim ſchtalcze njeſzu jara ſylni ani hoſrſy ludžo, a tež po ſwojim wobleczenju, kotrež je na žonjaze jara podobne, ſu k wjedzenju wójny njeckmani. Poła naš maju dobru kħwalbu s teho, so w ſwojich plódnych krajinach thejowu ſelinu plahuja. Tako wſchēdne pieče město naſchego koſeja, wina a piwa wjele ſhalkow theja wužitwaju a s rajha kaž tež s druhich roſlinow ſebi wobjed nahotuja. Pschi tym ſu pôhanjo a kſcheczijanſtu, kotrež ſo jim wot starých čaſhov psches miſionarow poſtci, ſurowje napſchećivo ſteja. Fendželczenjo, Ruſhoo a Němcy dawaju ſebi wjele próž, s nimi witorac̄ a ſwoje twory s jich tworami wuměnječ, ale s tym jenož mało dokonjeja. Nicžo njeſchodzi, hdyž tucži Chineſojo něchtu pukow doſtanu, ale jenož Franzoſojo njeſzu kmani, jich k lepšim myſlam pschiwjeſc̄. Čzi nicžo njechadža, hac̄ jich pod ſwoje

Chineſojo.

knjeſtwo dobhež a kruch teho kraja wužyzač. Kſcheczijanſku wěru a ſnej prawa kulturu tutym pôhanam pschinječ, to wulke ſbože njeje, dokelž maja woni ſami wot teho jara mało. Ssmy derje wčipni ſhonicz, ſhoto tam dokonjeja. Hdyž Franzoſojo tam dobuđu, budże jim to jara drohi dobykt. My pač móžemj se wſhem tutym wójnu wjedzenjom jara ſpoſojom býč. Pſchetož hdyž ſo woni w Afriji s zuſym ludom bija, dha nimaju ani kħwile ani možy, tudy w Europeje haru ſapocžinac̄. —

Kaž Franzoſojo w Afriji, tač Fendželczenjo w puſči- nač Afriki ſwoje knjeſtwo s krejroſlečzom pschiſporječ pytaju. Woni ſu najprjedy Egiptoſku wobſadžili a ſebi myſlili, ſo ſo jim s lohkim poradži, wſcho tam do wěteho porjada ſtajic̄. Ale te ludy muhamedanſteje wěry w ſrijedźnej Afrizy, w kraju s mjenom Sudan, ſebi to njechadža lubič dac̄, ſo býču egiptoſki kral a Fendželczenjo jim roſkaſowali. Teho dla je bjes nimi nowy profeta, s mjenom Maħdi, wuſtupil a ſ tym, ſo ſo ſa wérneho profetu wudawa, wſchitke muhamedansſe ludy

ł pszczywienju naszczuwaj, so sa jich nawjedowarja postajil. Won je wójsko hromadzil, do kotrehoż na sto tykaz muži stupi, a s nimi pszczywo Egipciem, kotsiz so pod wodzenjom jendzelskich wyschich na tuthich, kaž prachu, szeglarjow walichu, wojowacj zapoczął. Pschi predku won tež jara sbozownje skutkowasche a zyłe egipciowskie wójsko a s nim tež jeho nawjedowarja Paschu Hicks sanicowasche, ale posdżischo bu won jow a tam sbity. Ton nowy Mahdi, kotremuž su so pschezso s nowa jeho muhamedanszg hóbukrajenjo pschishanklysi, pak so tola njeje wottraschicž dał, ale khroble swoje dobre prawo wobtwierdzi, so jemu a jeho ludziej ani Egipczenjo ani Jendzelszenjo nieżo roskasowacj nimaju. Jendzelszenjo, żebi żaneje radz njejedzo, tu weż na druhe bóle mérne waſchnie a to s pjenjesami spytachu wuwiescž. Woni westego generała, s imienom Gordonem, s nimale 800,000 hrinami do Khartuma, najszlawniszeho mesta w Sudanie, wotpózlaču, so by s tym tych njepsczechelow na jich bok wobrocził. Tola czi wo pjenjesy njerodza, ale żadaju żebi swoje dobre prawo, po kotrymž chzedża swoje krajne należnosće sami rządowacj. Na to su netk Jendzelszenjo generała Wolseley, kiz be leto priedy s khrobłoszu egipciowske mesto Alexandriju dobyle, do Sudana a Kaira pózali, kiz dyrbi spytacz teho wopaczneho profetu s mozu pszczyzechacž a pschewinycž. Po najnowiszych powiesczech pak su muhamedanszg wojszy mesto Khartum dobysli a generała Gordonem, kiz tam roskasowasche, jateho wsali. Wbohi Wolseley pak żebi netk praji, so so jemu, hdz by runje wschitku swoju mudroscž napinal, njeradzi, tu w Egipciowskiej a w Afrizg neschto hódneho wuwiescž. Najwjetše hubjenstwo wschak je, so tudy w Egipciowskiej żane pjenjesy w krajnych połkadrinach njejsu, a luby Jendzelszen, kiz je hizom dozej millijonow hrinow na to wažil, ton kraj żebi dobycz a szierzecž, swoju móschen wotczinicž żadym lósciu njeponaže, so by k tym shubjenym millijonam nowe sto millijonow wudał. Nasche dla njech czinja, schtož chzedża; my

pak jich nihdy njevobżarujem, hdz woni tam neschto na khribjet dostanu!

Straszne to kódy czaš je, hdz knieżerstwo jenego kraja w zuſbje nekajke kolonije sałozi. Stalo je so to wot Portugalskeje a Schpaniskeje, Franzowskeje a woſebje Jendzelskeje a to hizom psched wjele lęstotkami. Dżenža hiszceze Jendzelszenjo a Franzowsojo na to dzerża, so bychu s wonka swojego kraja druhe krajinu meli, kotrež su jim oddane a s kotrymž móža twory wuměnječ. Ale pschi tym so šonjenje czini, so so k temu wjele pjenjes trjeba a so to husto k wójnam wjedze. W najnowiszym czażu w żamych Nemezach wjele wo tym so ryczi, so bychu so tajke kolonije pak w polonskej Americy pak we wjeczornej Afrizy sałozaſe, kotrež bychu pod nemiskim khezorstwom stejcz mele, a do kotrychž bychu ludzo móhli wuceahnyce. Po wschem pak, schtož so wo tej weży hyschecž da, dyrbi so wcho na szczehowaze waschnie wuwiescž. Hdz nehdze w zuſym afriſkim kraju jedyn Nemez so sažyli, dha chze nemiske khezorstwo jeho saſtupicž a jeho prawo saſitacj. S pjenjesami pak wone swyßlene njeje, jeho podpjeracj. Tola we wjeczornej Afrizy, hdz pschi plösnej režy Kongo jara plösny kraj leži, dyrbi zwobodne wikowanje kniežicž, tak so so zło njeplacj. Tuteje należnosće dla dyrbi so roſryczenwanje wschitkich tych europiſkich móznaſtrowow w Berlinie woldzerzecž, kotrež budža do afriſkich krajow wo koło reki Kongo twory abo wuczahowarjow placž. Pschedzenak so tu sjanje wupraji, so won tam njeponczehnje, ale khroble żebi spewa: Wostań w kraju, to czi praju, w swoim kraju wótzowiskim!

W tuthim naschim kraju pak runje lęsha żanu nisu nimamy. Žnē su, Wohu budž dżak, jara dobre byłe, warba a wikowanje derje dżetej, khleb njeje drohi, dantki njejsu pschewyżko. Njejednota a njeſpokojoſć ſtej wschudżom k namakanju, ſozialdemokratojo a njewerjazj tu a tam haru czerja, proscherstwo a paduchstwo, wopilſtwo a brójerstwo, jebanſtwo

General Wolseley.

a hubjenstwo bjes khudymi kaž tež bjes bohatymi
kwoje hrośne płody pschinieże! To je pola naš
runje tak kaž w drugich krajach, w Awstrijskej kaž
w Ruskej, w Schwajzałcej kaž w Italiskej. A hdź
by schtó ſebi myſlili, so je w Amerizy lepie, tón by
ſo molil. Do tuteho wulkeho kraju pſches morjo
ſo wjesu, kotsiž tudy wjazdy wutracz njemoža, wysche
teho ſbežkarjo, kotrychž polizija tu dleje pola naš
cérpicz njecha a wſchitzy czi židzi, kotrymž ſo tudy
pukow dla, i kotrymž ſo jim ſe wſchitlich bokow
hrośy, wjazdy lubicž njecha. Sda ſo, jako by to
wiele roſomnych němſkich a ſerbſkich wobydlerjow wot-
traſhil, ſo radſcho w ſwojim kraju wostanu, hacž
tam ſo i druhiemi njewěſtymi ludžimi ſtowarſchiju.
Teho dla hdź wſchudżom po ztym ſwěcze koždý
kwojego kraholza ma a wſchudżom hory ſu, kotrež ſo
pſchekocziež dyrbja, njewem, czeho dla dyrbjeli ſkorociež
a njeſpoſkojnosciež dla druhdže kwoje ſbože pſtacž.
Koždý wostan w ſwojim powołaniu, w ſwojim domje
a w ſwojim kraju ſwěrny a budž i wutroby dobrę
kſheszijan, dha ſo jemu napoſledku derje póndže!

D o b y t e.

Wodał ſi najnowiſcheho czacha wot E. G. Pſchelozil J. G.

I.

„To ſo ſtawa!”

„Alle ja waſt proſchu, knies Ptacžerjo, ſo džeſacž
muži ſa jenu nóż dwajaſchelčyžekat bleschowina
wupija, to ſtawa ſo tola w naſhim lubym měſtaciku
Drjemomosče porędko doſcz.”

„To ſo ſtawa, knies Horak”, wotmoſwi wob-
ſedźer hoſežeriza i ſtometu lawej a pſchi tym bleschu
najlepſchego wina na kryte bliđo ſtaji.

Knies Horak, muž pſches tſiſyci ſet ſtary, ſedzefche
pſchi woſtrje a hlaſaſche ſe ſtruchlym wobliczom won
na torhochſežo, hdźez mózne wětrowe ducze na pſchi-
blizaze njewjedro poſkaſa.

„Dobre ranje, Ludwiko! Mam tež ras czeſež
tebje woſladacz!” S tutymi ſłowami jaſny hłob
cziſchinu, kotaž bě wó iſtwe, ſatorhny. „Po prawym
njedyrbjal ſi tobu ſłowczka wjazdy poręczeč, dokež ſy
tał njeluboſnie moje pſcheproſchenje ſazpił. Ja tebi
praju, ſwiedžen wczeraſchego wjeſzora bě kraſny a
wubjerny.”

Wulki naroczeny kudzerjawz, kotryž bě ſchtyri
lata młodſchi, dygli Horak, ſydzje ſo na mjeſki ſtolz
ſa kryte bliđo.

„Ja njedwěluju, ſo bě twój ſwiedžen kraſny”,
Horak hórklo wotmoſwi, „ſpónach to dženba rano na
ſchkleicžanymaj woſzomaj a na ſrudnym napoſladze
naſchich pſchekupſkich.”

„Ach”, ſmejeſche ſo tón druhi, „to ničo nje-
ſchkoži, praj mi paſ, hdźe bě ty weſzera wjeſzor,
jako bechmy my wjeſele hromadze?”

„My mějachmy poſzedźenje towařſtwa pſchecžiwo
proſcherſtwa po domach a na to ſzym w pſchemyſlo-
wym towařſtwie kraſny pſchednoſchł wo bibliji a
staro-aſtryſkich wuryczach ſkylſchal.”

„Sſebi hižom myſlach”, ſo jemu młodſchi ſmejeſ-
che, „je wo prawdże ſe ſchłodu, ſo njeſhy město
pſchekupza duchowny. K »pobožnemu« maſch naj-
rjeniſche dary. Tola budž nětko roſomny, a po-
ſhwacž ſo mnu. Po prawym je haniba”, džeſeſche
ſaſo i ſaſtupjazemu hoſeženjarzej, „do džeſacž ho-
džin ſpacá.”

„To ſo ſtawa, knies Kiwarjo”, tutón wotmoſwi
a pſched hoſeža ſchaltu czoſpleje mjaſhoweje juſchki
poſtaj.

Tola Horak ſo na ſwacžinje njewobdželi a wſchitke
nuſowanje bě podarmo; wón by ſedma ſchleiu ſwina
i hubje wſal.

Jako bě khwilu ſměrom poſzedźał, poſtanu, dokež
bě hoſeženjar runje wonlach, a džeſeſche kſutniſe: „Ja
ſzym i tebi pſchischoł, Handrijo, ſo bych i tobu
wo twojich wotpoſladach ja pſchichod ſo roſrycžowal.
Jako twój wuj paſ dyrbju tebi wuſnacž, ſo ſo
mi hiſčeze bôle lohloſmyſleny ſdaſch, hacž ſebi
myſlach.”

„Džakuju ſo jara, knies wujo”, djeſeſche Handrij
ſo ſmejo a hlowu poſhilejo jědzeſche dale.

Horak paſ ryčeſche njemoleny dale: „Ja ſzym
i naſhim kniesom poręczał; wón je ſwólniwy, tebie
ſaſo pſchiswacž; ſo wě, ſo dyrbisich prjedy jemu
wotproſyč.”

Widliczki a nóż na talerz cziſhnywſchi młodženſ
poſłoczi a ſawoła: „Schto? Wotproſyč? Ja? Prjedy hacž ſo to ſtanje, chzu radſcho ſuchi hleb
o běrný bjes ſele a ſacžinka jěſz. Schto dha ſzym
ſawinowat? Jako mějach moje ſbože w rukomaj,
prajach: Kaf dha by bylo, knies Kęczkowniko, hdź
by waſche pſchekupſtwo i pjeniſeſami Handrija Kiwarja
kwoje jebanſtvo hiſčeze něchtó powjetſchilo? Ma
teho dla tón čłowjek prawo, mje hnydom wuſnacž?
To je njeſpſistoſnje. Wotproſyč niſhdy njebudu!”

Horak zyle roſnjemdrjen na to wotmoſwi: „Sta-
remu knieſej Kęczkowniſej ſo ničo prajicž njemolež,
ſchtož by jeho bôle ranilo, hacž ſłowo »jebanſtvo«.
Ja tebi radžu, ſo by ſebi jara pſchemyſlil, hacž
chzeſch dobroczwiſe poſkiczenu ruku wot ſo poſkaſacž.”

Handrij pak mórczésche, so na wotproschenje ani njemyslli a roszyczowasche so w swoim hněwě s hosczenízariom a kwarjesche na jeho hubjenu jédz.

Majes tym běchu so njebjieža samróčzile a žalostne hrimanje so sběze. Handrij, kiz bě so najedl, wobročzi so na swojeho wuja pschi wolnje šedžazeho se kłowami: „Dokelž nem, so na moje wopravdžite swoje myßlišch, chzu tebi tež na twoje předadwscze praschenje wotmolwicž a tebi prajicž, kajke ſu moje wotpohladu ſa pſchichod. Dokelž mudry muž w naschim čažku mjenje džéla, ale radſcho swojim pjenjemam džélačz dawa, chzu tež někto tafu mudroſcz wuziwačz. S druhā pak budu so ſa rjanej, ſdžélanej, ale tež bohatej žonu roshladowacž a ſ tseča chzu tež něchtó hamostane ſaložicž a tebje ſa swojeho přenjeho direktarja pomjenuju. Na to poſběhnym swoje ſchleniz!“

Tak bě Handrij ſo ſwojeje ſchlenizy pſchimył, ſo by ſ Horalej, ſwojemu wujei, pſchitupiš, ſabliſka ſo a wulki hrimot ſo sběze, ſo wolna ſachcežerczachu a Handrij naſtróžany ſwoju ſchlenizu na blido ſtaji. Horak pak kruče praji: „Handrijo, nochzech ſo pſches tutón hloſ na něchtó lepſche poſtaſacž dacž?“

Handrij pak ſo jemu ſmějſeche a džesche: „Ja ſo njeviedra njeboju, ja jo radu ſtýchu. Ja ſ zylá pſchivěřy njeſnaju. A hlej, tam ſo ſlonečko ſaſo pſches mročzele ſama, ja tebi praju, moje heſzlo je: Sbože dýrbi mlobženž měcž, ſvože! ſvože! na to ſo ſpuſhczam.“ ſwoju ſchlenizu wuprōſdnivschi a ſebi zigaru ſažehliwſchi cžiſm ſo na mjehtí ſtolz.

Horak pak ſo poſběhnymyſchi ruku na ramjo ſwojeho pſchecžela połoži a praji ſ kruhy hloſom: „Dokelž je tebi ſnate, ſo ſo jutſje na ſwoje pucžowanje do Italskeje podam, poſluchaj dženža na mnje; ty džé hewak nikoho nimasch, kiz by tebi radžil. Lubu Handrijo, je jenož kłowęſka trjeba a ty móžesch ſaſo pola knjesa Kęczkownika hžiom dženža ſlužbu doſtacž.“

Tón synk luboſeče a ſwernoscze, ktryž ſo ſ tuthych kłowow žörlesche, tež ſacžiſche na Handrijowu wutrobu cžinjeſche a wón ſa wotmolwjenjom pytaſche, tola w tuthym wokomiku ſo durje wotewrichu a starschi knjes ſastupi. Wón bě jara rjenje ſwoblekanh, tola jeho kſčiwý nōž poſowaſche na jeho ród.

Kiwar pſchedſtaji zuſeho knjesa ſwojemu wujei a zuſu pſchekupz, ſi mjenom Baruch, praji ſ Handrijej: „Wy ſeje mi ſlubili, knjes Kiwarjo, ſo mnú dženža poſolnju jěcz a wy bndžecze mějſeče ſwoje kłowo džeržecž, dokelž je někto wjedro tak krafzne.“

„Sso wě, hdyž ſym ſlubil; tola žadam, ſo dovolice, ſo moi pſchecžel, knjes Horak, ſobu jédz, dokelž wón jutſje prjecž pucžuje.“

Majes Baruch ſwoli do teho a tež Horak pſche- cžiwo temu njebě, runjež mějſeche po prawom ſa po-

poſolnje něchtó druhe wotmyſlene; pſchetož dokelž ſo jemu njelubjescze, ſo bě Handrij ſ tutym knjесom do ſnajomſtwa ſtupiš, chžycze teho knjesa na ſbože ſwojeho wuja myßlo ſeňacž.

Duz ſo poſtaji, ſo chžedža ſo w 1 hodžinje ſaſo w hosczenzu ſ czerwienemu lawej ſeńč.

II.

Kaž bě ſo poſtajilo, tak wotjedžechu tež popoſolnju Horak, Kiwar a Baruch do Hornych Kamjeniz, do maleje wky w bliſkosczi. Horalej pak ſo tuto pucžowanje mało lubjescze, dokelž Baruch ſ njelubosnymi a njeſchistojnyimi powjedaneckami ſwojimaj towarſhomaj dolhu ſhwili ſahnacž pytaſche a wón napominalſe jeho čaſto, ſo by ſo toho tola poſtajil; Bohu žel pak jeho napominanje dolhi čaſb nje- pomhaſche.

Tak bě ſkonečnje wós do Hornych Kamjeniz dojel a pſched hosczenizom ſaſta, wuſkocži Baruch ſ wosa, dokelž mejſeche wo wky něchtó wobſtaracž a Horak a Kiwar wotmyſlischta ſebi, dokelž chžycze ſo Baruch ſnanou ſa dwě hodžinje wróćicž, pſches krafzny dol ſo wulhodžowacž.

Baruch pak poda ſo na bliſku hórkū, hđez duchowny bydlesche; pſchi khežnych durjach ſtupi jemu duchowny napſchecžiwo, ktryž chžycze woteniež.

Duchowny myſleſche ſebi, ſo ma jeneho ſ tamnyh winownych pſchekupzow pſched ſobu, a teho dla džakowasche ſo jemu, dokelž ani najmjenſcheje potřebyh nima a pſchitajti hiſhce, ſo je na pucžu po ſčtarja ſa ſwoje čežekthore džecžo.

Baruch pak njeda ſo wotpoſaſacž, dokelž ma jemu, kaž prajesche, jenož něchtó ſdželicž a dokelž je ſ temu jeno mało mjetiſchinow trjeba, a ſacžiſcheza ſo do kheže. Duchowny, kiz ſebi pomhacž nje- wiedžesche, kiwasche jemu, ſo by po nim do ſchtudo- wanſteje iſtwy pſchichol.

Tu praji Baruch: „Moje mjeno je Jakub Baruch, ja ſym ſ pſchekupzom, a njeſpucžju, kaž wjele ludži, po kraju, ſo bych wino pſchedawal, a mam wam jenož něchtó ſdželicž a proſchu waſchu wýſkodostojnoſcž, ſo byſhce pak »Haj« pak »Ně« wotmolwi.“

Pſchi tym wuežahny ſe ſwojeho pſchewoblefaria kuf ſplatu a pſchepoda jón duchownemu ſe kłowami: „Proſchu, pruhujeze jón. S tuthych trjenjow khež w pſchekupſtwje pječ a dwazecži nowych pjenježkow płacz; wote mnje doſtanjecze ſa džehacž; proſchu, prajcze »Haj« abo »Ně«, hacž chžecze tutón ſbytk měcž.“

Hněwne wotmolwi duchowny: „Ja wo tym nižo njerosymju a chzu tež po ſčtarja ſa ſwoje khe- džecžo hicž a nimam teho dla ſhwile ſa to.“

„Dobre, wy prajcze »Ně«; duž mam na waſ jenož hiſhce tu proſtu, ſo byſhce ſwojej mandželskej

tutón pías wobhładowacż a pruhowacż dał; pschetoż khwile nimam, dokelż dyrbju so hiszczęze dżenża do Lipska wróćcęz."

Duchowny, so nadżęjo, so móże śnano na tute waschnje teho człowijska wotbycz, cziszny klobuk a fij a khwataşche po sħħodże dele.

Po krótkim czasju wróći so s' tej powieścę, so ma drje jeho mandżelska tón pías sa dobry, so jeho pak njetrjeba.

Jako chyzsche so na to wotħalicż, stupi jemu Baruch do pueża a żałoszczęsche: „Wjekodostojnyj knies duchowny, psched wami steji njesbożowny człowijsk. Ja bież w Schlesyjskiej wulkii pschekupz a mój nan je mi wulke samoznjenje sawostajil. A wy wescze, ičto hym my židži w Ruskej czerpicż dyrbjet a psches to hym wjeho śhubili. Hacż do jutifisħeho ranja dyrbju něčto saplačicż a t' temu trjebam hiszczęze něotre tolerje. Duż proschu Waż, so bysħeze to, ičtoż hym hebi hiszczęze s' nusu sħażraż, wotkupit; pschetoż psches to mózecze wulzyniesbożownemu człowijskiemu wupomhacż.”

Tola duchowny temu rjenje šhotowonemu knieszej prawje wěričz nochżysče, ale skončnje praji: „Rad njeċzinju, chzu pak hiszczęze ras se śwojej żonu poħejecż.”

Wón khwataşche dele s' śwojej żonje; ta pak so malo nježiwaşče, jako wuħlada, so sadż jejneho mandżelskeho zusbniķ do jistwnej fastupi.

Wón dżerzesħe w ruzy něčto do papjery sa-walene, ičtoż bē pohoneż sa nim pschinjebl.

A runież jemu duchowny wobarasħe, so wón tola wottraſħicż njeda, ale wuwašeħe a pokašowašeħe farařiż jedyn kraňny blidowu rub po druhim a nje-mózecze wjeho doſč dōkhwalicż. Jako pak so skončnje woprasħa, hacż jemu to wjeho njevoltupja, wokaše duchowny zyle rošħniewanu s' wobemaj rukomaj so wobarajo: „Né! Né! Né! Schto dha hebi myħslicż?”

Wjeho womjelknu, jeno khore dżecżo psħiċċesħe a pschekupz sawašeħe saħo, ičtoż bē potaħowal. Ma to prajesħe s' farařiż: „Tute wěżi fu 650 hrı̄wnow winojet, wħi dostañnejże je sa 240 hrı̄wnow, nochżecże taħ wubjernu skladnoċez wužiwač?”

„Né! Né! Né!” praji duchowny, kotrjż sczerpli-woċeż śhubijsħe; „ja dleje khwile nimam; ja dyrbju po lekarja hiżi; s' zyła dyrbju wam wuħnacż, so hym ie židami hiżom wjazore rasu hubjene wěżi naħšoni.”

Ma Barucha tute ħlowa ani najmjeñsħeħo ja-eżiċċeja njeċzinjachu, ale wón jeno wospjetowašeħe ħwoju proštawu, so bieħu tola tute wubjernie wěżi sa taħ tunje pjeniesħi jemu wotkupili.

Tola saħo dyrbjesħe psħiċċecż: „Né! Né! Nihdy!”

Jako Baruch spōsna, so na tajke waschnje nież-żu wuħiġi, sapoċza s' wobemaj rukomaj śwoje woblicżo

poħryjo żałoszċież: „Po tajkim żaneje pomoży nje-namakam; śhubjeniż ħxm!”

Na dobo stupi so psched duchownego a psħepoda jemu telegram jeho t' ċitanju napominajo se ħlowami: „Čitatječe tu! Psħeċċel mi sħdżeluje, so sa minn blédža!”

Sswiż ċzaħniż wucżahnywschi rycżesħe dale: „Nje-wrōċju-li so do poħnoġi s' pjenjesami do Lipska, tklnu miej do jaštwa.”

Jeho wocżi bësħtej poħnej ħyslow a faraħka, kotrejż bē jeho żel, prajesħe njeħelż t' ħwojemu mużej: „Dobre fu te wěżi.”

Duchowny nimale sadwelujo dżesħe hnēvni: „Schto dha hebi wy myħslicż, ja w ħwojim domje telsko pjenjes nimam.”

Baruch so jeho hnydom woprasħa: „Kielko pjenjes macże?”

Hacż runje duchowny ċjujesħe, taħiż njeħsħiżtajnejn bē, so żid ja tħalli paxxha, bieżeħże wón tola, dokelż bieħu jemu wħiħit tute wěżi rošom zyle samroċże, do ħwojeje jistw, so bi ħwoje pjeniesħi psħelicżi!

Zgħie spokojen, haj wjekk so saħo wróći a prajesħe: „Mi je zjile njeħożna wěż to kipicż.”

Baruch pak ħwix ċzaħniż wucżahnywschi a minnūt licżijsħi praji s' tħepotath hlohom: „Jeno mało wokomikom mi hiszczęze wostanje; chzeċċe dha wy, so miej do jaštwa tklnu?”

Duchowny wotmolwi na to: „So bi ta wěż t' kónnej psħiċċha, chzu wam jedyn rub wotkupicż.”

Baruch pak tħażżeħx s' hloru a dżesħe: „Raġi wam prajach: »Haj« abo »Né«, pak wħiċċitko pak nież-żi.”

„Mojix pjenjes ani s' najmjeñsħa t' temu doſč njeħe.”

„Kielko iċċi macże?” prasħesħe so Baruch.

„Ja nimam 40, ani 38 toleit.”

„38 toleit a wěżi 600 hrı̄wnow winojet, prajesħe Baruch a stejesħe tu samiħlenu ħwoju prarwizu na ħwoje wěżi dżerzo. Ma to pak posibbieni ħwojej wocżi se ħlowami: „Hreħ je, Bożo, wodaj mi tutón hreħ!”

— Tu macże!

Duchowny bē zyle naħrōżen, wón ħlowiżha rycżecż njeħożsħe, jeho żona pak ħysli ronjesħe.

Baruch pak prosħesħe wo pjeniesħi a jako bē je psħelicżi, woprasħa so hiszczęze, hacż jemu duchowny njeħoż w skotu abo w papjerjanu pjeniesħach dacż, taż-żejj neċċi pschi tħalli.

Na to shraba ħwix doħbi k a ħiġiex psħiċċi wotendżenju jenoż-żi hiszczęze s' daloka wotmolwjenje duchownego: „Wjeho, ičtoż mjeħaj, hym wam da.”

Psħetot tón synk, s' kotrjimż so te ħlowa rycżachu, też tutón żid dleje ħiġiex psħiċċi nochżysħe.

Duchowny khodżesche po jstwje horje a dele a pschiwoła swojej mandżelskiej: „Ty widzisz, so ſmój ſjebanaj. Czecho dla mi njejšy wotradžila?”

Wona pak byly ronjo wotmolwi: „Ja njewěm, ſak je to wſcho pschischko. Ja te wěz̄y njerodžach; ja pak běch zjyle nabojana; ſjebanaj pak na žane waſchnje njejſmoj.”

A wón na to: „Gac̄ ſmój ſjebanaj abo niz, je wſcho jene; je pak hanba; ſuſli te wěz̄y něſčto winoſte, ſu kradnjenie. Ach, ſak bě to jeno móžno?! Te wěz̄y dyrbja mi ſ woczow; to je hanba ſa naſch zjyl dom. Po leſtarja nětko ſam hic̄ njemóžu, ale njejſ jeno tute wěz̄y prjec̄, ſo je dleje psched ſbubu njewidžu.”

Tu ſaſtupi mloda knježna ſ rjanymaj bruñmaj woczomaj a prajesche njeměrnje: „Ja waſ proſchu, njestrođe ſo; pschetoz dale nicžo ſo ſtało njejſe.”

Mějes tym wotewrichu ſo durje ſ nowa a ſadnyich ſteiesche druha mloda módrowóczkata knježniczka a pschiwoła ſmějkoſtajo pschitomnym: „Nuts pschincz njejmožu.”

Pschicžina běſche tež jaſna, pschetoz ſ jejneje drasty běſchesche woda. Jejna ſotra powiedasche: „Marka chyžiche hólza a holečku ſ rěčzí wuczahnyč, je pak pschi tym ſama nuts panyka.”

Tej dwě knježnje běſchtej ſotře farařki a běſchtej po wobſtathym pruhowanju na ſeminaru nětore nježele tu na wopryče pobylej a čhyžshtej ſo wjeczor tam podac̄, běžz mějſchtnej ſwoje přenje ſaſtoinſtwo naſtupic̄.

Jako běſchtej ſo wotbalilej, ſo byſchtej ſo psche woblekaſej, pschijedže tež leſkar.

„Bohu džaf, ſo tu ſcze, knjeſ ſeſtarjo”, džesche duchowny ſ lóžschej wutrobu, „moj ſmój ſ tſchepotanjom na waſ čzałkoj.”

Leſkar móžesche jeju tež bórsy ſ tym ſměrowac̄, ſo to džec̄zo czežzhy khore njeje, a jako ſo duchowny leſtarja praschesche, hac̄ by wón radžil, ſo Marka po tutym njebožu dženža hifchęce wotjedže, ſaſtupi wona njeſtefa a czerſtwia a wobzarowasche jeno, ſo bě ſwój medaillon, kotryž bě wokoło ſchije noſkyla, we wodze ſhubila.

Farařka wofta pschi kožu khoreho dželčza, eži druz̄y pak podachu ſo do pódlaſteje jſtwy a tu powiedasche Hanka tón podawk: „Jako dženža do mlyna džechmoj, ſo bychmoj Hanži božemje prajiſloj, ſaſtyschachmoj njevaloko mlyna džesčzowe woſlanje a jako ſo k rěčzý vodachmoj, wuhladachmoj tam maſkeho hólza a jeho ſotřicžku, kotrejž ſo niſmale tepiſtej. Mějes tym ſo ja do mlyna po pomož bězach, prázowasche ſo Marka, ſo by jej u ſama ſwody wuczahnyla, pschi tym pak ſo wobžuny a padže do wody. Sso wróćimſhi wuhladach ju hac̄ do ramjenjow we wodze a woſach ſ zjyle ſchiju wo pomož. Hnydom pschi běſchtaſtaj dwaj knjeſaj. Jedyn bě doſki a mějeſche čzornotudjerzat wloſhy;

wón ſkočzi hnydom do wody a wuczahny wboheho ſo teplozeho hólza a jeho ſotřicžku ſ wody. Tón druhi pak ſe žoltej poſnej brodu pomhaſche Marzy ſ wody a by ſo pschi tym tež pschi ſamym ſ wodu ſtowarſhil. Tak wſcho hifchęce ſbožownje wotběža. Hdyž prjec̄ džechmoj, běchu tež ſotře a mac̄ teju džec̄ci pschijekle a moj widzachmoj, ſak tu holečku wokoschachu, bjes tym ſo holečk, wěſcze ſo puſlow bojo, ſady ſeſtar ſtejo wofta.”

Mějes tym bě wós pschijet, ſ kotrymž mějſchtnej ſo tej knježnje na bliſte dwórnichczo dowjescz; farař, kotryž ſ nimaj jědžiſche, wſa te wot Barucha kupjene

„Moj widzachmoj, ſak tu holečku wokoschachu, holečk pak ſady ſeſtar ſtejo wofta.”

węzły żobu, so by je swojemu pszczołej i pschedowanju pszczołek. Tola wón wrócił do tej śrubnej powieści, so na tych węzach nieco naje, so żu to s wonka rjane węzy, i temu dżelane, so będu żo hłupi sjebali a so wone wjazy dyżli 60 hriwnow winoje njejsu.

III.

Bohaty knies, s mjenom Kschijan, kotrž wulke kubla we wjeczornym němckim kraju wobhędżesche, bę do hłownego města Krakuskeje se swojej mandżelskiej a se swojej zyłej żwójbą pucżował.

Se swojej mandżelskiej żo wo tym, schtoż bęschtej tu wohladakoj, rośryczęjo, żo wón do hosczeńza podawaſche, w kótrymž bę bydło wotnajate.

Kako bęschtaj mandżelskaj do hosczeńza pschischloj, sałkyscheschtaj, tak żo hosczeńzar s jenym mužom wuryczęju.

„To żo stawa“, praji hłob w saksej naryczi, „ja žam najlepje wém, schto rěka: wscho je wobhędżene; ja žym žam hosczeńzar; moje mjenio je Ptaczer. Niebudźe tak džiwny. Wy dyrbicze rum mécz!“

„To je njemóžna węz“, sawoła hosczeńzar.

„Cznicze, schtoż chzycze; hacż na dalisze tu wostanu“, wotmolwi Ptaczer.

„Schto je?“ měchęſche żo horkach spominjeny knies do ryezow, kiz bę mjes tym se swojej mandżelskiej tu pschischol.

„Mój bęchmoj w ludowej šromadžisni“, wotmolwi Ptaczer, „a tam žam mojego pszczołela poł morweho sbili. Nasche bydło je hodžinu dalsoko wot jow. Schto chzu cznicz?“

„Wscho je tu wobhędżene?“ praschesche żo knies Kschijan.

„Haj, wscho“, wotmolwi hosczeńzar.

Na to praji Kschijan: „Jeſi tebi prawje, luba žona, jimaž tu mału módrú istwiežu pszczołomoj; pschetoż moi hiszceje tsi istwoj žhawomoj.“

Wona bę s tym spotkojom a khwatasche, so by se swojimaj dżowcziežkomaj a s wuczerku tu istwiežku wurumowała. Na to donieſečtu tam wobheho franienego a Ptaczer chzycze po lekarja hicž. Knies Kschijan pak prajesche, so chze priedy ranj žam wohladowacz a roškudzicž, hacż je to s zbyt nufne. Wón też pschi tym spóšna, so ranj straschnie njejsu a so te lekarstwo, fotrzej ma wón żobu, sa wuhojenie wudožaha.

„Na te ranj dyrbi żo lód klasz a tón dostanjecze tu“, džesche wón, „džicze po swoje węzy, knies Ptaczerjo, my mjes tym washeho pszczołela wobstaramy.“

„Bóh saplačż wam tu wulku dobrocžimość“, s tuzymi słowami dżelęſche żo Ptaczer, so by po swoje węzy do druheho hosczeńza schol.

Mjes tym kladżechu khoremu lód na jeho ranj a mandżelska Kschijanowa pschikasa wuczerzy, tutón lód wobnowicž, jeli żo se swojim mandżelskim sa dżebacž minutow niewróci. Zako żo knies Kschijan wróci, wuhlada wuczerku s czerwienymaj lizomaj pschi durjach stejazu a zyle samyžlenu a jako żo jeje woprascha, schto jej je, wotmolwi: „Knies Kschijano, tam leži moj medaillon. Bójče żobu, ja chzu wam poſkaſacž.“

Kschijan chzycze jej to wurhejcz, ju na to poſkaſujo, so je tola hiszceje wjazy tajkich medaillonow na żwecze, tola młoda wuczerka wotčini jón a poſkaſujo a jeho mandżelskiej, kotaż bę tam mjes tym tež pschischla, swojeje maczeirny wobras. Nětk wérjeſchtej młodej wnczerzy a wón woprascha żo: „Po tajkim je wam tón khory knies snath?“

„Haj, ja jeho snau; ně, ně!“ pschistajti wona khetje, „ja jeho njeſnaju.“

Młodej kniežnje pschi žamym žyssy s wocżow bęſchacu a wona požynh żo, so by sažo ſebi možy nadobyla.

„Wy dyrbicze tola wjedźecž, komu ſeje jón darila?“ praji Kschijan.

„Darila? Ja žym jón ſhubila.“

„A tu jón sažo namakacze? To je tak džiwna węz.“

Na to powiedasche Marka, tak bę ju tón młody knies w Hornych Kamienizach s wodny wucžahnik a ieſ ſiwiene ſdżeržał.

„To żo stawa“, praji hłob psched durjemi a Ptaczer ſastupi se swojimi węzami. Knies Kschijan praschesche żo jeho, schto tón khory knies je.

Ptaczer na to: „Lubi knieža, to je Ludwik Horak, naſprawniſcha duscha na zbytym žwecze. Wy żo džiwacze, so jeho tajſeho wohladacze. Haj, hlejče, to żo stawa, a to wscho je zyle jednore. Moje mjenio je Ptaczer, ja žym hosczeńzar, a Horak wobjeduje pola mje. Wón pucžuje kóžde lěto do Italskeje a duž žym w tutym lěcze s nim pucžował a nětko žmoj sažo na dompuču. Mój žmoj tu ludowu šromadžisnu wopytałoj, dokołž Horaka tajke węzy jimaž, a runięž je wón hewał s cízha, tola tajke hrofne rycze ſnijecž a mjeſczež njeſmōže. Nětko mamoj žwoju ſčkodu.“

Dokelž bę hižom poſdże, poda żo Kschijan do pólanskeje iſtwy, so by żo lehnyk a napominaſche tež Ptaczerja k temu; tón pak ſebi ryczež njeſaſche, ale wosta pschi tym, so budże na stole pschi khorym ſedźecž a jeho wobledžbowacž.

Nano w 7 hodžinach budžesche Horak Ptaczerja, kotrž na stole dremasche. Ptaczer żo mało njeſiwiſche, jako Horaka psched żobu ſtejo wuhlada.

„Sažo ſtrony?“ woprascha żo ieho.

„We hlowje mi hischeze zyle prawje njeje; wjele dżelacj hischeze njesamozu.“

Wonaj rossryczoštaſaj ſo wo dobrociwoſeži, kotrež bě ſo jimaj wot teje zuſeje ſwójby dostała a wotendžeschtaj, ſo byſchtaj ſo poſla ſwojich dobroczelow podzakowałoſ. Wonaj nadendžeschtaj Kſchijana w ſahrodze; tón džaka njerodzesche a woprascha ſo Horaka: „Czecho dla wopytujecze tajke ſhromadžiſny?“

Na to wotmolwi Horak: „Ja móžu wuſnacž, ſo wezipnoſež abo něſto tajke mje ſtomu njeſwabi, ale ja kędžbuju hižom doſko na te hibanja mjes džekaczerjemi. Mjes dželaczerjemi ſyń ja narostł a mam domach wobkhad ſ wjele dželaczerjemi. Czim bôle je mje tež ſrudžito, ſo ſu ſo dželaczerjo wot ſawjednikow wodžicž dali, kotsig ſu jimi wſchu nabožinu ſ wutroby rubii. Ja ſpominam na jene tajke nowiny, hdžej ſo piſasche: »Dwoje je móžne. Pak je Boh pak niz. Njeſe-li Boh, njetriebamy žanym ſakonjam poſluchacž a móžemy ſwét po ſwojim ſdaczu ſarjadowacž. Jeſi pak Boh, ſyń ſiebani.« Ja chýzych wohladacž, hacž je tu mjes katholſkim ludom tež tak ſle a ſyń ſpoſnał, ſo je tu ſferje hischeze hórje. Schtóž móže pſchi tym mjeſczež, tón czeſcze hódny njeje. Taſko ſebi jedyn wuczeſ ſwéri, na naſcheho khézora ſwarjecž, ſkocžich na ſtol a praſach něſto. Ja njeſém ſchto, ale wſcho wali ſo na minje.“

Kſchijan praſchesche ſo dale ſa jeho domiſnu a praſeſte na to: „Dha je wam wěſče tež wjeſ Horije Kamjeniſy ſnata?“

„Hornje Kamjeniſy?“ wotmolwi Horak, „tam ſyń njeſapomniu, haj naſſbožowniſku hodžinu ſwojego žiwijenja měl.“

„Macze wj tam pſchivuſnych abo pſcheczelow?“

„Ně, druha pſchicžina to je; kaž ſyń ſo dom wrózil, tam pojedu.“

Mjes tym běchu te žónſte ſo pſchiblizile a czi tſjo mužojo ſtanhu, ſo býchu je poſtrowili. Horak pak tu ſtejeſche kaž kamien. Wón wuhlada we wuczeřy tu, na kotrūž bě ſtajniſe a pſchezo myſlił, kotrūž bě něhdy ſ wody wuczahnył. Wón ničo njewidžesche ani njeſlyſhesche, ale ſo zyle ſaczeſterwjeni a ſebi rady njewidžesche. Skórczniſe ſo ſhabra a praſi: „Schto dyrbicze wj, knjezna, wo mni myſlicž?“

„Wo wami, kotrý ſeže mi žiwijenje ſdžeržał“, wotmolwi Marka, „jeno dobre.“

Kſchijanowa ſiwaſche tym druhim, ſo býchu ſo wotkaſili; wona praſeſte: „Taſ mataj ſebi hischeze wjazy praſicž.“

Duz wotendžechu. —

Horak powiedzaſche potom tež wſchitkim, ſak bě do wobkedaſtwa teho medaillona pſchischoł, ſo bě ſo we wodže wot Marzyneje ſchiſe wotčiniſ a w jeho draszcze wiſzajo woftaſ. Wjeſzor bě jón w ſwojim

bydku namakał, ale rano běſche hižom přjež pucžowacž dyrbjal.

Rady by tu Horak hischeze dleje woftaſ, tola wón dyrbiesche ſaſo dom a jako wjeſzor ſchleſnu wina ſ roſzohnowanju piſachu, praſi wón ſ Marzy: „Na ſaſowohladanje!“

A ſ jeje móbreju wóczlow ſwéčzesche ſo a ſ jeje rta ſkýſhesche tež njeſapomniſ ſłowęžy: „Na ſaſowohladanje!“

IV.

Młody knjes ſ rjanej knjeznu kchwataſche, ſo by hischeze tam doſchoł, hdžej poſt ſaſtawa. Ćedma běſchtaj tam pſchischoł, pſchijedże tež poſt a ſ njeho wuſkocži starschi knjes ſ khorym młodženzoſ. Młoda knjezna ſaſoła wjeſzka: „Dobre ranje, luby ſwaſo! Tu tebi ſwojego nawoženju pſchedſtaſiam.“

Tón starschi knjes witaſche pſcheczelniſe teho młodženza, kiž nichto druhi njebe hacž Horak a woſpietowaſche ſwoje ſbozopſchecža. Wón pak dyrbiesche ſo nětko wot Horaka a jeho njeviſtly Marki dželicž, dokoſ ſjeſte ſhoreho młodženza do bliſkeje kolonije „Bethel“ doryſeſ, kotrež bě duchowny ſa taſkich ſaſožił, kotsig maſa ſlu khorocž.

Dokoſ bě Kſchijanowe ſubko, hdžej bě Marka ſ wuczeřku, bliſke, a dokoſ bě tež Horakej móžno bylo, w ſutym čaſku pſchicž, běchu poſtajili, ſo chzedža ſo tu ſeńcz. Taſko běſchtaj ſo Horak a Marka w Rakuſkej na džiwne waschnje ſaſo wohlađkoj, běchu Marzyne liſty wo tym poſyjeſ do Hornych Kamjeniſ pſchinjeſke. Na to bě Marka wo wopſtach wěſteho Horaka piſala a ſkórczniſe bě wona do hód wo dowołnoſež ſa ſlubjenje ſ Ludwikom Horakom prophyla. Sſlub bě ſo hody poſla Kſchijanez ſtaſ.

Mjes tym ſo ſwat ſwojego ſhoreho wobſtarasche, wobhladaschtej ſebi Horak a Marka tu koloniju a jako bě ſo čaſk, ſa to poſtajeny, minył, dželacze ſo Marka wot Horaka, ſo by ſwojego ſwaka pytała. Horak pak poſta ſo na hórkę, hdžej bě tón ſamý duchowny někotre burske ſubko kupił, hdžej móžesche kóždy muž, kiž džela njemějeſche, je namakač, doniž ſebi na druhe waschnje něſto ſaſlužicž njemóžesche. ſe wſchitkých ſtronow běchu ludžo pſchicžahnyli. Tu wuhlada Horak wjele ludži w ſemi rjazach a ſemju w karach wožazych a poſta ſo do bydku naſladowarja a hospodarja, kotrý bě rad ſwólniy, jemu wſcho poſkaſacž a roſkadowacž. Wón wopraſtha ſo hospodarja: „S kotrých rjadowniſow pſchihadzeja tu ludžo?“

„Tu ſu wſchitke rjadownje ſaſtupjene“, wotmolwi tamny, ſ nam pſchitnu rjemjeſtniſ, ſahrodnizi, piſario, pſchekupžy.“

„Tež pſchekupžy?“

„A to niz porędko. Njemolu-li ſo, je tón, kiž tam dže, pſchekupž.“

Horač tam pohlada, ale shto bě to? Horač tam skočí a říká: „Handrijo!“ Pschezo ſi nová wołasche wón: „Handrijo!“

A woprawdze, tón muž, kij tam dželashé, njebě druhí hač Handrij říkat.

„Handrijo — ty jom!“ wopjetowasche wón.

Wobliczo dželacjerja ſo ſacerowjeni, wón ſtupi někotre kroczele do ſady. Handrijowe wobliczo na to ſblédny a jeno cžedžy vychasche wón.

„Lubý Handrijo!“ říká říká Horač.

Tamny pak na to: „Wostaj mje, wostaj mje, Ludwiko, ja ſym hubjeny cžlowjek“, a wobroči ſo.

Horač pſchimy jeho ſa ruku, Handrij pak wopjetowasche: „Wostaj mje!“

Horač džeržesche jeho twjerdze a džesche: „Pój ſo minu, jeno na někotre minuty.“

Wón cžehnjesche ſo wobarazeho Handrija do kheže a hōspodař poſtiči jimač hnydom iſtu, ſo móhlo ſo roſryežec; pſchetož wón cžujiſche, wo ežo ſo tu jedna.

Handrij padny na ſtoč a pſchitrywasche ſwoje wobliczo ſ rukomaj. Horač pak kholdečche po iſtuje a proſchesche Boha wo kholboſec. Skonečnje ſtupi pſched ſwojeho wuja, tón pak ſtonaſche a klowečka ryczecz nočhysche. Wjele prózy dyrbjesché Horač načožecz, domíž jeho k ryczenju pohnu. Wón powjetasche: „S krótká možu powiedacž, kaf ſym pſches ſwoju lohkoſmyſlnoscž do njeboža pſchischoł. Tamnemu Baruchej, fotrehož ſefnach w tym čaſu, jako běch w loteriji dobýl, ſym wſchitke ſwoje pjeniſeſ požecžil, ſo móhlo ſwoje jebanſtwo hiſchče powjetiſciež; wón roſyuiſeſe mje bory ſo wſchitko pſchinieſec. Jako běch w jenej noz̄ ſi nim hiſchče w žadoſčach a wjeſelach živý byl, rano ničo wjazyň ujemějach. Baruch bě prječ a bě mi wſchě papjery wſal. Kchwili ſebi hiſchče pſches ſwoju lohkoſmyſlnoscž pſches wſchě ſtaroſeſe pomhach, tola tež moja draſta bu pſchetož hubjeniſcha a žalostne myſkle mi pſchitnidečku.“

Horač ſo woprascha: „Cžeho dla njeſky ſo na jeneho ſi naš wobročit?“

„Ja ſo hanibowach. Ja čzych do Ameriki. Často ſym hľod cžerpicz dyrbjal. W tym čaſu klyſchach wo tutej kolonii a podach ſo ſem. Sa minje je to jara cžezke živjenje. Tu ſo nam ſi biblije cžita a ſi teje hakte ſpoſinawam, kaf hubjeny cžlowjek ja ſym.“

„Se ſhwateho piſma móžech ſo troſchtowacž“, praji na to Horač. „Haj, jeno ſo bych to wericz móhlo“, říká říká Handrij, „o cžeho dla ſo mi ženje prajiſo njeje do tých dobrých ſlubjenjow wericz, kotrež tu klyſhu! Haj na wopak ſym ſo pſchetož na to pokafowak, ſo dyrbju wſchö, ſhtož wera reſa, hanicz a ſo pſchitwerie klyvach“ kmečk. Vucz

k heli ſym ſchoł. Haj tebi, kij bě na ſmoje ſbože ſunyſleny, ſym ſo často ſmjal. Ja njeſky hódný, ſo ſlónčko na minje ſwěczi.“

„Budž ſtroſtchný, Handrijo; wſchö budž ſo poſlepſchecz“, džesche Horač, „w njebejach je ſa naš hradný doſez.“

„Haj, hdy bych to wericz móhlo“, ſtonaſche Handrij.

„Ty dyrbischi wericz“, wotmolwi Horač ſi kruhym hloſom.

Jako ſo Horač pralchesché, ſhto je ſebi ſa pſchichod wotmyſlik, wotmolwi Handrij: „Do ſwěta won ſo mi wjazy njecha; mam nadžiju, ſo tu male ſaſtojnſto doſtanu; doſtanu-li jo, tu wotstanu.“

Ludwik na to nježo njeſtomolwi, ale pſchimy ſwojeho wuja ſa ruku prajo: „Na ſakowohladanje!“

„Djak tebi, o Ludwiko“, praji Handrij ſi cžichim hloſom. Ludwik pak ſo wotwobroči a woteidze, ſo njeby pſchejara hnuth byl pſches te klyſh ſwojeho njeſbožowneho wuja Handrija.

V.

Rimale ſeſto bě ſo minylo. Symny wětr dujeſche. W ležu pſchi dróſy ſhibowachu ſo ſchtomy pod mózgym wětrom. Bohoneč, kij bě ſo čopky ſwobolekał dla ſymſkeho čaſa, pſchijedze ſi wosom, w kotrymž pſchekupz ſedzeſche. Wón běſdhe ſo do ſwojeho kžužucha ſawaliſ. Ma dobo ſkočiſtej konjej na bok, pſchetož ſady nich cžerjeſche ſacřinjeny wós a pohonč honjeſche ſwojeju konjow, ſo byſchnej hiſchče bōle klywatalej.

Pohonč prěnjeho woſa říká: „Tón hladla dyrbí wrótny byč. Zeliſo taj njebože njeſmějetaj, nječai ja pohonč rělač.“

Mjes tym pak tam tež wós hižom ležesche w pſcherowje, pohonč bě hač na ſrječ ſrđohi ſlecač. Druhi pohonč tam ſe ſwojim woſom doježde a pſchijwaja ſwojeju konjow a wobroči ſo na teho, kij we woſu ſedzeſche, ſe ſlowani: „Ja chzu ſa woſom hlaſacž; pohladajęce wý ſa pohončom.“

Tón pſchekupz cžinjeſche, kaf bě jemu pohonč prajiſ, a namaka wboheho pohonča ſe ſlamanej ruku. Wón ſběhny jeho a wjedzeſche jeho do ſwojeho woſa. Druhi pohonč bě mjes tym woſowé wokno roſbil a pomhaſche knjeſej we woſu ſedžazemu won. Tón hlaſasche bojaſinje na wſchě boki, tola wón ſo ſwjeſeli, jako tón druhí wós wuſhla. Ma to praji: „Ja wam ſe ſkothym ſaplačzu, jeli mje na dwórnichče dojveſeče, ſo móžu ſi pſchichodnym cžahom wotječ.“

Pohonč jemu wotwolwi, ſo wón tu roſkaſowacž nima. Tón zufy klywatasche k temu woſej, hdež tón pſchekupz wbohemu ſranjenemu pohončej klyſho pſchitowasche.

„Bože dla, ſpožečče mi blecžk we wachim woſu“, vroſchesche wón.

Każ wot blyńska trjecheny, skoczi pschekupz, tuton hłob szkłyschawski, s wosa a pohlada zużemu do wobsieja, na to mali so na njeho a pschimny jeho sawojo: „Baruchu!”

„Kiwario!” sawoła tamny a padny na kolenje, „szmīlnoscz! szmīlnoscz! mje chzedža popadnycz. Pscheczeče miej!”

Dokelz franjeny pohonez we wosu stonašche, puschezi Handrij Kiwar soho swojego njeſtcezela Barucha, kotryž bē jeho nehdy do njeſboza pschinjeſl, a saleſe ſaſo do wosa.

S dobom sawoła hłob: „Stejcze, wy scze jath w mjenje ſaſonja. Wy scze tón wot naſ phtany jebak.”

Kiwat ſlubi, to hłob polizisty, kiž bē pschijehaſ; ſa nim pschindże druh, a tutaj ſwjaschtaj Barucha, ſo byſchtaj jeho do jaſtwa wotwiedloj.

Kiwat ſlubi, ſo chze ſo ſa teho franjenego pohonca ſtaracz a jeho do bliſteho města ſobu wſacz, a won wotwiedze. Jako bē w mjeſeſe ſwoje węzy wobſtaral, wotwiedze ſ oźnym czahom. Won bēſche ſam a to

„Won bēſche jemu psched woczi ſtajat, ſak bēſche macz jeho w bibliji roſwuczowata.”

bē jemu jara

lubo, dokelz móžesche njemoleny na to myſlicz, ſchtož jeho wutrobu hnūjeſche. Won bē psches to njeſboze, ſotrež bē jeho potrjeſilo, wjazy krobloscze ſebi nadbył.

W poſlednim czaſu bē won žadanje mel, ſo njehy Barucha żenje wjazy wohladal; předy bē po tym žadal, ſo móhl ſo na nim wjeczicz. Tola won bē k lepschemu myſklenju doschoł a hnēwasche a hanibowasche ſo jara, ſo bē ſo dzenža wot stareho hnēwa pschewinycz dał a ſwojego stareho njeſtcezela hanil. To pak bē tež jericke, ſchtož jeho ſrudzi. Jego wutroba džakowasche ſo temu, ſotrež bē jeho tak džiwnie a hnadrne wodžil. Won ſo nadjeſeshe, ſo

budje tež poſledni ſorjen ſwojeſe lohkoſmyſlnoscze ſe ſebje wuhnacž móz.

Po tym, ſo bē jeho Horak tam w tej koloniji jako hubjeneho dželaczerja wohladal, bē jeho w hnujazym liscze proſyl, ſo chyl ſebi wery pschecziwo Bohu a czlowjekam dobycz. Won bēſche jemu psched woczi ſtajat, ſak bēſche junu w dzecjatſtvo macz jeho w bibliji roſwuczowala. Tež bēſche jemu ſdželit, ſo móže ſnanou pola knjesa Reczlownika ſaſo ſaſtojnſtwo doſtač. S teho lista bē Handrij ſaſo troſhta dobył a po doſkim wojowanju ſo ſrabbal a jako mjeſeſe wēru a bohabojaſnoſez we wutrobie, bē ſo ſ lohkej wutrobu na knjesa Reczlownika wobrocził a jeho wo wodacze proſyl. A Reczlownik bē jemu ſaſo ſwoj dom wotewril. Tak bē Handrij ſaſo do města Drjewomosta pschijchoſ, Reczlownik pak mjeſeſe pschecziwo ſwojum ludžom to heſlo:

„Dowera ſbudži dowéru”, a won bē teho dla Kiwarja hnūdom ſa tajkeho poſtajit, kiž mjeſeſe po kraju wokolo pučzowacz a pschedawacz.

Jego wutroba bē poſla džaka

pschecziwo temu, ſotrehož bē ſeſnał jako ſmīlnego wótza, hdž na ſwoje ſboze a njeſboze myſleſche; haj won chylſche tež dale wojowacz pschecziwo ſphytwanjem tuteho ſiwijenja.

* * *

„To ſo ſtawa,” ſ tutymi ſłowami wotewri hoſcezat Lawa durje ſwojeſe dobreje iſtwh, koſraž bē hiſczeče taſka, kajkaž bē psched tjiomi letami byla, jako tam Horak a Kiwar hromadze ſedjeſchtaj a Horak ſwojego wuja Kiwarja k dobremu napominasche. „Luby knjes Reczlowniko”, ſapocža duchowny ſ Hornych Kamieniž, jako bē Ptaczer wotſchoſ, „ja waſ wo

radu prošchu tuteho lista dla, kotryž je mje jara hnul. Handrij Kiwar, wuj mojego lubego ſwaka Horaka, proſi mje a moju żonu, ſo bychmoj do teho ſwolkoj, ſo móhl ſo wón dženja na křežiſnach pola Horaka ſ mojej ſwakowej Hanku ſlubiež. Ža þym, kaž ſo wé, do teho ſwolif, ale proſchu waſ, ſo bychze mi proſil, ſchto wo nim myſlicze."

"Kaž je mi snate, nima washa ſwakowa žanhých pjenes?" praschesche ſo Kęczkownit.

"S zyla niž."

"S teho ſpólnawam", praji Kęczkownit, "ſo je ſo Kiwar zyłe wobrocíž; pſchetož předny Kiwar žaneje žony njerodžesche, khiba jara bohatu. W poſlednimaj létomaj je ſebi moje dowěrjenje zyłe dobýž."

"Sa to ma ſo nimo Božeje ſmilnoſeze wam džakowacž", džesche duchowny.

Wós bě mjes tym pſchijet, kotryž mjeſeſche duchowneho, Kęczkownika a Ptaczerja do zytkwe dowjeſej.

Duchowny wobſtara kſchezenje Horakowego prenjonarodženeho ſynka, kmotřja běchu farařka ſ Hornych řamieniz, knies Kęczkownik a knies Kiwar.

Pſchi wjeczri staný Kiwar a wupraji ſwojí džak wſchitkim pſchitomnym a ſlonečnje ryczesche wo ſbožu, kotrež ſo jemu dženja pſches to doſtawa, ſo može tsecž ſotru, Hanku, pſchitomnym jako ſwoju njewiestu pſchedſtajcž.

Najbóle wjeſtelesche ſo Ptaczer, ale jeho wjeſela bě bóřsh kónz. Žako na ſbožu ſlubjeneju piſachu,

"Kiwar bě ſwerny mandželſki a bóřsh tež luboſcjiw nan."

ſwróči wón ſchleazu čerwieneho wina, a jako Handrij a Ludwik wjeſelaj prajeschtaj: "To ſo ſtawa", wot-molvi Ptaczer hnevnje: "To ſo ſtawa, ale hoſczeni-zarzej ſo to ſtač ſjeſmě; wýſche teho þym wam tež, knjeni Horakowa, tón kraſny nowy blidowý rub ſkaſyl; někto ſpólnawam, ſak kraſny wón je."

Wjes tým ſo ſo eži druhý Ptaczerzej ſmějachu, bě Márka ſwojemu mandželskemu ſtwyſla a wón poſtamyschi pſchinjeſe mjes krótkim te wězy, kotrež bě duchowny nehdý wot tamneho jebaka Barucha kupil. Žako duchowny jeho wuſlada, ſawola wón: "Ja þym wamaj tola ſakſaſl, tute wězy někmu daricž."

"Ty pak ſy namaj dowoliſl, jako te wězy ſ twojemu wjeſelu wot tebje pſchijachmoj, ſ nimi čzinic, ſchtož chzemoj", džesche Márka, wsa te wězy a stupi ſo pſched ſwoju ſotru Hanku: "Chzefch je mécž?"

"Niz daricž!" ſawola duchowny.

"Nó, dha dyrbi to khostanje bycž", džesche wona.

Kiwar, kž njeſe-džesche, ſchto ma to rěkaz, praschesche ſo ſwojeje njeveſty a ta ſlubi, ſo chze jemu tu wěz w bližiſhim čaſu roſjaſnič.

Dolhi čaſh hifcze ſedžachu tu wſchitzy wjeſeli w rjanym towarſtwie, ſo móžemy ſ wěſtoſežu prajicž, ſo ſa dolhi čaſh w měſtačku Drjewomosze tajki kraſny a ſabavny wjeczor byl njeje. Kiwarzej lubjeſche ſo poſdžiſho w jeho ſamžnym domje. Wón bě ſwerny mandželſki a bóřsh tež luboſcjiw nan.

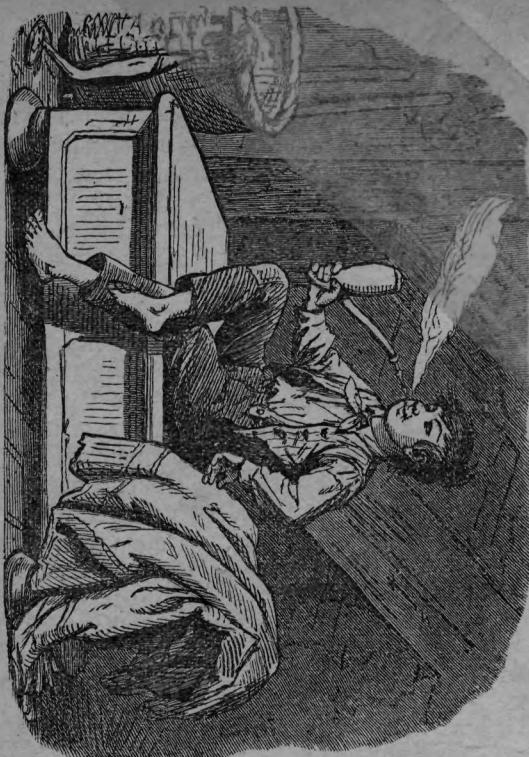
Njeſbožowny hracž.

Sedyn bohacž běſche ſo do hracža daſ a jedyn wjeczor tež jara wjele pſchěhraſ. Moſnjemdrjeny teho dla, dawaſche wón ſwojí hněw khartam ſacžuvačž, kotrež roſtorhomasche, roſrubowatše a ſ nohomaj teptatše. To wuſlada pobožny člowjek, móžesche ſo leđma ſmjecža ſdžeržecž a džesche pſchi ſebi: "Taſ je ſtajnje, ſo my člowjekojo ženje ſebi winu njedawamý,

ale ju ſtajnje na druhich kladžemy. Tamneho člo-wjeka njerofomny hněw je dopofaſmo, ſo je jemu ſwědomje prajito: Ty þy něchtó njedobre čzinil. Hdych pak někto morwe khardt, kotrež tola zyłe nicžo ſa to njemóža, ſo ſu ſo ſo křečej trjebaſe, tajki hněw ſakſuža, ſak wulki hněw halle tón člowjek, kž je je trjebaſe?"

Bóh wuež naž, ſo bychmy ſwojí hněw niz na druhich, ale na ſebje wobrocžowali.

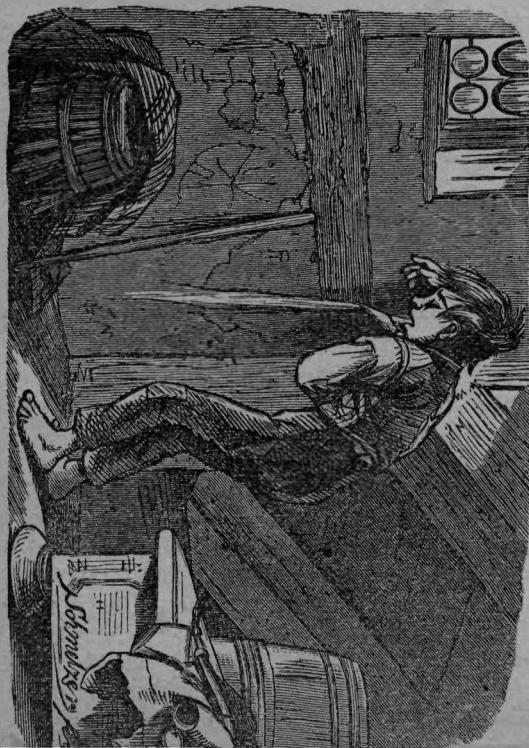
Róžin "apocjar" je celi.

Su sočehli a pospyta:
"Mi biodži trubka tohata!"

Šoček nám trubku vohlada
A je říjeny jn deče rva.

"Kdo jem! te wulfe šoček,
Sko hlabam trubku pchčohnje!"

Tón tohat lohti nječeše,
Wón dýpn khetro we hlowje.